

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HATÁROZATAI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HIVATALOS LAPJA

TARTALOM

1300/2026. (VI. 12.) AB határozat	alkotmányjogi panasz elutasításáról	1770
1301/2026. (VI. 12.) AB határozat	alkotmányjogi panasz elutasításáról	1784
1302/2026. (VI. 12.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1792
1303/2026. (VI. 12.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1796
1304/2026. (VI. 12.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1799
1305/2026. (VI. 12.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1803
1306/2026. (VI. 12.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1808
1307/2026. (VI. 12.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1812
1308/2026. (VI. 12.) AB végzés	eljárás megszüntetéséről	1816
1309/2026. (VI. 12.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1822
1310/2026. (VI. 12.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1827
1311/2026. (VI. 12.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1834
1312/2026. (VI. 12.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1838
1313/2026. (VI. 12.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1842
1314/2026. (VI. 12.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1847

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG TANÁCSAINAK HATÁROZATAI ÉS VÉGZÉSEI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1300/2026. (VI. 12.) AB HATÁROZATA

alkotmányjogi panasz elutasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

Az Alkotmánybíróság a magyar építészetről szóló 2023. évi C. törvény 194/A. § (3) bekezdésének a) pontja, 194/A. § (8) bekezdése, valamint 234. § (5) és (6) bekezdései alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. A jogi képviselővel (Schalkház Ügyvédi Iroda, képviseli: Dr. Schalkház Éva Edit ügyvéd) eljáró indítványozó Kft. az Abtv. 26. § (2) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be a magyar építészetéről szóló 2023. évi C. törvény (a továbbiakban: Méptv.) 194/A. § (3) bekezdésének a) pontja, 194/A. § (8) bekezdése, valamint 234. § (5) és (6) bekezdései alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] Az indítványozó álláspontja szerint a támadott rendelkezések sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, valamint a XV. cikk (1)–(2) bekezdéseit.
- [3] 1.1. A vállalkozói adminisztratív terhek csökkentésére irányuló egyes törvények módosításáról szóló 2025. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Módtv.) 2026. január 1. napján módosította a Méptv. XIII. fejezetének 42. pontját, amely a kiemelt beruházásokra vonatkozó szabályokat tartalmazza. Ennek keretében a Módtv. 2026. január 1-i hatállyal a 44. § (1) bekezdésével a Méptv. 193. §-át kiegészítette egy új (3a) bekezdéssel, a 44. § (2) bekezdésével beiktatta a 194/A. §-t, valamint a 44. § (5) bekezdése módosította a Méptv. kiemelt beruházásokra vonatkozó átmeneti rendelkezéseit, ennek keretében a Méptv. 234. §-át kiegészítette a (3)–(6) bekezdésekkel.
- [4] A Méptv. 193. § (3a) bekezdése szerint az építési beruházás magáncélú kiemelt beruházássá, és a kiemelt beruházással összefüggő közigazgatási hatósági ügy kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánítható, abban az esetben is, ha az építési beruházás központi költségvetési vagy európai uniós támogatás felhasználása nélkül valósul meg, továbbá az (1) bekezdés g) pontja szerinti feltételek nem teljesülnek. Erre abban az esetben van lehetőség, ha az építési beruházás fő célja a FIX 3% hitelprogram feltételeit teljesítő lakásokat tartalmazó, egybefüggő területen elhelyezkedő egy vagy több lakóépület megépítése [a) pont]; a kiemelt beruházás keretében legalább 250 lakás valósul meg [b) pont]; és az ezen feltételeknek megfelelő egy vagy több lakóépületben megvalósuló lakások legalább 70 százaléka megfelel a FIX 3% hitelprogram lakásokra vonatkozó feltételrendszernek [c) pont].
- [5] A Méptv. 194/A. § (3) bekezdése szerint a beruházás 193. § (3a) bekezdése szerinti magáncélú kiemelt beruházássá nyilvánítását követően a 193. § (3a) bekezdése szerinti feltételek teljesítéséért a mindenkori építető felelős azzal, hogy a 193. § (3a) bekezdés c) pontja szerinti feltételnek legkésőbb az építési engedély véglegessé válásának napjától számított három éven belül kell teljesülnie, amely határidő a lakások kevesebb, mint 50 százalékanak értékesítése esetén egy évvel meghosszabbodik. Az építető személyében bekövetkező változás esetén a régi és az új építető köteles e tény a kormányzati stratégiák kidolgozásának támogatásáért felelős miniszter részére az arra vonatkozó szerződés megkötésétől számított 30 napon belül a (2) bekezdés szerinti postai vagy elektronikus úton bejelenteni, az (1) bekezdés szerinti nyilatkozat új építető általi megtételével együtt.
- [6] A Méptv. 194/A. § (8) bekezdése alapján a beruházás 193. § (3a) bekezdése szerinti magáncélú kiemelt beruházássá nyilvánítása és a beruházással összefüggő közigazgatási hatósági ügyek kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánítása a törvény erejénél fogva megszűnik, és a Kormány gondoskodik a beruházást kiemelt beruházássá, és a beruházással összefüggő közigazgatási hatósági ügyeket kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánító kormányrendelet

ezzel összhangban történő módosításáról, illetve hatályon kívül helyezéséről, ha az építető a beruházás 193. § (3a) bekezdése szerinti magáncélú kiemelt beruházással nyilvánításáról és a beruházással összefüggő közigazgatási hatósági ügyek kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról szóló rendelkezés hatálybalépésének napjától számított hat hónapon belül

a) a 193. § (3a) bekezdése szerinti magáncélú kiemelt beruházással nyilvánított beruházásra vonatkozóan nem nyújt be építési engedély iránti kérelmet az építésügyi hatóság részére, vagy

b) az a) pont szerinti kérelmet olyan tartalommal nyújtja be az építésügyi hatóság részére, hogy a kérelemben megjelölt, megvalósítandó lakások száma nem éri el a 193. § (3a) bekezdés b) pontja szerinti lakásszámot.

- [7] A Méptv. 234. § (5) bekezdése szerint e törvénynek a Módtv.-nyel megállapított 194/A. § (3)–(15) bekezdéseit a (4) bekezdés szerinti beruházások esetén is alkalmazni kell azzal, hogy ha a 194/A. § (3) bekezdés b) pontja szerinti bejelentési, illetve (7) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettség teljesítésére vonatkozó valamely határidő e rendelkezések hatálybalépésének napján már letelt vagy abból kevesebb, mint 30 nap van hátra, akkor azt az építető e rendelkezések hatálybalépését követő 30 napon belül köteles teljesíteni.
- [8] A Méptv. 234. § (6) bekezdése értelmében ha a (4) bekezdés szerinti beruházások esetén a magyar építészettről szóló törvény kiemelt beruházások körét meghatározó rendelkezéseinek eltérő alkalmazásáról szóló 257/2025. (VII. 11.) Korm. rendelet 2. § (3) és (4) bekezdései alapján tett nyilatkozat nem felel meg a 194/A. § (1) és (2) bekezdései szerinti követelményeknek, akkor az építető a 194/A. § (1) és (2) bekezdései szerinti nyilatkozatot, illetve az ahhoz csatolandó dokumentumokat a kormányzati stratégiák kidolgozásának támogatásáért felelős miniszterhez az e rendelkezések hatálybalépését követő 60 napon belül köteles benyújtani. Ha az építető e kötelezettségének a 60 napos határidőn belül maradéktalanul nem tesz eleget, a beruházás kiemelt beruházással nyilvánítása és a beruházással összefüggő közigazgatási hatósági ügyek kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánítása a törvény erejénél fogva megszűnik, és a Kormány gondoskodik a beruházást kiemelt beruházással és a beruházással összefüggő közigazgatási hatósági ügyeket kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánító kormányrendelettel ezzel összhangban történő módosításáról, illetve hatályon kívül helyezéséről.
- [9] 1.2. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszában kifejtette, hogy az indítványozó kizárólagos tulajdonát képezi egy [...] belterületén felvett, mintegy 7 hektáros ingatlan, amely komplex városfejlesztési területen 1300 lakásos városfejlesztési projektet (a továbbiakban: Beruházás) fejleszt, annak beruházója.
- [10] A kormány a Beruházást 2025. október 31. napján az Otthon Start program keretében biztosított FIX 3%-os hitelprogram feltételeit teljesítő lakások építésére irányuló építési beruházások kiemelt beruházással és a kiemelt beruházással összefüggő közigazgatási hatósági ügyek kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról szóló 335/2025. Korm. rendelettel (a továbbiakban: Rendelet) kiemelt beruházással [lásd: a Rendelet 2. mellékletében szereplő táblázat 3. sora, valamint a Rendelet 3. § (2) bekezdése]; a rozsdáövezeti akcióterületek kijelöléséről és egyes akcióterületeken megvalósuló beruházásokra irányadó sajátos követelményekről szóló 619/2021. (XI. 8.) Korm. rendelet módosításáról szóló 334/2025. (X. 30.) Korm. rendelettel [lásd: melléklet 2. sora] azonnali rozsdáövezeti akcióterületté nyilvánította.
- [11] Az indítványozó hangsúlyozta, hogy a Rendelet a kiemelt státuszt egyetlen feltételhez – az Otthon Start Programnak való megfelelés – kötötte, amelyet az indítványozó teljesített, és erről nyilatkozott is. A Rendelet erre nézve nem tartalmazott semmilyen teljesítési vagy beadási határidőt. A Beruházás felvételt nyert a Nemzeti Barnaövezeti Kataszterbe (BarKA) is. A BarKA rendszer egyik legfontosabb eleme az indítványozó szerint az ún. „5 kilométeres szabály”, amelynek értelmében a regisztrált ingatlanok 5 km-es környezetében új beépítésre szánt terület csak korlátozottan jelölhető ki [v. ö.: Méptv. 8. § és 9. §]. Ez a szabály az indítványozó megítélése szerint a Beruházás számára jelentős piaci védelmet és versenyelőnyt (továbbá az indítványozó értelmezésében egyben vagyoni értékű jogot is) biztosít.
- [12] Az indítványozó a Beruházás megvalósítása érdekében előzetes megállapodást kötött egy lakópark fejlesztő gazdasági társasággal mint szakmai befektetővel és egy alapkezelővel, mint biztos finanszírozóval egy közös ingatlanalap létrehozására is. Az ingatlanalap a lakhatási tőkeprogram része, amelynek keretében 10 milliárd forint állami tőkejuttatásra jogosult az MFB-n keresztül, ezenfelül az ingatlanalap 25–35 milliárd banki finanszírozásra lehet jogosult. Ezen folyamat részeként egy szakcég elkészítette a projekt értékbecslését is, amely alapján az indítványozó tájékoztatása szerint a telekingatlan értéke 4 milliárd forint + ÁFA, a projekt értéke pedig 145 milliárd forint.
- [13] Az indítványozó sérelmesnek tartja, hogy a Méptv. 194/A. § (8) bekezdése a magáncélú kiemelt beruházással nyilvánításáról és a beruházással összefüggő közigazgatási hatósági ügyek kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról szóló rendelkezés hatálybalépésének napjától számított hat hónapon belülre írt kötelezettségeket. A

kezdő időpont – vagyis a kiemelt jelentőségűvé nyilvánítás – az indítványozó Beruházása vonatkozásában 2025. október 31. napja, tehát az említett rendelkezés ezen időponttól számított 6 hónapon belül írja elő az indítványozó szerint új kötelezettségként az építési engedély benyújtását. Ennek elmulasztása esetén a kiemelt beruházási státuszt a Beruházás a törvény erejénél fogva elveszti. Ez az indítványozó Beruházása vonatkozásában azt is jelenti, hogy amikor a Méptv. fent említett és az indítványozó által megsemmisíteni kért rendelkezései 2026. január 1. napján hatályba léptek, már két hónap eltelt a határidőből, így a Beruházás vonatkozásában ezen határidő az indítványozó értelmezése szerint az ő Beruházása vonatkozásában lerövidült 4 hónapra. Ez szerinte egyrészt a más kiemelt beruházásokat megvalósító beruházókkal szemben hátrányosabb helyzetbe hozza őt, másrészt a jogszabály rendelkezése gyakorlatilag olyan, a hatálybalépése előtti időre vonatkozó rendelkezést tartalmaz, amelyről az indítványozónak egészen annak kihirdetéséig, vagyis 2025. december 16. napjáig nem lehetett tudomása. Ezáltal szerinte a jogszabály számára visszamenőlegesen kötelezettséget állapított meg.

- [14] Az indítványozó szerint tekintettel arra, hogy a Beruházás a Rendelet hatálybalépésekor még csak koncepció fázisban volt, és a Méptv. 2026. január 1. napjával történt módosításának hatálybalépésekor a 6 hónapos határidőből 2 hónap már eltelt, az építési engedély beadására előírt határidő mint a kiemelt beruházás státusz fennmaradásának feltétele objektíve teljesíthetetlen. A 6 hónapos, általa visszamenőlegesnek nevezett határidő szerinte nemcsak a tervezési idő hiánya miatt jogsértő, hanem azért is, mert kiszolgáltatja a Beruházót harmadik feleknek. A rövid határidő ismeretében az általa „ellenérdekeltnek” tekintett felek szerinte pusztán passzivitással elérhetik a jogvesztést, mivel a támadott törvényi szabályozás lehetővé teszi, hogy a hatóságok vagy közműszolgáltatók „pusztán időhúzással” elérjék a jogvesztő határidő lejártát, ezzel a Beruházó önhibáján kívül okozzák a kiemelt státusz elvesztését. Ez álláspontja szerint szintén a jogbiztonság súlyos sérelmét jelenti.
- [15] A Méptv. 194/ A. § (3) bekezdésének a) pontja továbbá 3 éves teljesülési határidőt [a lakások kevesebb mint 50 százalékának értékesítése esetén valójában 4 éves határidőt] ír elő a beruházások vonatkozásában a 193. § (3a) bekezdés c) pontjában írt feltétel (a lakások legalább 70 százaléka megfelel a FIX 3 % hitelprogram lakásokra vonatkozó feltételrendszerének) kapcsán. Ilyen feltételt a Rendelet szintén nem tartalmazott a Beruházás kiemelt beruházássá nyilvánításakor. Tekintettel arra, hogy az indítványozó állítása szerint a Beruházás az indítvány előterjesztésekor is még csak koncepcióterv fázisban volt, és a teljes, 7 hektáros terület infrastruktúráját elő kell készíteni, a Beruházás „fejnehéz” jellege miatt már az első ütem (250 lakás) engedélyezéséhez elengedhetetlen a teljes 7 hektáros terület közmű-, és úthálózatának tervezése, így az indítványozó szerint ez a határidő szintén objektíve teljesíthetetlen.
- [16] A Méptv. 234. § (5) és (6) bekezdéseit az indítványozó azért tarja magára nézve sérelmesnek, mert a kiemelt beruházási státusz megszerzésekor, 2025. október 31. napján és azt követően 2026. január 1. napjáig nem voltak részére mint Beruházó részére határidők meghatározva. A támadott jogszabályi rendelkezések a már korábban megkapott státuszhoz tehát utólagosan, felkészülési idő nélkül kapcsolnak kötelezettségeket, amelyekre ráadásul szerinte teljesíthetetlenül rövid határidőket állapítanak meg.
- [17] A támadott rendelkezések az indítványozó megítélése szerint egyrészt a „hatályba lépés előtt keletkezett tényállást” számára hátrányosan változtatják meg, ezáltal sértik a visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalmára vonatkozó alkotmányos alapelvet; másrészt pedig az egyes újonnan megállapított kötelezettségek teljesítése tekintetében nem biztosítottak számára kellő felkészülési időt sem. Ezen túlmenően, a támadott szabályok megítélése szerint a hátrányos megkülönböztetés tilalmába is ütköznek, mivel az indítványozó álláspontja szerint „eltérő határidőket állapítanak meg azon jogalanyokra nézve, akik a kiemelt beruházási státuszt, mint jogosultságot 2026. január 1. napja előtt szereztek meg, és azon jogalanyok között, akik a kiemelt beruházási státuszt 2026. január 1. napján vagy azt követően szereztek, illetve szerzik meg”. Mindez álláspontja szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének és a XV. cikk (1) és (2) bekezdéseinek sérelmét okozta. Erre tekintettel kérte a támadott rendelkezések alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó ezenfelül – azonnali jogvédelem iránti kérelem keretében – az Abtv. 61. § (1) bekezdésére történő hivatkozással kérte továbbá az Alkotmánybíróságtól a támadott rendelkezések alkalmazásának azonnali felfüggesztését is.
- [18] 2. A Miniszterelnökség nevében a miniszter *amicus curiae* levélben tájékoztatta az Alkotmánybíróságot az indítványban foglaltakkal kapcsolatos kormányzati álláspontról.

II.

- [19] 1. Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezései:

„B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

„XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogatékosság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

[20] 2. A Méptv. indítványban támadott rendelkezései:

„194/A. § [A FIX 3% hitelprogram feltételeit teljesítő lakásokat tartalmazó egy vagy több lakóépület megépítése érdekében magáncélú kiemelt beruházássá nyilvánított beruházásokra vonatkozó szabályok]

[...]

(3) A beruházás 193. § (3a) bekezdése szerinti magáncélú kiemelt beruházássá nyilvánítását követően

a) a 193. § (3a) bekezdése szerinti feltételek teljesítéséért a mindenkori építető felelős azzal, hogy a 193. § (3a) bekezdés c) pontja szerinti feltételnek legkésőbb az építési engedély véglegessé válásának napjától számított három éven belül kell teljesülnie, amely határidő a lakások kevesebb, mint 50 százalékának értékesítése esetén egy évvel meghosszabbodik, továbbá

[...]

„194/A. § [A FIX 3% hitelprogram feltételeit teljesítő lakásokat tartalmazó egy vagy több lakóépület megépítése érdekében magáncélú kiemelt beruházássá nyilvánított beruházásokra vonatkozó szabályok]

[...]

(8) A beruházás 193. § (3a) bekezdése szerinti magáncélú kiemelt beruházássá nyilvánítása és a beruházással összefüggő közigazgatási hatósági ügyek kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánítása e törvény erejénél fogva megszűnik, és a Kormány gondoskodik a beruházást kiemelt beruházássá és a beruházással összefüggő közigazgatási hatósági ügyeket kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánító kormányrendelet ezzel összhangban történő módosításáról, illetve hatályon kívül helyezéséről, ha az építető a beruházás 193. § (3a) bekezdése szerinti magáncélú kiemelt beruházássá nyilvánításáról és a beruházással összefüggő közigazgatási hatósági ügyek kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról szóló rendelkezés hatálybalépésének napjától számított hat hónapon belül

a) a 193. § (3a) bekezdése szerinti magáncélú kiemelt beruházássá nyilvánított beruházásra vonatkozóan nem nyújt be építési engedély iránti kérelmet az építésügyi hatóság részére, vagy

b) az a) pont szerinti kérelmet olyan tartalommal nyújtja be az építésügyi hatóság részére, hogy a kérelemben megjelölt, megvalósítandó lakások száma nem éri el a 193. § (3a) bekezdés b) pontja szerinti lakásszámot.

A kiemelt jelentőségű ügy koordinációjára kijelölt főispán a kormányrendeletben előírt tájékoztatási kötelezettségének teljesítése körében az a) és b) pontban foglaltakról tájékoztatja a közigazgatás-szervezésért felelős minisztert, és ezzel egyidejűleg a kormányzati stratégiák kidolgozásának támogatásáért felelős minisztert, valamint az építésügyi szabályozásért és építésügyi ügyekért felelős minisztert.”

„234. § [Kiemelt beruházásokra vonatkozó átmeneti rendelkezések]

[...]

(5) E törvénynek a Módtv.-vel megállapított 194/A. § (3)–(15) bekezdését a (4) bekezdés szerinti beruházások esetén is alkalmazni kell azzal, hogy ha a 194/A. § (3) bekezdés b) pontja szerinti bejelentési, illetve (7) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettség teljesítésére vonatkozó valamely határidő e rendelkezések hatálybalépésének napján már letelt vagy abból kevesebb, mint 30 nap van hátra, akkor azt az építető e rendelkezések hatálybalépését követő 30 napon belül köteles teljesíteni.

(6) Ha a (4) bekezdés szerinti beruházások esetén a 257/2025. (VIII. 11.) Korm. rendelet 2. § (3) és (4) bekezdése alapján tett nyilatkozat nem felel meg a 194/A. § (1) és (2) bekezdése szerinti követelményeknek, akkor az építető a 194/A. § (1) és (2) bekezdése szerinti nyilatkozatot, illetve az ahhoz csatolandó dokumentumokat a kormányzati stratégiák kidolgozásának támogatásáért felelős miniszterhez az e rendelkezések hatálybalépését követő 60 napon belül köteles benyújtani. Ha az építető e kötelezettségének a 60 napos határidőn belül maradéktalanul nem tesz eleget, a beruházás kiemelt beruházássá nyilvánítása és a beruházással összefüggő közigazgatási hatósági ügyek kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánítása e törvény erejénél fogva megszűnik, és a Kormány gondoskodik a beruházást kiemelt beruházássá és a beruházással összefüggő közigazgatási hatósági ügyeket kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánító kormányrendelet ezzel összhangban történő módosításáról, illetve hatályon kívül helyezéséről.”

III.

- [21] 1. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Ezért az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz előterjesztésére vonatkozó, törvényben meghatározott formai és tartalmi követelményeknek.
- [22] 1.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 26. § (2) bekezdésében meghatározott esetben az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznolcvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Abtv. 30. § (4) bekezdése pedig akként rendelkezik, hogy a 26. § (2) bekezdésében meghatározott esetben az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznolcvan nap elteltével alkotmánybírói eljárás megindításának nincs helye. A Méptv. támadott rendelkezései 2026. január 1. napján léptek hatályba, ekként a 2026. január 22. napján előterjesztett alkotmányjogi panasz határidőben benyújtottak minősül.
- [23] 1.2. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszát az Abtv. 26. § (2) bekezdésére alapította. „Az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság eljárása kivételesen akkor kezdeményezhető, ha az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás. »Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) és d) pontja szerinti alkotmányjogi panasz jogintézményének egyaránt elsődleges célja [...] az egyéni, szubjektív jogvédelem: a ténylegesen jogsérelmet okozó alaptörvény-ellenes jogszabály, illetve alaptörvény-ellenes bírói döntés által okozott jogsérelem orvosolása. [...] a panasz befogadhatóságának feltétele az érintettség, nevezetesen az, hogy a panaszos által alaptörvény-ellenesnek ítélt jogszabály a panaszos személyét, konkrét jogviszonyát közvetlenül és ténylegesen, aktuálisan érintő rendelkezést állapít meg, s ennek következtében a panaszos alapjogai sérülnek {33/2012. (VII. 17.) AB határozat, Indokolás [61]–[62], [66]}« {3367/2012. (XII. 15.) AB végzés; Indokolás [13], [15]}. Tehát »[a] kivételes panasz esetében, mivel az közvetlenül a norma ellen irányul, különös jelentősége van az érintettség vizsgálatának, hiszen a panaszos alapjogában való személyes, közvetlen és aktuális sérelme különbözteti meg a kivételes panaszt az utólagos normakontroll korábbi, bárki által kezdeményezhető változatától. [Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (régí Abtv.) 20. § (2) bekezdés]« {3105/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [3]}” {lásd: 3192/2024. (V. 31.) AB határozat, Indokolás [36]; hasonlóan: 3518/2023. (XII. 14.) AB határozat, Indokolás [33]}. A kivételes alkotmányjogi panasz kapcsán az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata szerint „[a]z érintettségnek [...] személyesnek, közvetlennek és aktuálisnak kell lennie {lásd: 3110/2013. (VI. 4.) AB határozat, Indokolás [27]}” {3120/2015. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [55]}. „Az aktuális érintettség követelménye azt jelenti, hogy az érintettségnek az alkotmányjogi panasz benyújtásakor fenn kell állnia” {először lásd: 3110/2013. (VI. 4.) AB határozat, Indokolás [27]–[31], megerősítette: 3123/2015. (VII. 9.) AB végzés, Indokolás [12]}. {A gyakorlat összefoglalását lásd még: 33/2017. (XII. 6.) AB határozat, Indokolás [32]–[35]; 33/2019. (XI. 27.) AB határozat, Indokolás [18]–[19]; 3192/2024. (V. 31.) AB határozat, Indokolás [37]}.
- [24] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a támadott jogszabályi rendelkezések előírásai az indítványozó által megvalósítandó építési beruházásra is vonatkoznak; megállapítható, hogy azok az indítványozóval szemben közvetlenül, más állami aktus közbejötté nélkül hatályosulnak, ahhoz végrehajtási aktus nem szükséges. A Méptv. kifogásolt rendelkezései önmagukban, jogalkalmazói döntés közbejötté nélkül, közvetlenül vezethetnek az indítványozó által állított alapjogi sérelmekhez, és nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás, ezért az indítványozó által kifogásolt rendelkezések az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti panasszal támadhatóak. Továbbá, mivel a kifogásolt törvényi szabályok érinthetik az indítványozó által megjelölt alaptörvényi rendelkezéseket, alapjogokat, így a közvetlen érintettség is megállapítható. Emellett az indítványozó aktuális érintettsége szintén fennáll, mivel a kérdéses terület rozsdáövezeti akcióterületté, illetve az azon tervezett Beruházás kiemelt beruházással nyilvánítása már megtörtént; az indítványozó szerint rá nézve sérelmes szabályok a tervezett Beruházás megvalósítására közvetlen kihatással lehetnek. Az indítvány mindezekre tekintettel megfelel az Abtv. 26. § (2) bekezdés a) és b) pontjai szerinti feltételeknek.
- [25] 1.3. Az indítvány tartalmazza az Alkotmánybíróság által az indítványozó szerint vizsgálandó jogszabályi rendelkezéseket [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont]. Az indítvány tartalmazza az Alaptörvény indítványozó szerint megsértett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont]. Az indítvány tartalmaz kifejezett kérelmet a tá-

madott jogszabályi rendelkezések megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont]. Az indítvány indokolást is tartalmaz arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezések az indítványozó szerint miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont].

- [26] Az indítványozó által megjelölt alaptörvényi rendelkezések kapcsán az Alkotmánybíróság az alábbiakat állapította meg.
- [27] Az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz – hasonlóan az Abtv. 27. §-ára, valamint 26. § (1) bekezdésére alapított alkotmányjogi panaszokhoz – csak az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelmére alapítható [lásd pl. 3232/2021. (VI. 4.) AB végzés, Indokolás [9]].
- [28] Az Alaptörvény XV. cikkének (1) és (2) bekezdései Alaptörvényben rögzített jogot tartalmaznak, amelyekre ekként alkotmányjogi panasz is alapítható. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése tekintetében az Alkotmánybíróság gyakorlata következetes: az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot, ezért ezen alaptörvényi rendelkezésre történő hivatkozás önmagában általában nem lehet alkotmányjogi panasz alapja. Az abban foglalt jogállamiság követelményének sérelmére csak kivételesen, a visszaható hatály tilalmának megsértése és a kellő felkészülési idő követelményének sérelme esetén alapítható alkotmányjogi panasz [lásd például: 3456/2021. (XI. 3.) AB végzés, Indokolás [17]]. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a jelen esetben az indítványozó az említett alkotmányos alapelv ezen két elemének sérelmére hivatkozott; erre tekintettel a konkrét ügy az indítványozó által előadott érvelés összefüggései alapján azon kivételes körbe tartozik, amelyben a B) cikk (1) bekezdésének sérelmére történő hivatkozás befogadható. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó által előadott érvelés érdemben történő vizsgálatára mindkét indítványi elem tekintetében lehetőség van.
- [29] Az indítványozó jogi személy. Az Alaptörvény I. cikk (4) bekezdése értelmében a törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nemcsak az emberre vonatkoznak. Az indítványozó által hivatkozott mindkét alaptörvényi rendelkezés tartalma értelmezhető a törvény alapján létrehozott jogalanyok vonatkozásában is, így az általa előadott érvelés érdemi elbírálásának az sem képezte akadályát, hogy az indítványozó gazdasági társaságként jogi, nem pedig természetes személy.
- [30] 1.4. Az Alkotmánybíróság az indítványozó által hivatkozott alaptörvényi rendelkezések tekintetében megállapította, hogy – amennyiben az indítványozó érvelése helytálló – azokkal a támadott törvényi rendelkezések összefüggésbe hozhatóak; esetleges sérelmük megállapíthatósága pedig csak érdemi alkotmányossági vizsgálat alapján ítéltető meg. Az alkotmányjogi panasz alapját képező szabályok és az indítványozó azokkal kapcsolatos érvelésének összevetése alapján levont érdemi következtetések alapján ítéltető csak meg, hogy a Méptv. támadott rendelkezései valóban ellentétesek-e az indítványozó által hivatkozott alaptörvényi rendelkezésekkel.
- [31] Az Alkotmánybíróság mindezekre figyelemmel a Méptv. támadott rendelkezéseinek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe és XV. cikk (1) és (2) bekezdéseibe ütközését állító alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 31. § (6) bekezdését alkalmazva, külön befogadási eljárás mellőzésével, érdemben bírálta el.

IV.

- [32] Az indítvány az alábbiak szerint nem megalapozott.
- [33] 1. Az indítványozó az Abtv. 61. § (1) bekezdésére tekintettel kérte a támadott rendelkezések alkalmazásának azonnali felfüggesztését az Alkotmánybíróságtól. Az Abtv. 61. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az eljárása során (kivételesen, a törvényben meghatározott esetben és okból) az indítványozó által kifogásolt bírói döntés végrehajtásának felfüggesztésére hívhatja fel a bíróságot; ez a rendelkezés azonban nem teszi lehetővé hatályos törvényi rendelkezés(ek) alkalmazásának felfüggesztését. Hasonlóképpen nem teremt erre alapot az Abtv. – indítványozó által egyébként nem hivatkozott – (2) bekezdése sem. Ezen rendelkezés alapján az Alkotmánybíróság ugyanis kizárólag hatályba még nem lépett jogszabályi rendelkezés hatálybalépését függesztheti fel; erre is csak az Abtv. 24. §-a [az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés e) pontja] alapján indult (utólagos normakontroll) eljárásban van törvényes lehetősége súlyos és helyrehozhatatlan kár vagy hátrány elkerülése érdekében, amennyiben az ezen eljárásban támadott jogszabályi rendelkezés vizsgálata során az alaptörvény-ellenesség fennállását valószínűsíti.
- [34] Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az azonnali jogvédelemként az indítványozó által kért tartalmú döntés meghozatalára nincs törvényes lehetőség. Erről az az Alkotmánybíróság főtítkára 2026. április 21. napján kelt levelében az indítványozót tájékoztatta.

- [35] 2. Az Alkotmánybíróság az indítványozó által állított alapjogi sérelmek közül elsőként az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdéseinek (törvény előtti egyenlőség, hátrányos megkülönböztetés tilalma) sérelmével összefüggésben előadott érveit vizsgálta.
- [36] Az indítványozó ezen alapjogi sérelmét alapvetően amiatt állította, mert szerinte a támadott rendelkezések őt hátrányos helyzetbe hozták más jogalanyokhoz képest, „[...] tekintettel arra, hogy eltérő határidőket állapítanak meg azon jogalanyokra nézve, akik a kiemelt beruházási státuszt, mint jogosultságot 2026. január 1. napja előtt szerezték meg, és azon jogalanyok között, akik a kiemelt beruházási státuszt 2026. január 1. napján vagy azt követően szerezték, illetve szerzik meg”.
- [37] Ezt az állítását arra alapozta, hogy a kiemelt beruházói státuszt 2025. október 31. napján szerezte meg; a sérelmezett rendelkezések 2026. január 1. napján léptek hatályba; a Méptv. 194/A. § (8) bekezdése pedig a magáncélú kiemelt beruházással nyilvánításáról és a beruházással összefüggő közigazgatási hatósági ügyek kiemelt jelentőségű ügyé nyilvánításáról szóló rendelkezés hatálybalépésének napjától számított hat hónapon, 234. §-ának (5) és (6) bekezdései pedig 30, illetve 60 napon belülre írják elő kötelezettségeket. A kezdő időponttól, vagyis a kiemelt jelentőségűvé nyilvánítástól számítottan, amely az indítványozó vonatkozásában 2025. október 31. napja, 6 hónapon belül írja elő a támadott módosítás az építési engedély benyújtását [Méptv. 194/A. § (8) bekezdés]. Ennek elmulasztása esetén a kiemelt beruházási státuszt a Beruházás elveszti. Mindez az indítványozó Beruházása vonatkozásában szerinte azt jelenti, hogy amikor megsemmisíteni kért rendelkezések 2026. január 1. napján hatályba léptek, esetében már két hónap eltelt a határidőből, így az indítványozó Beruházása vonatkozásában ezen határidő – az indítványozó értelmezése szerint – valójában 4 hónapra lerövidül, míg azon jogalanyoknak, akik 2026. január 1. napján vagy azt követően nyerik el a kiemelt beruházási státuszt, a teljes 6 hónapos határidő rendelkezésre áll. Ez az indítványozó szerint olyan megkülönböztetést tesz az egyes jogalanyok között, amely az indítványozóra nézve hátrányos tartalmú, és racionális érveléssel nem indokolható.
- [38] 2.1. Az Alkotmánybíróság törvény előtti egyenlőség (általános jogegyenlőség) sérelmével, valamint a hátrányos megkülönböztetés (diszkrimináció) tilalmával kapcsolatos, az Alaptörvény hatálybalépését követően – azzal összefüggésben is – több ízben megerősített gyakorlata értelmében az alaptörvényi rendelkezések a 2012. január 1-je előtt hatályban volt Alkotmány rendelkezései közül változatlan tartalommal fenntartják az egyenlőség – vagy ahogy az Alkotmánybíróság gyakran nevezte: a jogegyenlőség – követelményét és a hátrányos megkülönböztetés tilalmát. Ezért az Alkotmánybíróság az általános egyenlőségi szabállyal kapcsolatos eddigi gyakorlatát – a 42/2012. (XII. 20.) AB határozatban és a 22/2012. (V. 11.) AB határozatban írtaknak megfelelően – az Alaptörvény hatálya alatt is irányadónak tekintette {vö.: 20/2014. (VII. 3.) AB határozat, Indokolás [245]}.
- [39] Az általános egyenlőségi szabály lényegi tartalma a következő: „Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a jogegyenlőség követelménye arra vonatkozik, hogy a jognak mindenkit egyenlőként kell kezelnie, azaz a jogalkotás során a jogalkotónak mindegyikük szempontjait azonos körülményekkel, elfogulatlansággal és méltányossággal, az egyéni szempontok azonos mértékű figyelembevételével kell értékelnie [vö. 9/1990. (IV. 25.) AB határozat, ABH 1990, 46, 48.]. Az alkotmánybírósági gyakorlatban a megengedhetetlen megkülönböztetés tilalma a jogi személyekre is vonatkozik [pl. 63/2008. (IV. 30.) AB határozat a pártalapítványok támogatása tárgyában], ezt a gyakorlatot megerősíti egyébként az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdésének megfogalmazása, mely kifejezetten »mindenkire« vonatkoztatja az általános jogegyenlőségi szabályt, illetve az alapvető jogokat megkülönböztetés nélkül »mindenkinek« biztosítja” {20/2014. (VII. 3.) AB határozat, Indokolás [243]}.
- [40] A diszkrimináció tilalmát az Alkotmánybíróság gyakorlatában a jogrendszer egészét átható alkotmányos alapelveként értelmezi. Valamely megkülönböztetés alkotmányellenessége akkor állapítható meg, ha a jogszabály a szabályozás szempontjából egymással összehasonlítható jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne {vö.: 20/2014. (VII. 3.) AB határozat, Indokolás [244]}. Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése alapján a tilalom elsősorban az ember megváltoztathatlan tulajdonságai tekintetében fennálló megkülönböztetésekre vonatkozik, ugyanakkor azok vizsgálhatósága tekintetében kiterjeszthető a teljes jogrendszerre, mivel „[...] az ott felsorolt diszkriminatív megkülönböztetések nemcsak az alapvető jogok védelmi körébe tartozó jogszabályokban, hanem bármely jogszabályban előfordulhatnak. [...] A tilalom [...] nem az alapvető jogok egyenlőségét szolgálja, [...] hanem éppen az ott megjelölt (változatlan) tulajdonságok szerinti megkülönböztetést tiltja.» {42/2012. (XII. 20.) AB határozat, Indokolás [42]}” {10/2015. (V. 4.) AB határozat, Indokolás [19]}.
- [41] Az esetleges megkülönböztetések alkotmányosságának megítélésére alkalmazott tesztek tekintetében az Alkotmánybíróság gyakorlata összefoglalóan: „[...] az Alkotmánybíróság más mércét alkalmaz az alkotmányos alap-

jogokat érintő diszkriminációra – az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében rögzített szükségesség/ arányosság tesztjét –, s más mércét arra az esetre, ha a diszkrimináció-tilalmat az alapjogokon kívüli egyéb jogok tekintetében vizsgálja. Itt akkor állapít meg az Alkotmánybíróság alaptörvény-ellenes megkülönböztetést, ha a megkülönböztetésnek nincs tárgyilagos mérlegelés szerint ésszerű indoka, vagyis önkényes [lásd különösen: 3009/2012. (VI. 21.) AB határozat, Indokolás [54]; 3062/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [166]; 43/2012. (XII. 20.) AB határozat, Indokolás [41]; 1/2013. (I. 7.) AB határozat, Indokolás [89]; 3087/2013. (III. 27.) AB határozat, Indokolás [37]; 23/2013. (IX. 25.) AB határozat, Indokolás [87]; 3/2014. (I. 21.) AB határozat, Indokolás [56]}' {14/2014. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [31]–[32]}.

- [42] A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó által előadott érvelés – tekintettel arra is, hogy az nem a XV. cikk (2) bekezdése szerinti megváltoztathatatlan tulajdonságokkal hozható összefüggésbe – a panaszban felhívott rendelkezések közül a XV. cikk (1) bekezdése, vagyis az általános jogegyenlőségi szabály esetleges sérelme körében értelmezhető. Erre tekintettel az Alkotmánybíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy a támadott rendelkezések tartalmazznak-e azonos helyzetben lévő, vagyis homogén csoportba sorolható jogalanyok közötti különbségtételt, és ha igen, ennek a különbségtételnek van-e tárgyilagos mérlegelés szerinti ésszerű és alkotmányosan is elfogadható indoka.
- [43] A FIX 3% hitelprogram a lakáshoz jutással kapcsolatos problémák megoldásának egyik fontos lépéseként, a fiatalok első lakáshoz jutásának előmozdítása érdekében került bevezetésre. A Méptv. felhatalmazása alapján megalkotott Rendelet értelmében az ezen hitelprogramban való részvétel feltételeinek megfelelő lakás-beruházások a Méptv. 193. §-a szerinti kiemelt beruházással, az ezzel összefüggő közigazgatási hatósági ügyek pedig kiemelt jelentőségű ügyé nyilváníthatóvá váltak [lásd: Méptv. 193. § (3a) bekezdés]. Magának a kiemelt beruházás-jelleg bevezetésének jogalkotói célja is az volt, hogy az ilyen beruházások – az elérni kívánt alkotmányos cél mielőbbi teljesülése érdekében – a lehető leghamarabb és legkönnyebben megvalósulhassanak. Ennek érdekében a jogszabályok a kiemelt beruházások tekintetében lehetővé teszik az általánostól eltérő építési (anyag- és eljárási) szabályok alkalmazását, a szükséges hatósági engedélyek egyszerűsített módon történő beszerzését. A Méptv. támadott rendelkezései alapvetően arra irányulnak, hogy – bizonyos határidők előírásával, amelyek be nem tartása a kiemelt státusz megszűnését eredményezik – biztosítsák azt, hogy az otthonteremtéssel összefüggésben ezen intézkedésekkel elérni kívánt jogalkotói célok a beruházói oldalon felmerülő indokolatlan késedelmek okán ne sérülhessenek.
- [44] A fenti célok elérése érdekében 2026. január 1. napján történő hatálybalépéssel az indítványozó által vizsgálni kért rendelkezésekkel a jogalkotó a Méptv.-t 2025. december 16. napján módosította, beemelve a Méptv.-be a FIX 3% hitelprogram feltételeit teljesítő lakásokat tartalmazó egy vagy több lakóépület megépítése érdekében magáncélú kiemelt beruházással nyilvánított beruházásokra vonatkozó szabályokat. A Méptv. 194/A. §-ának (1)–(7) bekezdései tartalmazzák azokat a szabályokat, amelyek meghatározzák az ilyen beruházásokat megvalósító építetők számára a kiemelt státuszhoz kapcsolódó kötelezettségeket, feltételeket [a kormányzat számára megküldendő dokumentumok, nyilatkozatok, beszámolók körét, tartalmát és a megküldés módját; a beruházás megvalósítására és annak esetleges meghosszabbodására vonatkozó határidőket stb.]. Az indítványozó által megsemmisíteni kért (3) bekezdés a) pontja értelmében – a beruházás kiemelt jellege elvesztésének terhe mellett – a Méptv. 193. § (3a) bekezdésében meghatározott feltételeknek legkésőbb az építési engedély jogerőssé válásának napjától számított három éven (a lakások kevesebb, mint 50 százalékának értékesítése esetén négy éven) belül kell megvalósulnia. A (8) bekezdés alapján a magáncélú kiemelt beruházással nyilvánítás, és a beruházással összefüggő közigazgatási hatósági ügyek kiemelt jelentőségű ügyé nyilvánítása a törvény erejénél fogva megszűnik, ha az építetők a beruházás és a kapcsolódó közigazgatási hatósági ügyek kiemelt jelentőségű ügyé nyilvánításának napjától számított hat hónapon belül a beruházásra vonatkozóan nem nyújt be építési engedély iránti kérelmet az építésügyi hatóság részére [vagy a kérelmet olyan tartalommal nyújtja be az építésügyi hatóság részére, hogy a kérelemben megjelölt, megvalósítandó lakások száma nem éri el a 193. § (3a) bekezdés b) pontja szerinti lakásszámot]. A Méptv. 234. § (5) és (6) bekezdései értelmében az ott meghatározott bejelentési és tájékoztatási kötelezettségeknek a kötelezettek a Módtv. hatálybalépésének napjától számított (és egyébként a mindenki másra e tekintetben kötelező időtartammal egyezően) 30, illetve 60 napon belül kötelesek eleget tenni abban az esetben, ha a beruházás kiemelt jelentőségűvé nyilvánítására – mint az indítványozó esetében is – a Módtv. hatálybalépését megelőzően került sor.
- [45] A Méptv. 194/A § (8) bekezdésében foglalt rendelkezés az indítványozó érvelése szerint azt jelenti, hogy esetében, mivel a Beruházás vonatkozásában a kiemelt jelentőségűvé nyilvánítás napja 2025. október 31. volt, a törvénymódosítás hatálybalépésének napján a hat hónapos határidőből két hónap már eltelt, a jogalkotó az említett határidőt esetében jelentősen lerövidítette. A támadott rendelkezések álláspontja szerint ezzel hátrányos helyzetbe hozták őt az építési engedély iránti kérelem benyújtása tekintetében azon beruházókhoz képest,

akiknek a beruházása ugyanezt a minősítést 2026. január 1. napját követően szerezték vagy szerzik meg, ami a hátrányos megkülönböztetés tilalmának sérelmét is jelenti egyben.

- [46] Az Alkotmánybíróság az indítványozó ezen érvelésével kapcsolatban megállapította, hogy az nem helytálló. A megsemmisíteni kért rendelkezések – sem pedig a kiemelt jelentőségű beruházással nyilvánítással összefüggő más szabályok – nem tartalmaznak olyan előírást, amelynek értelmében az indítványozó ne kezdhette volna meg az építési engedély iránti kérelem benyújtásához szükséges, a hasonló jellegű és volumenű építési beruházások kapcsán egyébként szokásos, az építésügyi hatóság felé benyújtandó kérelemhez szükséges egyes előkészítő, tervezési stb. munkálatok elvégzését, feladatok teljesítését már a támadott rendelkezések hatálybalépését megelőző, az indítványozó által hivatkozott két hónapos időszakban. Ilyen tartalmú tilalmat tartalmazó rendelkezésekre maga az indítványozó sem hivatkozott. Ezzel szemben az Alkotmánybíróság megítélése szerint a beruházók alapvető gazdasági, a befektetések mielőbbi megtérüléséhez fűződő érdeke is éppen az, hogy az ilyen tevékenység(ek)et az adott projekt mielőbbi megvalósulása érdekében a lehető leghamarabb megkezdjék. Amennyiben egy beruházó ezzel mégis késlekedik, az a saját érdekkörében felmerülő körülménynek tekinthető. Az indítványozó kapcsolódó érvelése valójában – legalább részben – a saját (vállalkozói, befektetési) tevékenysége körében felmerülő körülménynek, esetleges késedelemnek a jogalkotó felelősségi körébe történő áthárítására irányul.
- [47] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a vizsgált jogszabályi rendelkezések valójában valamennyi beruházó tekintetében azonosan, a beruházása kiemelt jelentőségűvé történő nyilvánításának napjától számított hat hónapos határidőben állapítják meg azt az időtartamot, amely az érintettek rendelkezésére áll az építési engedélyek benyújtása tekintetében. Ez azt is jelenti, hogy az egyes, a FIX 3%-os hitelprogramban részt venni kívánó beruházók vonatkozásában semmilyen különbségtételt nem tartalmaznak. Ennek alapján éppen az indítványozó érvelésével ellentétben, a jogalkotó akkor alkotott volna különbségtételt tartalmazó szabályozást, ha az építési engedély iránti kérelem benyújtására rendelkezésre álló határidőt azon befektetők számára, akiknek (amelyeknek) a beruházását a törvénymódosítás hatálybalépését megelőzően nyilvánították kiemelt jelentőségűvé, a két időpont közötti időtartammal megnövelt időtartamban állapította volna meg. Egy ilyen tartalmú esetleges szabályozás vizsgálata során az Alkotmánybíróság adott esetben azt is vizsgálhatta volna, hogy az ilyen különbségtételnek lehetne-e alkotmányosan elfogadható, tárgyilagos mérlegelés szerinti észszerű indoka. A jelen ügyben azonban – különbségtételt tartalmazó szabályozás hiányában – az észszerű indok mint vizsgálati szempont ettől eltérő összefüggésben merülhetett csak fel.
- [48] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében hátrányos tartalmú megkülönböztetésre nemcsak abban az esetben kerülhet sor, ha a vizsgált jogszabályi rendelkezés azonos helyzetben lévő (homogén csoportba tartozó) jogalanyok között tesz különbséget, hanem akkor is, ha eltérő helyzetben lévő személyeket kezel azonosan.
- [49] Azonos helyzetben a jelen ügy kapcsán az Alkotmánybíróság megítélése szerint azon beruházók vannak, akiknek a beruházását a FIX 3%-os hitelprogramban való részvételhez szükséges feltételeknek való megfelelés, illetve ezen feltételek beruházó általi vállalása alapján kiemelt jelentőségű beruházással nyilvánítására sor kerül(t); ez pedig attól független ténykérdés, hogy erre a támadott rendelkezések hatálybalépését megelőzően, vagy azt követően került-e sor. Ezen jogalanyok között ugyanakkor a támadott rendelkezések nem tesznek különbséget az egyes határidők tekintetében, mivel valamennyi érintettre ugyanazon 6 hónapos – illetve a Méptv. szintén megsemmisíteni kért 234. § (5) és (6) bekezdései esetében 30, illetve 60 napos – határidőket kell alkalmazni. Az indítványozó annak pusztán állításán kívül, hogy esetében a 6 hónapos határidő szerinte lerövidült; arra nézve nem adott elő semmilyen értékelhető érvelést, hogy – tekintettel arra is, hogy a fent írtak szerint az építési engedély iránti kérelem benyújtására való felkészülés megkezdésétől az általa sérelmezett két hónapos (valójában a Módtv. kihirdetéséig másfél hónapos) időszakban nem volt elzárva – ez szerinte milyen objektív, az Alkotmánybíróság által is értékelhető indokkal támasztaná alá, hogy ő maga más beruházókkal nem sorolható azonos, homogén csoportba. Ennek megállapíthatósága esetén lenne csak lehetőség annak vizsgálatára, hogy a jogszabály általi, a fentebb írtak értelmében az Alkotmánybíróság értelmezésében azonosnak tekintendő kezelés esetleg diszkriminatívnak minősülhet. Az indítványozó érvelése alapján azonban ilyen tartalmú vizsgálatra a jelen ügyben az Alkotmánybíróságnak nem volt lehetősége.
- [50] Mindezek alapján a jelen ügyben a hátrányos megkülönböztetés tilalmának az általános egyenlőségi szabály megsértésén keresztül megvalósuló sérelme nem volt megállapítható.
- [51] 2.2. Az indítványozó a Méptv. támadott rendelkezéseinek alaptörvény-ellenességét a visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalmának, valamint a kellő felkészülési idő követelményének sérelmére való hivatkozással is állította. Ezek az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében olyan, a jogállamisággal közvetlen összefügg-

gésbe hozható alkotmányos alapelvek, amelyek sérelmével összefüggésben az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz eljárásban is folytathat le érdemi vizsgálatot (lásd bővebben: jelen határozat, Indokolás [25] és köv.). Ennek keretében az Alkotmánybíróság az alábbiakat állapította meg.

- [52] 2.2.1. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata értelmében az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből levezethető a hátrányos visszaható hatályú jogalkotás tilalma. Ennek tartalmát a 10/2018. (VII. 18.) AB határozat a következőképpen összegezte: „Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint a jogbiztonság megköveteli, hogy a jogrendszer egésze, annak részterületei, valamint egyes szabályai világosak, egyértelműek, hatásukat tekintve kiszámíthatóak és a norma címzettjei számára előre láthatóak legyenek, továbbá a jogalkalmazás során felismerhető normatartalmat hordozzanak {9/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 65–66; 38/2012. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [84]}. A jogbiztonság teremti meg a lehetőséget a jogalanyoknak arra, hogy magatartásukat ténylegesen a jog előírásaihoz tudják igazítani {3208/2013. (XI. 18.) AB határozat, Indokolás [58]}. A jogi normák előreláthatóságának és kiszámítható működésének követelménye felöleli a visszamenőleges hatályú jogi szabályozás korlátozott és kivételes lehetőségét. Vagyis jogszabály a kihirdetését megelőző időre nem állapíthat meg jogkövetkezményeket: nem rögzíthet kötelezettséget és nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenessé. Az Alkotmánybíróság szerint valamely jogszabály nem csupán akkor minősülhet az említett tilalomba ütközőnek, ha a hatálybalépés visszamenőleges történt, hanem akkor is, ha a jogszabály rendelkezéseit – erre irányuló kifejezett rendelkezés alapján – a jogszabály hatálybalépése előtt létrejött jogviszonyokra is alkalmazni kell {57/1994. (XI. 17.) AB határozat, ABH 1994, 324–325; 16/2014. (V. 22.) AB határozat, Indokolás [32]}. Ez utóbbi esetben a szabály a hatálybalépését megelőző eseményhez, tényhez fűz új, a korábban hatályos szabályhoz képest eltérő jogkövetkezményt, aminek következtében felmerülhet a visszaható hatály sérelme. Visszaható hatályról beszélünk továbbá akkor is, ha az új szabály a hatálybalépését megelőzően keletkezett, annak időpontjában fennálló tényállás jogkövetkezményét a régítől eltérően határozza meg” (Indokolás [49]–[51]). {Megerősítőleg idézi: 6/2019. (III. 20.) AB határozat, Indokolás [49]; 3003/2020. (II. 4.) AB határozat, Indokolás [48]; 3/2025. (V. 29.) AB határozat, Indokolás [37]}.
- [53] „Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése a fentiek szerint elsősorban és alapvetően a már létrejött – és adott esetben le is zárt – jogviszonyok utólagos, visszamenőleges hatályú, hátrányos megváltoztatásával szemben nyújt védelmet (valódi visszaható hatály). Emellett a jogbiztonság a múltban keletkezett, de le nem zárt, ún. fennálló vagy tartós jogviszonyokba való azonnali vagy a jövőre nézve történő beavatkozásnak is alkotmányos korlátozást szab {kvázi visszaható hatály; vesd össze: 3003/2020. (II. 4.) AB határozat, Indokolás [50]–[54]; 3224/2019. (X. 11.) AB határozat, Indokolás [59]; 3062/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [113]–[115]}. A leglényegesebb különbség abban áll, hogy a múltban létrejött jogviszonyok utólag történő megváltoztatása nem igazolható alkotmányosan. Ehhez képest tartós jogviszonyok esetében – hasonlóan a jogalkotói ígérvényekhez – a jogalkotói beavatkozás határát a szerzett jogok védelme és a bizalomvédelem követelménye jelöli ki. E körben – a beláthatóság és a tervezhetőség miatt – a rövid és/vagy a határozott időre szóló jogviszonyok és ígérvények élveznek magasabb szintű védelmet. Ezzel szemben a hosszútávra szóló és határozatlan idejű jogviszonyok esetében a – kellő felkészülési időt biztosító – jogalkotói beavatkozás a körülmények változására tekintettel alkotmányos szempontból általában elfogadhatóbb, de legalábbis nem teljesen kizárt. A jogbiztonság és a szerzett jog alkotmányos védelme nem értelmezhető akként, hogy a múltban keletkezett jogviszonyokat soha nem lehet alkotmányos szabályozásokkal megváltoztatni, a vizsgálat esetről esetre való mérlegelést igényel {3/2025. (V. 29.) AB határozat, Indokolás [38]–[39]}.
- [54] Lényeges kérdés a jogalkotás technikája, a szóban forgó norma hatálybalépésének módja is, ha ugyanis a hátrányos rendelkezést visszamenőleges léptették hatályba, az alaptörvény-ellenesség kétségkívül fennáll (eljárási visszamenőleges hatály), az azonnali vagy jövőbeni hatálybalépés azonban egyfelől nem kizárt; másfelől viszont nem zárja ki annak megállapíthatóságát sem, hogy anyagi értelemben mégis (tilos) visszamenőleges hatályú jogalkotásról van szó. {vö.: 3/2025. (V. 29.) AB határozat, Indokolás [41]}.
- [55] A „visszaható hatályúnak állított jogalkotás esetében az alkotmányossági vizsgálatot sorrendben a következő kérdések mentén kell elvégezni. Elsődlegesen azt kell megvizsgálni, hogy a korábbihoz képest hátrányos-e a támadott szabály. Amennyiben nem, *ad malam partem* visszaható hatályú jogalkotás *per definitonem* nem állhat fenn. Amennyiben a norma hátrányos, akkor másodlagosan vizsgálandó, hogy az előírás hatályba léptetése visszamenőleges történt-e. Igenlő válasz esetében a szabályozás alaptörvény-ellenes. Ha a hatályba léptetés nem visszamenőleges, harmadlagosan azt kell megvizsgálni, hogy a rendelkezés ettől függetlenül utólag, visszamenőleges megváltoztatja-e a múltban létrejött – esetleg már le is zárt – jogviszonyok megítélését. Ez ugyanis a visszamenőleges hatályba léptetéshez hasonlóan valódi visszaható hatályú jogalkotást jelent, és alaptörvény-ellenes. Ezzel szemben amennyiben a norma a múltban keletkezett tartós jogviszonyokat kizárólag a

jövőre nézve módosítja (azonnali vagy kvázi visszaható hatály), és a beavatkozásnak alkotmányosként elfogadható indoka van, az adott esetben alkotmányos lehet” {8/2022. (V. 25.) AB határozat, Indokolás [19]; legutóbb megerősítette: 1050/2026. (II. 11.) AB határozat, Indokolás [49]}.

- [56] Mindezekre tekintettel a jelen ügyben vizsgált szabályozás kapcsán az Alkotmánybíróság megállapította, hogy:
- i) A magáncélú kiemelt beruházás státusz lehetővé teszi, hogy az érintett beruházás speciális, az általános építési előírásokhoz képest enyhébb anyagi és (hatósági) eljárási szabályok mentén valósulhasson meg. A státusz – a Méptv. módosításában rögzített feltételek nem teljesítése, vagy határidők elmulasztása esetén történő – elvesztése viszont egyfelől nem zárja ki, hogy az adott beruházás a jövőben megvalósulhasson; másfelől ugyanakkor ilyen esetben erre csak a szigorúbb, általános építési előírásoknak megfelelően és hatósági eljárások alapján kerülhet sor.
 - ii) A Méptv. támadott rendelkezései nem visszamenőlegesen léptek hatályba, azok hatályba léptetése a 2025. december 16. napján kihirdetett törvénymódosítással, 2026. január 1. napjával, vagyis a jövőre nézve történt.
 - iii) Az Otthon Start Program és a FIX 3%-os hitelprogram azt a célt tűzte ki, hogy a fiatalok, valamint a lakástulajdonnal még nem rendelkező személyek számára elősegítse első saját otthonuk megszerzését. A program eredményességének fontos, objektívnek tekinthető feltétele a megfelelő számú, megfizethető árú eladó lakóingatlan rendelkezésre állása. Ennek hiányában a támogatott hitelprogram elindítása ellenére a kedvezményezett, lakástulajdonnal még nem rendelkező személyek tényleges lakásszerzése lehetetlenülhet el.
- [57] Az említett programok tehát a megfizethető árú újépítésű lakások fejlesztésének ösztönzését tűzték ki célul. E cél érdekében a jogalkotó az Otthon Start program feltételeinek megfelelő, FIX 3%-os hitellel finanszírozható lakások építésére irányuló beruházásokat kiemelt beruházássá, az ezekkel összefüggő közigazgatási hatósági ügyeket pedig kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánította a Rendelet által. Megállapítható, hogy a jelen ügyben érintett törvényi és rendeleti szabályozási eszközök a lakáskínálat gyorsabb bővítését szolgálják, ezáltal lehetővé téve, hogy a kedvező hitelfeltételek következtében megnövekedett kereslet rövidebb időn belül kielégíthető legyen. E cél elérése érdekében – tájékoztatása szerint – a Kormány 2026. március 1. napjáig összesen 14 beruházást nyilvánított kiemelt beruházássá. Az érintett programok rendeltetésszerű működésének előmozdítását szolgálja, ha az első lakást szerző fiatalok számára ténylegesen rendelkezésre áll az a lakáskínálat is, amely a FIX 3%-os kölcsön igénybevételével megvásárolható. Ennek biztosítása, valamint a programokkal elérni kívánt azon másodlagos jogalkotói cél, hogy a lakásépítések volumenének növelése és az érintett beruházások megvalósulásának felgyorsítása egyúttal a használt lakások piacára, valamint az albérleti piacra gyakorolt ármérséklő hatása révén szélesebb társadalmi körben is elősegítse a megfizethetőbb lakhatási feltételek kialakulását, az Alkotmánybíróság megítélése szerint közérdeknek, és olyan észszerű indoknak tekinthető, amely a jogalkotó – jövőre nézve – történő beavatkozását alkotmányosan igazolhatja.
- [58] Az említett hatások kiváltását előmozdítja, ha az ingatlanfejlesztők az általuk vállalt beruházások keretében megvalósuló, a programban való részvételhez szükséges feltételeknek megfelelő lakások értékesítését a kiemelt státusz megszerzését követően a lehető legrövidebb időn belül megkezdik és a vevők a megvásárolt lakóingatlanokat belátható időn belül birtokba vehetik. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy már – az indítványozó Beruházását is magáncélú kiemelt beruházássá minősítő – a Rendelet is szabályoz az általános határidőktől eltérő rövidebb határidőket a közigazgatási hatósági ügyekre vonatkozóan. A Rendelet indokolásából is kitűnik, hogy a jogszabály megalkotásával a Kormány a fiatalok első lakáshoz jutásának felgyorsítását kívánta elősegíteni, ebből pedig levezethető, hogy a tervezési, kivitelezési és értékesítési folyamatok mielőbbi megindítása és lezárása a szabályozás rendeltetésével összhangban álló elvárás. A jogalkotó elvárása és célrendszere – a kiemeltnek minősített beruházások mielőbbi megvalósítása – éppen ezért a fejlesztő számára egyértelmű és transzparens volt a kiemelt beruházássá nyilvánításra vonatkozó kérelmének előterjesztésekor is.
- [59] A jogalkotói cél mielőbbi teljesülésének az előmozdítása indokolhatja a Méptv. indítványozó által támadott módosítását, mivel a fentebb említett közérdeket szolgálja, ha törvényi formában is rögzítésre kerül, hogy a jogalkotói célt, vagyis a beruházások mielőbbi megkezdését, a lakóingatlanok értékesítését és a fejlesztés mielőbbi befejezését a jogalkotó milyen konkrét elvárások, mérföldkövek mentén tartja szükségesnek teljesíteni.
- [60] Tekintettel arra, hogy a jogalkotó célja a Méptv. módosításával éppen az volt, hogy a beruházások előmozdítása érdekében kidolgozza a FIX 3%-os hitelprogram feltételeit teljesítő lakásokat tartalmazó egy vagy több lakóépület megépítése érdekében magáncélú kiemelt beruházássá nyilvánított beruházásokra vonatkozó részlet-szabályokat és – jövőbeni hatállyal – határidőket szabjon a kiemelt beruházások gyorsabb teljesítése érdekében, megállapítható, hogy a jogalkotó az engedélyezési eljárásban is azért kívánta biztosítani az általános szabályokhoz képest rövidebb határidőket, hogy e szempontok ténylegesen érvényesüljenek. Mindezek miatt a jogalkotó alappal várhatta el az ilyen (a Kormány által az Alkotmánybíróságnak megküldött állásfoglalás szerint

ex gratia jellegűnek is tekinthető) kedvezményben részesített féltől, hogy a beruházás előkészítése és megvalósítása a fejlesztő részéről is e jogalkotói célokkal összhangban történik; vagyis maga is mindent megtesz az adott beruházás mielőbbi megvalósítása érdekében. Ellenkező esetben ugyanis az eredeti jogalkotói cél kerülhet veszélybe, és az adott projekt vonatkozásában akár maga a magáncélú kiemelt beruházássá nyilvánítás alapvető indoka, vagyis a kedvezményesen elérhető lakásokat biztosító ingatlanfejlesztések mielőbbi megvalósítása is kiüresedhet.

- [61] Összefoglalóan, a jogalkotó a támadott szabályozással a jövőre vonatkozóan alkotott szabályokat az érintett beruházások felgyorsítása érdekében. A jogalkotó a közérdekű célkitűzést a korábban megalkotott szabályozáson túl a Méptv. módosításával is elő tudja segíteni; a határidők jogszabályi rögzítése pedig a beruházások minél gyorsabb megvalósulását segítik elő. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság szerint megállapítható, hogy az indítványozó által támadott rendelkezéseket a jogalkotó közérdekű cél elérése érdekében, alkotmányosan igazolható módon, kötelezettséget az érintettek számára kizárólag a jövőre nézve előírva alkotta meg.
- [62] 2.2.2. Az indítványozó a kellő felkészülési idő követelményével összefüggésben kifejtette, hogy „a Módtv. a Magyar Közlöny 2025. évi 153. lapszámában (7. számú melléklet) 2025. december 16. napján jelent meg és 2026. január 1. napján lépett hatályba, amelyre tekintettel nem állt rendelkezésre megfelelő felkészülési idő az abban foglalt változásoknak való megfelelésre, amely önmagában is alkotmányellenes és szintén a jogbiztonság sérelmét eredményezi. A sérelmezett jogszabályváltozások nagyon nagy terjedelmű és költséges, hatósági engedélyeztetési, tervezési munkákat igényelnek szűk határidővel, valamint magának a Beruházásnak a korábban időhöz nem kötött befejezésére a beruházás, fejlesztés volumenéhez képest rövid határidőt – 3 év – vezet be. Mindezekre az Igénylő nem tudott felkészülni azon 15 nap alatt, ami a Módtv. kihirdetése és a hatálybalépése között rendelkezésre állt.” Ezen túlmenően az indítványozó további érvelést, hogy a felkészülési idő elégtelen voltának alátámasztására szolgáló egyéb, részletező kifejtést vagy dokumentációt nem terjesztett elő.
- [63] Az indítványozó helytállóan idézte az Alkotmánybíróságnak a kellő felkészülési idő követelményének vizsgálatával összefüggésben tett legfontosabb megállapításainak lényegét.
- [64] Ennek értelmében „az Alkotmánybíróság következetes joggyakorlata szerint jogállami követelmény, hogy a jogszabály hatálybalépésének időpontját úgy kell meghatározni, hogy kellő idő maradjon a jogszabály alkalmazására való felkészülésre [Alkotmány 2. § (1) bekezdés, Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés]. Az Alkotmánybíróság a jogszabályok kihirdetésével és hatálybaléptetésével kapcsolatos álláspontját a 28/1992. (IV. 30.) AB határozatban (a továbbiakban: ABh.) foglalta össze. E határozat szerint a jogszabály hatálybalépési időpontjának meghatározásakor figyelemmel kell lenni arra, hogy kellő idő maradjon a) a jogszabály szövegének megszerzésére és áttanulmányozására; b) a jogalkalmazó szervek számára a jogszabály alkalmazására való felkészüléshez; c) a jogszabállyal érintett személyek és szervek számára annak eldöntéséhez, hogy miként alkalmazkodjanak a jogszabály rendelkezéseihez az önkéntes jogkövetés személyi és tárgyi feltételeiről való gondoskodáshoz (ABH 1992, 155.). A kellő felkészülési idő követelményének a jogbiztonság elvéből következő lényegi eleme, hogy a jogszabályi rendelkezéseknek mindazok a címzettjei, akik részére a jogszabály új, illetve többletkötelezettségeket ír elő – legyenek akár a jogszabály végrehajtásáért felelős (jogalkalmazó) szervek, akár az önkéntes jogkövetés szempontjából érintett egyéb személyek és szervek –, a kötelezettségeiket potenciálisan teljesíteni tudják, és akarataik ellenére ne kövessenek el köteleességszegést, ne valósítsanak meg jogellenes magatartást. Mind a jogalkalmazásnak, mind pedig a jogkövető magatartásnak feltétele a jogszabály megismerése, ebből a szempontból tehát a jogszabály alkalmazására való felkészülés és a jogszabály megismerése cél-eszköz viszonyban áll egymással” {6/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [233]–[236]}.
- [65] Általánosságban megállapítható, hogy „[a] jogszabály alkalmazására való felkészüléshez szükséges kellő idő megállapítása és biztosítása a jogalkotó felelősséggel terhelt mérlegelésének és döntésének függvénye. Az alkotmányellenesség csak a jogszabály alkalmazására való felkészülést szolgáló időtartam kirívó, a jogbiztonságot súlyosan veszélyeztető vagy sértő elmaradása, illetőleg hiánya esetén állapítható meg.» [7/1992. (I. 30.) AB határozat ABH 1992, 45, 47.] Az ABh. szerint pedig »[a]nnak elbírálása, hogy valamely konkrét jogszabály esetében mennyi idő szükséges a jogszabály alkalmazására való felkészüléshez, gazdaságpolitikai, szervezési, műszaki stb. szempontok figyelembevételét szükségessé tevő mérlegelési kérdés, vagyis nem alkotmányjogi probléma« (ABH 1992, 155, 158.). Az Alkotmánybíróság ugyanis egyrészt a jogszabály alkalmazására való felkészüléshez szükséges idő pontos felmérésének lehetőségét tekintve nincs azonos helyzetben a jogalkotóval (jogszabály-előkészítővel), másrészt – mivel számszerű, mértékbeli kérdésben kell döntést hozni – a probléma alkotmányjogi szempontú értékelését nem minden esetben lehet egyértelmű és kiszámítható szempontok alapján elvégezni” {6/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [238]}.

- [66] A jogalkotó által biztosított felkészülési idő abban az esetben vezet alaptörvény-ellenesség megállapításához, ha az kirívóan rövidnek tekinthető. A jogbiztonságot súlyosan sérti ugyanis, ha az új, illetve többletkötelezettségeket előíró jogszabályi rendelkezés kihirdetése és hatálybalépése közötti felkészülési idő elmarad vagy olyan rövid, hogy nyilvánvaló, hogy a jogszabály címzettjei jóhiszeműségük, legjobb szándékuk és igyekezetük ellenére sem – vagy csak rendkívüli erőfeszítések árán – tudnának kötelezettségeiknek eleget tenni. Ellentétes a jogállamiság elvével, ha a kellő felkészülési idő hiányából eredően a jogszabály címzettjei a megváltozott rendelkezéshez való alkalmazkodás rendkívüli nehézsége miatt nyilvánvalóan, illetve az új szabályozás megismerhetőségének hiányában valószínűsíthetően jogsértő helyzetbe kerülnek; különösen, ha emiatt joghátrányok is érik (érhetik) őket {lásd: 6/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [239]}. „Annak vizsgálatát azonban, hogy a felkészülési idő megfelelő-e, illetve, hogy sérti-e a jogbiztonság követelményét, a szabályozás tartalmi változásaira figyelemmel kell elvégezni. [...] [a]z Alkotmánybíróságnak nem feladata teljes jogszabályok alkalmazására való felkészüléshez szükséges idő hivatalból történő pontos felmérése, az indítványozónak kell részletesen indokolnia, hogy a sérelmezett jogszabály egyes rendelkezéseivel összefüggésben a felkészülési időt miért nem tekinti megfelelőnek, azok hatályba lépése hogyan vezet vagy vezetett a jogbiztonság sérelmére. Ennek keretében az indítványozónak a felelőssége – szükség esetén – megküldeni az Alkotmánybíróság részére azokat a dokumentumokat, amelyek az indítványban foglaltakat igazolják. Ha az indítványozó ezeknek a követelményeknek nem tesz eleget, a kellő felkészülési idő hiányára hivatkozó indítványa érdemi vizsgálatára nem kerül sor. [vö. Abtv. 52. § (1) bekezdés e) pont, (4) bekezdés, (6) bekezdés, 55. § (3) bekezdés]” {6/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [241]–[242]}.
- [67] Az Alkotmánybíróság mindezekkel összefüggésben korábban rögzítette azt is, hogy a kihirdetés és a hatálybalépés közötti időket, időszakokat „nem önmagukban kell vizsgálni, annak megítélésakor, hogy elegendő volt-e a jogszabály megismerésére, alkalmazására való felkészülési idő, hanem elsősorban annak van jelentősége, hogy a törvény rendelkezései pontosan milyen tartalmat hordoznak, és milyen, adott esetben felkészülést igénylő új, illetve többletkötelezettségeket írnak elő a címzettek számára” {34/2014. (XI. 14.) AB határozat [61]}.
- [68] A jelen ügy kapcsán megállapítható volt, hogy az indítványozó Beruházása 2025. október 31. napjával kapta meg a magáncélú kiemelt beruházás státuszt. Ettől az időponttól, már az általa támadott rendelkezések megalkotását (kihirdetését) megelőzően is – csakúgy, mint bármely más, nem kiemelt beruházás esetében – megkezdhetette a beruházás előkészítését, a beruházással összefüggő közigazgatási hatósági ügyek intézését a Rendeletben meghatározottak szerint. A Méptv. 194/A. § (8) bekezdésében foglaltak végrehajtására az indítványozó által hivatkozott két (valójában azonban másfél) hónapon felül nemcsak az azok kihirdetése és hatálybalépése közötti időtartam, de ezt követően még további idő, az indítványozó esetében további négy hónap is – vagyis összességében ugyanúgy 6 hónap, mint minden más hasonló beruházás esetében – rendelkezésére áll. A beruházás befejezésére a Méptv. 194/A. §-ának az indítványozó által szintén megsemmisíteni kért (3) bekezdés a) pontja értelmében pedig az építési engedély véglegessé válásának napjától számított három év áll rendelkezésre; amely határidő pedig további egy évvel meghosszabbodik a lakások kevesebb, mint 50 százalékának értékesítése esetén.
- [69] Az indítványozó érvelésének általános indokolási részében utalt arra a körülményre, hogy a státusz elnyerésekor a Beruházása még csak projektterv fázisban volt; továbbá annak megvalósításának, magának a tényleges építkezésnek az elkezdéséhez – egyébként az általa tervezett Beruházás mérete okán – jelentős talaj/infrastruktúra előkészítő munkálatok szükségesek; valamint, hogy egyes, általa ellenérdekeltnek minősített felek és hatóságok pusztán „időhúzással” ellehetetlenítik a határidők betartását és ezzel a kiemelt státuszra vonatkozó előírások alapján történő megvalósítást. Ezen érvek körében azonban részletesebb okfejtést nem adott elő, illetve nem részletezte, vagy kötötte össze alkotmányosan is értelmezhető érvekkel a fenti állításokat azzal, hogy mindez milyen módon hozható összefüggésbe a támadott törvényi rendelkezésben rögzített előírásokra való felkészüléshez szerinte szükséges idővel; avagy az mindezek okán miért tekinthető a támadott szabályok megsemmisítését is megalapozóan kirívóan rövidnek. Azzal összefüggésben sem adott elő értékelhető érvelést, hogy az építési engedélyek iránti kérelemnek a törvénymódosítás alapján rendelkezésére álló hat hónapos határidőn belüli teljesítésére történő felkészülésre milyen okból nem tekinthető elégségesnek a jogalkotó által biztosított felkészülési idő; vagyis, hogy – különös tekintettel egyébként a kiemelt beruházással összefüggő közigazgatási hatósági ügyek kiemelt jelentőségű ügyvé nyilvánításából adódóan a kapcsolódó hatósági eljárások (egyszerűsített) szabályaira is – a támadott rendelkezések pontosan milyen, számára különös felkészülést igénylő kötelezettséget tartalmaznak, amelyekre a jogalkotó által biztosított idő nem tekinthető elegendőnek, illetve az kirívóan rövidnek minősül. Ilyen tartalmú, érdemben is vizsgálható érvek hiányában az Alkotmánybíróság a kellő felkészülési idő sérelmét nem állapíthatta meg.

- [70] 3. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozók által felhozott érvek alapján nem állapítható meg a támadott jogszabályi rendelkezéseknek az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdéseivel való ellentéte, sem pedig a visszaható hatályú jogalkotás tilalmának vagy a kellő felkészülési idő követelményének sérelme.
- [71] Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság a támadott törvényi rendelkezések alaptörvény-ellenességének megállapítására megsemmisítésére irányuló indítványt elutasította.

Budapest, 2026. június 2.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/369/2026.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1301/2026. (VI. 12.) AB HATÁROZATA

alkotmányjogi panasz elutasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.IV.20.322/2025/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. Az indítványozók jogi képviselőjük (dr. Káposztás Zoltán Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Káposztás Zoltán) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz.
- [2] 1.1. Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban az Alkotmánybíróságtól a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.IV.20.322/2025/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását, valamint a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Pf.20.317/2024/7/II. számú ítéletére kiterjedő hatállyal történő megsemmisítését kérték az Alaptörvény VI. cikkében rögzített jóhírnévhez való joguk sérelmére hivatkozással.
- [3] 1.2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírósági ügy tényállása alapján, annak lényege szerint a felperesi indítványozók, akik házastársak, és az alperes ugyanazon Kft. munkavállalói voltak 2021-ben. Az I. rendű felperesi indítványozó és az alperes között 2021. július 12-én konfliktus alakult ki a munkahelyükön. A felperesek ezt követően [...]ban tartózkodási engedélyért folyamodtak, tekintettel arra, hogy az I. rendű felperesnek [...]ben is van bejegyzett gazdálkodó szervezete, a felperesek ott kívántak letelepedni. Az alperes az e-mail címéről 2021. október 8-án elektronikus levelet küldött a [...]i Bevándorlási Hivatalnak, a [...]i Rendőrségnek, valamint másolatban a [...]i Magyar Konzulátusnak, valamint a [...]i [...]i Konzulátus részére. Az alperes ebben az elektronikus levélben megadta a felperesek személyi adatait, továbbá közölte róluk, hogy a felperesek a közeljövőben [...]ban terveznek csalással vízumért vagy tartózkodási engedélyért folyamodni. Közölte továbbá, hogy az jutott tudomására, hogy a felperesek azt tervezik, hogy fiktív munkavállalói szerződéssel vízumot, vagy letelepedési engedélyt kívánnak szerezni [...] területén, azért, hogy egy magyarországi büntetőeljárás alól kibújhassanak. Azt is közölte, hogy a felperesek Magyarországon nem kaphatnak tartózkodási engedélyt, mert büntetőügy van folyamatban, és ezért keresnek olyan országot, ahol vízumot, vagy tartózkodási engedélyt kaphatnak. Megírta továbbá, hogy a büntetőeljárást ő maga kezdeményezte az I. rendű felperessel szemben, testi épség ellen elkövetett, és más személy életét fenyegető cselekmény miatt, amely okán Magyarországon két év börtönnel is fenyegetett az I. rendű felperes. Emellett megírta, hogy tudomása szerint az I. rendű felperes a büntetőeljárás valós tényét el kívánja hallgatni. Ezen elektronikus levélben a címzettekkel közölte azt is, hogy „[a]zon tényre lett figyelmes, hogy a (felperesek nevei) érintett terrorizmus finanszírozásában”. Közölte továbbá, hogy a felperesek az [...] Bank alkalmazottai voltak korábban, amely pénzáttalásokat végzett [...], és az el nem ismert [...]i Köztársaság között.
- [4] A pénzbeli áttalások kapcsán internetes elérhetőségeket adott meg ezen állítások igazolására, majd azt részletezte, hogy szerinte milyen módon folytattak nem legális tevékenységet az [...] Bank keretében az indítványozói felperesek. A levélben megírta továbbá, hogy a nevezett bank felkerült arra a feketelistára, amelyet az [...] Nemzeti Bank készített, és ilyen áttalások miatt a felperesek belépését megtagadták [...] területére. Erre vonatkozóan dokumentumokat csatolt a levélhez. Azt is megírta, hogy a felperesek vélhetően ezen tevékenységüket szándékukban áll eltitkolni a [...]i hatóságok előtt. Végül a levélben az alperes kifejezte azon reményét, hogy az információi segítséget nyújtanak abban, hogy egy büntetőeljárás hatálya alatt álló személy ne menekülhessen el a büntetés elől abból az országból, ahol a cselekményt végrehajtotta, megelőzzék a terrorizmus finanszírozásában érintett emberek tevékenységét. A levél végén az alperes megadta a címzettek számára az elérhetőségét, illetve az adatok bizalmas kezelését kérte.

- [5] Az indítványozók mint felperesek keresettel fordultak a bírósághoz, annak megállapítását kérve, hogy az alperes megsértette a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogait, azzal, hogy a 2021. október 8-án kelt levélben valótlan, illetve a valóságot hamis színben feltűntető tényállításokat tett:
„Magyarországon a felperesek nem kaphatnak tartózkodási engedélyt, tekintettel arra, hogy büntetőügy van velük szemben folyamatban” (1. pont).
„2 év börtönbüntetéssel is sújtható büntetést vonhat maga után az I. rendű felperes által elkövetett cselekmény” (2. pont).
„Terrorszervezet pénzügyi finanszírozásában való részvételükre lettem figyelmes” (3. pont).
„Nem kaphatnak (felperesek) tartózkodási engedélyt Magyarországon a büntetőügyre tekintettel” (4. pont).
- [6] A megállapításon túl kérték, hogy a bíróság kötelezze az alperest az I. és a II. rendű felperesek részére személynként 1 500 000 Ft – 1 500 000 Ft sérelemdíj, valamint annak törvényes kamatai megfizetésére.
- [7] Az alperes ellenkérelmében a kereset teljes elutasítását kérte.
- [8] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette az I. rendű felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy 2021. október 8. napján e-mail levelet küldött a [...]i Bevándorlási Hivatalnak és a [...]i Rendőrségnek és azt másolatban elhelyezte a [...]i Magyar Konzulátus és a [...]i [...]i Konzulátus email címén, amelyben azon valótlan állítást tette, hogy „Terrorszervezet pénzügyi finanszírozásában való létükre lettem figyelmes”. Megállapította továbbá, hogy az alperes megsértette a II. rendű felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy 2021. október 8. napján e-mail levelet küldött a [...]i Bevándorlási Hivatalnak és a [...]i Rendőrségnek és azt másolatban elhelyezte a [...]i Magyar Konzulátus és a [...]i [...]i Konzulátus email címén, amelyben azon valótlan állításokat tette, hogy „Magyarországon a felperesek nem kaphatnak tartózkodási engedélyt tekintettel arra, hogy büntetőügy van velük szemben folyamatban”, „Terrorszervezet pénzügyi finanszírozásában való részvételükre lettem figyelmes”, „Nem kaphatnak tartózkodási engedélyt Magyarországon a büntetőügyre tekintettel”. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az I. rendű felperesnek 600 000 forintot, valamint annak 2021. október 9. napjától évi, a kifizetés napjáig járó a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes, a jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamattal azzal, hogy az 2022. november 1-től a 454/2022. (XI. 9.) Korm. rendelet hatályban léte alatt az abban meghatározott 25%-os mértéket nem haladhatja meg, valamint a II. rendű felperes részére 900 000 forintot, valamint annak 2021. október 9. napjától évi, a kifizetés napjáig járó a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes, a jegybanki kamattal megegyező mértékű kamattal azzal, hogy az 2022. november 1-től a 454/2022. (XI. 9.) Korm. rendelet hatályban léte alatt az abban meghatározott 25%-os mértéket nem haladhatja meg. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.
- [9] Az elsőfokú ítélet indokolása kifejtette, hogy a felperesek által sérelmezett közlések vonatkozásában annak a körülménynek tulajdonított jelentőséget, hogy azok a hivatalos eljárások kezdeményezése érdekében, a hatóságok tájékoztatása okán kerültek megfogalmazásra. Hangsúlyozta, hogy a bírói gyakorlat alapján a hivatalos eljárás kezdeményezése önmagában nem alapoz meg személyiségi jogsértést. Annak megállapítására akkor van lehetőség, ha a kérdéses közlések az adott eljáráshoz nem kapcsolódnak, sértő, valótlan tényállásokat tartalmaznak, vagy kifejezőmódjukban indokolatlanul bántó, sértő, megalázó tartalmúak, visszaélészerűek. Ezt követően megvizsgálta, hogy a sérelmezett közlések tényállításnak vagy értékítéletnek minősülnek-e. Ennek során az első, a második és a negyedik közlést tényállításnak minősítette. Kifejtette, hogy e közlések lényegi mondanivalója középpontjában annak kérdése áll, hogy kaphatnak-e a felperesek Magyarországon tartózkodási engedélyt a velük szemben folyamatban levő büntetőügyre figyelemmel, valamint az, hogy két év börtönbüntetéssel is sújtható büntetést vonhat maga után az elkövetett cselekmény, a valóságtartalmuk így ellenőrizhető, ezért tényállítások.
- [10] Az elsőfokú bíróság az I. rendű felperes vonatkozásában az első és a negyedik tényállítást valótlanoknak minősítette, mivel a felperesi indítványozók 2021 októberét követően is Magyarországon tartózkodtak, megállapította ugyanakkor, hogy nem nélkülöz az I. rendű felperes vonatkozásában ez a közlés minden ténybeli alapot, nem lealacsonyító, nem áll ellentétben az észszerű gondolkodással, mivel a büntetőeljárás folyamatban léte kihatással lehet az I. rendű felperes tartózkodási engedélyének megadására. Míg a második tényállítás valós, mert az I. rendű felperes ellen büntetőeljárás van folyamatban. Az elkövetett cselekmény két év szabadságvesztéssel is büntethető. A közlés nem tünteti fel a valóságot abban a hamis színben, hogy az I. rendű felperessel szemben mindenképp szabadságvesztés büntetést fognak kiszabni. Az elsőfokú bíróság a II. rendű felperes vonatkozásában az első és a negyedik közlés jogsértő voltát arra tekintettel állapította meg, mivel a II. rendű felperes ellen nem volt folyamatban büntetőeljárás, a levélben azonban az alperes többes számban ír a felperesekről, tehát a közléseit a II. rendű felperesre is vonatkoztatta, valamint feltűntette a II. rendű felperes személyi adatait, utlevélszámát. Továbbá jelezte, hogy mindketten azt tervezik, hogy csalással vízumért vagy tartózkodási engedélyért...

lyért folyamodnak a közeljövőben, [...] -ban. A második közlés nem tartalmaz a II. rendű felperesre vonatkozó tényállítást, kizárólag az I. rendű felperest említi. A harmadik közlést az Alkotmánybíróság a 3145/2018. (V. 7.) AB határozatban foglalt értelmezési elv alapján, tekintettel arra, hogy a közlés valóságtartalma ellenőrizhető, tényállításnak tekintette. Ezzel összefüggésben kifejtette, hogy e közlés magyarázataként az alperes idéz a levélben feltüntetett linkek alatti bejegyzésekből, továbbá olyan, a felpereseknek tulajdonított gazdasági-pénzügyi műveleteket mutat be, amely azt sugallja, hogy a felperesek tömegével a pénzügyi prudens működés szabályait átlépő cselekményeket hajtottak végre az [...] Bankban melynek működési engedélyét az [...] Nemzeti Bank visszavonta, ráadásul mindez az [...] és [...] közötti háborús helyzetben történt. Kifejtette, hogy személyiségi jogi perben a bíróság nem vizsgálja, hogy bűncselekmény elkövetésére sor került-e vagy nem, továbbá utalt a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 1. §-ára is. Ugyanakkor megállapította, hogy nem volt vitás, hogy a felpereseket ilyen bűncselekmény miatt nem vonták jogerősen büntetőjogi felelősségre. Ezért – figyelemmel a Be. 1. §-ában foglalt törvényi vélelemre – megállapította, hogy az a tényállítás, mely szerint felperesi indítványozók terrorizmus finanszírozásában vettek részt, valótlan és sértő.

- [11] Az elsőfokú ítélet indokolása kitért továbbá arra, hogy a sérelemdíj mértéke körében figyelembe vette, hogy az alperes szubjektív felróhatósága nagymértékű volt. A peres felek között a nagyobb összegű sérelemdíj az elsőfokú bíróság hivatkozása szerint képes a sérelemdíj szankciós, magánjogi büntetés és elégtétel adási funkcióját is betölteni, a sérelmet szenvedett felperesi felek részére erkölcsi elégtételt adni és a jogsértő alperest a hasonló, jelentős felróhatósággal elkövetett jogsértéstől visszatartani.
- [12] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezéseit megváltoztatta, és az felperesek keresetét teljes egészében elutasította, kötelezte továbbá a felpereseket az első-, és másodfokú perköltség viselésére. A másodfokú bíróság az alperes joghatósági kifogását nem találta alaposnak. Rögzítette, hogy felülbírálata kizárólag a keresetnek részben helyt adó ítéleti részére terjedt ki. Megállapította, hogy az 1. és a 4. pont esetében közel azonos tartalmú megfogalmazásokról van szó. Fokozott jelentőséget tulajdonított annak, hogy ezeket a kitételeket az alperes hatósági eljárásban tette. Kiemelte, hogy a levél címzettjei speciális eljárásokat folytató külföldi szervek voltak, akik a hozzájuk érkezett beadványokat teljes körűen, értő olvasás alapján, valamennyi részletre kiterjedően veszik figyelembe. Hangsúlyozta továbbá, hogy bár az alperes levelében többszámot használ a büntetőeljárásban való érintettség összefüggésben, azonban annak egészéből kitűnik, hogy büntetőeljárás csak az I. rendű felperesi indítványozóval szemben van folyamatban. Ezért megállapította, hogy a levél értelmezése alapján, a címzettekől elvárható értő olvasás mellett, a büntetőeljárásra vonatkozó közlés, valamint annak kapcsolatba hozása a tartózkodási engedély megszerzésének vélt elmaradásával kizárólag az I. rendű felperesi indítványozóra vonatkozik. Így a II. rendű felperesi indítványozó jóhírve nem sérülhetett. A 3. ponttal összefüggésben megállapította, hogy a jogi minősítés vonatkozásában szintén a teljes szöveggörnyezetet kell figyelembe venni. Erre nézve összességében arra jutott, hogy az alperes nem egy határozott állítást tett arra nézve, hogy az indítványozók mint felperesek ellen esetlegesen ezen cselekmények miatt büntetőeljárás van folyamatban, vagy a felelősségük már megállapításra került. Az alperes nem azt állította, hogy felperesek a terrorszervezet pénzügyi finanszírozása kapcsán ilyen jellegű bűncselekményt követtek el, hanem az általa, a levélben is vázolt körülmények alapján egy lehetséges következtetést vont le. A másodfokú bíróság kifejtette, hogy a következtetés helyesége vagy helytelensége nem képezheti az adott per tárgyát. A levél címzettjei mint professzionális hatóságok, megfelelő eszközzel rendelkeztek az ilyen jellegű levelek valóságtartalmának ellenőrzésére, illetve megfelelő értékelésére, ezért a jóhírnev sérelme e vonatkozásban sem következett be. Mindezek alapján a felperesi indítványozók keresetét teljes egészében elutasította.
- [13] A jogerős ítélet ellen a felperesi indítványozók terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak megváltoztatását, és az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték, továbbá perköltségre tartottak igényt. Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.
- [14] A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a felperesi indítványozók felülvizsgálati kérelmét nem találta megalapozottnak, ezért a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta és rendelkezett a perköltség megfizetéséről. Mindenekelőtt hangsúlyozta, hogy a felülvizsgálati eljárás nem a per folytatása, hanem szigorú eljárási szabályok szerint lefolytatható rendkívüli perorvoslat, amely során a Kúria a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján kizárólag a felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát vizsgálhatja. Míg a (2) bekezdés alapján a felülvizsgálat a jogerős ítélet meghozataláig bekövetkezett és a jogerős ítélettel elbírált tényekre terjedhet ki. Megállapította, hogy a 2. igénypont tekintetében már az elsőfokú bíróság elutasította a felperesi indítványozók keresetét, amely fellebbezés hiányában első fokon jogerőre emelkedett. A Kúriának a felülvizsgálati eljárásban azt kellett megvizsgálnia, hogy az „1-es, 3-as és 4-es kereseti kérelmek” másodfokon történő elutasítása megfelelt-e a jogszabályoknak, illetve a kialakult ítélkezési, valamint a

kúriai gyakorlatnak. Utalt arra, hogy a felülvizsgálati kérelem nem tért ki a joghatóság kérdésére, így azt a felülvizsgálati eljárásban nem kellett vizsgálnia.

- [15] Indokolásában – hivatkozva az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésére, továbbá a Ptk. 2:42. § (1) és (2) bekezdéseire, a 2:43. § *d*) pontjára, valamint a 2:45. § (2) bekezdésére – kifejtette, hogy adott ügyben az elektronikus levél tartalmára figyelemmel, nem azzal a kérdéssel kellett foglalkozni, hogy a kifogásolt kitételek tényállításnak vagy véleménynyilvánításnak minősülnek, hanem elsősorban azt kellett figyelembe venni, hogy a levél tartalma szerint meghatározott hatóságokhoz intézett bejelentésnek minősül, és mint ilyen személyiségi jogi szempontból gyakorlatilag a feljelentések jogi sorsát osztja. Erre nézve – utalva az egységes ítélkezési és a kúriai gyakorlatra – kifejtette, hogy a hivatalos hatóságokhoz intézett beadvány esetében a személyiségi jogsértés megállapításának speciális feltételei vannak. Erre tekintettel a konkrét ügyben személyiségi jogsértés akkor állapítható meg (a közöltek valóságtartalmától is függetlenül), ha a bejelentés/feljelentés az adott konkrét ügyre nem tartozó valótlan tényállításokat tartalmaz, egyben sértő tartalmaz hordoz, illetve amennyiben ettől függetlenül kifejezőmódjában indokolatlanul bántó, sértő vagy megalázó. A Kúria álláspontja szerint az adott ügyben a személyiségi jogsértés megállapításához szükséges többletfeltételek bekövetkezése nem volt megállapítható. A felülvizsgálati döntés indokolásában kifejtette, hogy a kifogásolt (1., 3., és 4. igénypont) kitételek a felperesi indítványozók tényleges vagy esetleges idegenrendészeti jellegű kérelmeihez kapcsolódnak. A bíróság számára rendelkezésre álló adatok szerint az alperes az elektronikus levelet csak a hivatalos hatóságok részére küldte meg. A másodfokú bíróság pedig helytállóan mutatott rá arra, hogy ezen címzettek mint professzionális szervezetek, a levél tartalmának megfelelő értékelésére képesek, egyben hivatali titoktartásra kötelezettek. Indokolásában utalt a Legfelsőbb Bíróság (Kúria) 12. számú állásfoglalásának II. pontjában foglaltakra. Az abban foglaltak alapján a levél egészének tartalmára, szövegösszefüggéseire figyelemmel, objektív, külső szemléletmód alkalmazása mellett azt állapította meg, hogy a leírtak kifejezőmódjukban nem minősülnek indokolatlanul sértőnek, bántónak, vagy megalázónak. Indokolásában utalt arra is, hogy az alperes a pénzmosásra, a terrorizmus esetleges támogatására vonatkozó előadásainak vékony ténybeli alapját (megjelölve azokat) felsorakoztatta. Ugyanakkor kifejtette, hogy a gyanú megalapozottságáról az arra hivatott szerveknek kell állást foglalniuk, mely kérdésben való állásfoglalásra azonban a konkrét per keretei nem alkalmasak. A Kúria összességében azt állapította meg, hogy a levélben leírtak nem lépték túl a feljelentés személyiségi jogi szempontból még tolerálható megállapításait, így az 1., 3. és 4. igénypont tekintetében a kereset jogalapja hiányzik. Annak hiányában pedig nem kerülhet sor az igényelt jogkövetkezmények (úgy mint a jogsértés megállapítása, sérelemdíj megfizetésére kötelezés) alkalmazására.
- [16] Mindezekre tekintettel a Kúria azt állapította meg, hogy a keresetet teljes egészében elutasító jogerős ítélet nem sértette meg a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A Kúria a döntés elvi tartalmaként megállapította, hogy a kizárólag hivatalos hatóságokhoz címzett bejelentés (feljelentés) tartalma, az abban foglaltak valóságtartalmától függetlenül önmagában nem valósít meg automatikusan személyiségi jogsértést a bejelentésben (feljelentésben) érintett személy irányában. Ilyen esetben személyiségi jogsértés akkor állapítható meg, ha az adott ügyre nem tartozó valótlan tényállításokat tartalmaz, vagy kifejezőmódjában indokolatlanul bántó, sértő vagy megalázó kifejezéseket hordoz.
- [17] 2. Az indítványozók ezt követően az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz, a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.IV.20.322/2025/5. számú ítéletének – a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Pf.20.317/2024/7/II. számú jogerős ítéletére kiterjedő hatállyal történő – alaptörvényellenessége megállapítását és megsemmisítését kérve, miután nézetük szerint azok sértik az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében rögzített jóhírnévhez való jogukat.
- [18] Az indítványozók az alapügy részletes ismertetését, valamint a befogadási feltételek egyenkénti fennállásának bemutatását követően indokolásukban a kifogásolt bírói döntések folytán azoknak az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésébe ütközését az alábbiakban látták. Nézetük szerint a másodfokú bíróság (a kúriai döntéssel egyetemben) jogszabálysértően állapította meg, hogy az alperes 1. és 4. közlése értő olvasása alapján az állapítható meg, hogy az alperes csak az I. rendű felperesre (indítványozóra) gondolt, mivel csak vele szemben van folyamatban büntetőeljárás. Hibásan állapította meg a másodfokú bíróság, hogy az alperes azon kijelentése, mely szerint: „nem kaphatnak tartózkodási engedélyt a büntetőügy miatt”, a II. rendű felperes (jelen ügyben indítványozó) személyiségi jogait – mivel vele szemben nem folyt büntetőeljárás – nem sértheti. Álláspontjuk szerint mind az ítéltábla, mind a Kúria elmulasztotta a levél egészének értelmezését, mivel abból azt a következtetést lehet levonni, hogy a büntetőügy és a házastársi kapcsolat miatt egyikük sem kaphat tartózkodási engedélyt. Egyébként nem vitásan mindkét fél megkapta a megújított tartózkodási engedélyt Magyarországon. Azt is kifejtették, hogy a címzettek listája is árulkodó volt, ugyanis nem a tartózkodási engedély megadásával/elbírálásával

hatáskörrel rendelkező magyar bevándorlási hivatalnak küldte meg az alperes a levelét, hanem a [...] -i hatóságoknak. Ezért az indítványozók úgy vélik, hogy az alperes azt a valótlan állítást tette a hatóságoknak, hogy az indítványozók Magyarországon nem kaphatnak tartózkodási engedélyt, ezzel egy másik hatóságnak tényként állította valótlanul az engedély megszerzhetetlenségét. Ugyanakkor az is tényként állapítható meg, hogy az indítványozók kézhez kapták az engedélyüket. Az indítványozók hangsúlyozták, hogy sérült a jóhírnévhez való joguk, az alperesnek a hamis vagy valót hamis színben feltüntető kijelentései miatt. Meggyőződésük szerint azóta a hatóságok „célkeresztjében” vannak, megnövekedett ellenük a hatósági igazoltatások és ellenőrzések száma, holott az illegális tevékenységnek még a gyanúja sem merült fel, a II. rendű indítványozót megfelelően foglalkoztatják. Az indítványozók azóta félelemben élik életüket, jóhírnévük sérült, addigi életük felborult. Utaltak a PK. 12. számú állásfoglalásban foglaltakra, mely alapján a személyiségi perekben kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni. A közléseket összefüggéseiben kell értékelni és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. Ezzel összefüggésben utaltak az Alkotmánybíróság 3/2015. (III. 2.) AB határozata indokolásának [15], valamint [25] bekezdéseiben foglaltakra. Nézetük szerint a fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság és a Kúria hibásan állapította meg, hogy a támadott kijelentések nem sérthetik a II. rendű indítványozó jóhírnévét.

- [19] Az ítélet tábla a 3. számú közlés vonatkozásában azt állapította meg, hogy az indítványozók jóhírnévét az alperes nem sérthette meg, mert nem tényként hivatkozott arra, hogy terrorizmus finanszírozásában vettek részt, így a 3. számú közlés csupán az alperes véleményének minősül. Az indítványozók hivatkozása szerint a jogerős ítélet a hivatkozott anyagi jogszabályokból és a megállapított tényállásból (is) téves következtetést vont le. Hivatkoztak a 3329/2017. (XII. 8.) AB határozatban foglaltakra, a vélemény és a tényállítás közötti különbség vonatkozásában, amely megállapítja, hogy a vélemény igazságtartalma nem ellenőrizhető, míg a tényállításoké igen. Ezért ebben a körben azt kell minden tényállítás vonatkozásában megállapítani, hogy tényállítás-e vagy vélemény, vagyis az igazságtartalma ellenőrizhető-e vagy nem, a töretlen bírói gyakorlat is ezt a bizonyíthatósági tesztet alkalmazza. Hangsúlyozta továbbá az indítvány, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján a bizonyíthatóan hamis tények nem állnak alkotmányos védelem alatt. Hangsúlyozta továbbá az indítvány, hogy bizonyíthatóan hamis az az állítás, hogy az indítványozók bűncselekmény – terrorizmus finanszírozásának – elkövetésében lettek volna érintettek, ezt az eljárás során az alperes sem tudta cáfolni. Nézetük szerint az alperes tudatában volt annak, hogy hamis tényállításokat tesz, az alperes célja az indítványozók jóhírének a besározása volt, azt akarta, hogy velük szemben vizsgálatok induljanak. Nézetük szerint azt az alperesi kijelentést, miszerint: „Azon tényre lettem figyelmes, hogy [indítványozó1] és [indítványozó2] érintette terrorizmus finanszírozásában” álláspontjuk szerint nem lehetséges véleményként értékelni, azt kifejezetten tényként rögzítette. Érvelésük szerint az alperest nem az a „nemes cél hajtotta”, hogy egy bűncselekmény felgöngyölítésre kerüljön, mivel nem a magyar vagy az [...] hatóságoknak tett feljelentést, hanem egy olyan önös, bosszúszomjas cél vezérelte, hogy az indítványozókat besározza más hatóságok előtt. Újságcikkekre alapozva, az ügyben eljárásra nem jogosult hatóságoknak küldött levelet, amellyel a célja kizárólag az indítványozók jóhírének besározása volt. Hivatkoztak továbbá arra, hogy a másodfokú bíróság és a Kúria tévesen állapította meg, hogy az alperes „véleménnyel átitatott tényállítást” tett volna. A jogerős ítélet és a kúriai döntés tévesen helyezkedett arra az álláspontra, hogy az alperes tényállítása nem sértette meg az indítványozók jóhírnévhez való jogát. Az indítványozók kifejtették továbbá, hogy a jövőre nézve elvi jelentőségű kérdés, hogy a feljelentésben a hatóságok előtt lehet valótlan tényeket (bűncselekmény elkövetését) állítani, akkor tulajdonképpen egy bűncselekmény (hamis vád intézménye) üresedik ki. Emiatt nem lesz elrettentő erő, hogy bárkivel szemben – akár valótlan állítások során – feljelentést tenni, mert annak hamissága esetén sem lesz semmilyen jogi következménye, hogy bármilyen „hátrány” nélkül be lehessen „sározni” a hatóságok előtt valakinek a jóhírnévét.

II.

- [20] Az Alaptörvény érintett rendelkezése:

„VI. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnévét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.”

III.

- [21] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e az indítvánnyal szemben támasztott törvényi követelményeknek. Erre nézve a következőket állapította meg.
- [22] 1. Az Abtv. 27. §-a alapján az „alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés *a)* az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és *b)* az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.
- [23] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozók határidőben nyújtották be indítványukat (az indítványozók jogi képviselője a Kúria ítéletét 2025. október 28-án töltötte le, míg az alkotmányjogi panaszt 2025. december 24-én nyújtotta be az elsőfokú bírósághoz) az Abtv. 27. §-a alapján a Kúria Pfv.IV.20.322/2025/5. számú az ügy érdemében hozott jogorvoslattal nem támadható döntésének alkotmányossági vizsgálatát kérte, amely ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, továbbá az indítványozók Alaptörvényben biztosított joguk sérelmére hivatkoztak (az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében biztosított jóhírnevük sérelme), ezért az alkotmányjogi panasz e tekintetben is megfelel az Abtv. 27. §-ában előírt követelményeknek. Az indítványozók alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkeznek, és érintettségük, mivel a személyiségi jog megsértése iránt indított perben felperesek [27. § (2) bekezdés *a)*–*c)* pontjai] voltak, fennáll.
- [24] A kérelem a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek eleget tesz eleget. Az indítvány tartalmazza: *a)* azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozók indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §); *b)* az eljárás megindításának indokát (az indítványozók álláspontja szerint a kifogásolt bírói döntések alapjogukat sértik); *c)* az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírósági döntés(eke)t (a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Pf.20.317/2024/7/II. számú ítéletét és a Kúria Pfv.IV.20.322/2025/5. számú ítéletét); *d)* az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [a VI. cikk (1) bekezdése]; *e)* erre vonatkozó alkotmányjogi érvelést, továbbá *f)* kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági döntés alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt.
- [25] 2. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]; illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}.
- [26] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozók által előterjesztett, a jóhírnev sérelmét állító alkotmányjogi panasz a személyiségi jog megsértése tárgyában meghozott bírósági ítéleteket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességének kételyét veti fel. Nevezetesen: sérti-e a kifogásolt kúriai döntés, illetve az ítéltáblai ítélet az indítványozók Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében foglalt jóhírnevét annak folytán, hogy az indítványozók ellen hivatalos hatóságokhoz tett, nézetük szerint „bizonyíthatóan hamis” tény tartalmazó fel/bejelentést nem találtak személyiségi jogukat sértőnek.
- [27] Az Alkotmánybíróság – mindezeket figyelembe véve – megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasza a fentiek szerint a befogadhatóság Abtv.-ben szabályozott törvényi kritériumának eleget tesz, ezért annak befogadásáról az Ügyrend 31. § (6) bekezdésében biztosított jogkörben eljárva az Alkotmánybíróság jelen, érdemi elbírálást tartalmazó határozatában döntött.

IV.

- [28] Az alkotmányjogi panasz az alábbiak szerint nem megalapozott.
- [29] 1. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja, illetve az Abtv. 27. §-a értelmében alkotmányjogi panasz alapján a támadott bírói döntés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja. Az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálatát az Alaptörvény 28. cikkére figyelemmel végzi el. Az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alkotmánybíróság már többször rámutatott arra, hogy: „Az Alkot-

mánybíróság a bíróságok ítéleteit [...] akkor bírálhatja felül, ha azok az Alaptörvény megszabta értelmezési tartományt megsértik, és ezáltal a bírói döntés alaptörvény-ellenes lesz” {3119/2015. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [22]; 3031/2016. (II. 23.) AB végzés, Indokolás [19]; 16/2016. (X. 20.) AB határozat, Indokolás [16]; 17/2016. (X. 20.) AB határozat, Indokolás [25] {3119/2015. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [22]} Ezért az Alkotmánybíróság nem vonhatja el az ítélkező bíróságok hatáskörét az előttük fekvő tényállás elemeinek átfogó mérlegelésére, csupán a mérlegelés alapjául szolgáló jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját, illetve a mérlegelés alkotmányossági szempontjainak a megtartását vizsgálhatja felül {Lásd pl.: 3080/2024. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}.

- [30] 2. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság jelen eljárásban az indítvány alapján a támadott bírói döntéseknek, és a bennük foglalt bírói jogértelmezésnek az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében deklarált jóhírnévhez való jog összhangját vizsgálta.
- [31] Az Alkotmánybíróság a 3079/2024. (III. 1.) AB határozatában (a továbbiakban: Abh.) annak alkotmányossági vizsgálata során, hogy összhangban áll-e az Alaptörvény VI. cikkével a Kúria azon döntése, amely az egyházi eljárásokban tett bejelentésekre az állami szervek irányába tett bejelentésekben, illetve feljelentésekben megfogalmazott gyakorlatát kiterjesztette, az alábbiakat emelte ki.
- [32] „A hazai jogrendszerben számos eljárásban (elsősorban a büntetőeljárásokban, emellett továbbá a szabálysértési eljárásokban, vagy épp a fegyelmi eljárásokban, de akár különböző hatósági eljárásokban is) szerepel annak lehetősége, hogy az eljárás egy, a hatóságon kívül érintett személy feljelentése, bejelentése alapján induljon meg. Ennek az Alaptörvény B) cikkéből fakadó garanciális jelentősége is van, hiszen az egyes hatósági szervek nem minden esetben értesülnek saját maguk egy jogsértő cselekményről. Szintén fontos kiemelni, hogy ezen eljárásmegindító bejelentések vagy feljelentések értelemszerűen nem feltétlenül csak a valós tényeket tartalmazzák, hiszen a bejelentés vagy feljelentés mögött sok esetben csak egy tapasztalás vagy értesülés áll, amely alapján a bejelentő, feljelentő jogsértést valószínűsít. Ezen eljárások közös jellemzője, hogy a bejelentés, feljelentés alapján a hatóságoknak, illetve adott esetben a bíróságoknak lesz a feladata a valóság kiderítése. A bejelentőtől, feljelentőtől tehát nem várható el, hogy csak a bizonyított, valóban igaz tényeket állítsa. Ezen esetekben tehát előfordul, hogy a tényállításként megfogalmazott állítások valójában csak erős sejtések, feltételezések, vélemények” (Indokolás [35]).
- [33] Az Abh. ugyanakkor hangsúlyozta, hogy az Alaptörvény II. cikkéből, valamint IX. cikk (4) bekezdéséből fakadóan ezen bejelentések, feljelentések esetében is meghatározhatóak korlátok, mint például az emberi méltóság védelme. Az Alkotmánybíróság az Abh. alapjául szolgáló ügyben osztotta a Kúria álláspontját, amely szerint a hatósági vagy bírósági eljárásokat megindító bejelentések, feljelentések esetében, az abban állított tények valóságtartalmának a bizonyítása nem a bejelentést, feljelentést tevő kötelessége, hanem a hatóságoké illetve bíróságoké, ezért az abban megfogalmazott állításoknak két korlátja határozható meg. Egyfelől a Büntető Törvénykönyvből eredő korlátok (így pl. a hamis vád, vagy épp a hatóság félrevezetése tényállásai, amelyek azonban a bejelentést vagy feljelentést tevő részéről szándékosságot, vagyis tudatos magatartást feltételeznek, azaz ebben az esetben a bejelentést vagy feljelentést tevő tudja, hogy valótlan tényt állít). Másfelől pedig az Alaptörvény II. cikkével, VI. cikk (1) bekezdésével, IX. cikk (1) és (4) bekezdéseivel összhangban az a követelmény, hogy a bejelentés, feljelentés szóhasználata és állításai nem lehetnek az emberi méltóságot indokolatlanul sértők, bántók vagy gyalázkodók.

V.

- [34] Az Alkotmánybíróság ezt követően jelen ügyben az alkotmányjogi panasszal támadott kúriai döntés (illetve ezen keresztül a jogerős bírói döntés) alkotmányossága kapcsán azt vizsgálta, hogy az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasz eljárásban a kifogásolt kúriai döntés (valamint az annak alapjául szolgáló jogerős ítélet) a fentiekre figyelemmel hozta-e meg a döntését, s így jogértelmezése összhangban áll-e az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal. Ennek során az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a fenti, indokolása IV. pontjában tett, összefoglaló megállapításait jelen ügyben is irányadónak tekinti.
- [35] 1. Az indítványozók a jogerős másodfokú bírói döntés, továbbá a kúriai döntésnek az alperes 1., 3. és 4. kijelentéssel (igénypont) összefüggésben tett megállapításait, jogértelmezéseit kifogásolták, miután nézetük szerint a bíróságok azokat hibásan, helytelenül állapították meg. Nézetük szerint az 1. és 4. kijelentést a bíróságok nem összefüggéseiben értékelték, továbbá a 3. kijelentés vonatkozásában tévesen állapította meg a kúriai dön-

tés, hogy az „véleménnyel átítatott tényállítás” lett volna, ugyanis a „bizonyíthatósági teszt” alapján az abban foglaltak valótlanok, s mint ilyen, bizonyíthatóan hamis tény nem állhat alkotmányos védelem alatt.

- [36] A felülvizsgálati döntés indokolásában kifejtette, hogy a kifogásolt (1., 3., és 4. kijelentés/igénypont) kitételek a felperesi indítványozók tényleges vagy esetleges idegenrendészeti jellegű kérelmeihez kapcsolódnak. A bíróság számára rendelkezésre álló adatok szerint az alperes az elektronikus levelet csak a hivatalos hatóságok részére küldte meg. A másodfokú bíróság pedig helytállóan mutatott rá arra, hogy ezen címzettek mint professzionális szervezetek, a levél tartalmának megfelelő értékelésére képesek, egyben hivatali titoktartásra kötelezettek.
- [37] Mind a kúriai, mind a jogerős másodfokú döntés egyezően állapította meg, s ezt maguk az indítványozók sem vitatták, hogy az érintett, az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló kijelentések zárt körben, elektronikus levél formájában a hivatalos hatóságok tájékoztatása, illetve hivatalos eljárások kezdeményezése érdekében, kizárólag a hivatalos hatóságokhoz kerültek benyújtásra. Ezért jelen indokolás IV. pontjában foglaltakra figyelemmel az Alkotmánybíróság megállapította, a kifogásolt bírói döntések az Abh.-ban foglaltakkal összhangban jutottak arra a megállapításra, hogy a kijelentések önmagában nem alapoznak meg személyiségi jogsértést, kizárólag abban az esetben, amennyiben az adott ügyre nem tartozó valótlan tényállításokat tartalmaznak, vagy kifejezőmódjában indokolatlanul bántó, sértő vagy megalázó kifejezéseket hordoznak.
- [38] Az Alkotmánybíróság az Abh.-ban foglaltak alapján rámutat, hogy a hivatalos hatósághoz benyújtott feljelentőtől/bejelentőtől nem várható el, hogy csak a bizonyított, valóban igaz tényeket állítsa. Önmagában amiatt, hogy a tényállításként megfogalmazott állítások valójában csak erős sejtések, feltételezések, vélemények, a személyiségi jogsértést nem alapozzák meg, annak bizonyítása a feljelentés során eljáró hatóság feladata. Ezért a kúriai döntés nem sértette az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a hivatalos hatósághoz benyújtott feljelentés/bejelentés személyiségi jogot sértő volta megállapítása során nem annak van relevanciája, hogy a kifogásolt kijelentések tényállításnak vagy értékítéletnek minősülnek-e, a konkrét ügyben személyiségi jogsértés önmagában nem függ a közöltek valóságtartalmától. Az csakis a fentebb már említett speciális feltételek megvalósulása esetén volna megállapítható, nevezetesen, amennyiben a hivatalos hatósághoz intézett bejelentés/feljelentés az adott konkrét ügyre nem tartozó valótlan tényállításokat tartalmaz, és egyben sértő tartalmat is hordoz, illetve amennyiben ettől függetlenül kifejezőmódjában indokolatlanul bántó, sértő vagy megalázó.
- [39] Mind a másodfokú jogerős döntés, mind a kúriai döntés ezen speciális feltételek esetleges fennállását megvizsgálták, indokolásukban erről számot adtak, így jutottak arra a következtetésre, hogy a konkrét ügyben a személyiségi jogsértés bekövetkezéséhez szükséges többletfeltételek nem voltak megállapíthatóak. Ezért az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy a Kúria, valamint a jogerős másodfokú bíróság az Alaptörvény VI. cikke (1) bekezdésében foglaltakkal összhangban, arra figyelemmel hozta meg a döntését.
- [40] 2. Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az indítvánnyal kifogásolt jogerős másodfokú ítélet, valamint a Kúria felülvizsgálati ítélete nem sértik az indítványozók Alaptörvény VI. cikkének (1) bekezdésében foglalt jóhírnévhez való jogát, ezért az alkotmányjogi panaszt elutasította.

Budapest, 2026. június 2.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/153/2026.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1302/2026. (VI. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a megújuló energiaforrásból termelt villamos energia kötelező átvételi és prémium típusú támogatásáról szóló 299/2017. (X. 17.) Korm. rendelet 15. § (4) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó Korlátolt Felelősségű Társaság jogi képviselője (Dr. Puskás Zoltán Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Puskás Zoltán) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) bekezdése alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában – a visszaható hatályú jogalkotás tilalmának, a normavilágosság és a kellő felkészülési idő követelményének sérelme okán – az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből származó jogbiztonság követelménye, továbbá az Alaptörvény 15. cikk (4) bekezdése sérelme miatt kérte a megújuló energiaforrásból termelt villamos energia kötelező átvételi és prémium típusú támogatásáról szóló 299/2017. (X. 17.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 15. § (4) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz és az alapjául szolgáló előzmények az alábbiak szerint foglalhatók össze.
- [3] 2.1. Az indítványozó a közcélú villamosenergia-hálózatba megújuló energiát (napenergiát) termelő és betápláló gazdasági társaság, amelyet a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal (a továbbiakban: hivatal) 2021. február 9-én kelt határozatával (a továbbiakban: határozat) a megújuló energiaforrásból történő villamosenergia-termelést megvalósító beruházások ösztönzése érdekében kiírt pályázat nyertesévé nyilvánított, és megállapította az R. szerinti zöld prémium jogosultságát.
- [4] Ezt követően a villamosenergiáról szóló 2007. évi LXXXVI. évi törvény (a továbbiakban: Vet.) 10. § (5) bekezdésében foglaltak alapján az indítványozó és a Magyar Villamosenergia-ipari Átviteli Rendszerirányító Zártkörűen Működő Részvénytársaság (a továbbiakban: rendszerirányító vagy MAVIR) mint átviteli rendszerirányító 2024. június 1-jén prémium támogatási szerződést (a továbbiakban: szerződés) kötöttek.
- [5] A prémium támogatás (a továbbiakban: támogatás) kifizetéséről és a kifizetéssel összefüggő együttműködésről szóló feltételeket a MAVIR üzletszabályzatának VII/7.7.c. melléklete határozza meg. Ennek értelmében a szerződést a felek a melléklet szerinti választólap aláírásával kötik meg. A jogviszony tartalmát a választólap és mellékletei, valamint a MAVIR üzletszabályzatának mindenkor hatályos melléklete szerinti „Megállapodás prémium támogatás kifizetéséről és a kifizetéssel összefüggő együttműködés feltételeiről” szóló Prémium Támogatás Szerződés minta (a továbbiakban: megállapodás vagy szerződés minta) együtt hozzák létre. A választólap 7. pontja szerint a MAVIR a szerződés minta hivatal által jóváhagyott módosítása szerinti szöveggel egyoldalúan módosíthatja a szerződéses jogviszonyt.
- [6] A megállapodás 25. pontja a felek között felmerült jogviták tekintetében a MAVIR üzletszabályzata IV/1.18. alpontját rendeli alkalmazni, amely szerint „A felek a szerződés értelmezésével, teljesítésével, megszüntetésével kapcsolatban keletkezett vitájukat egymás között, békés úton tárgyalásokkal igyekeznek rendezni. Ennek sikertelensége esetén a Szerződő Felek szerződéssel kapcsolatos valamennyi jogvitájuk eldöntésére a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény illetékességre vonatkozó rendelkezései szerinti Bíróság jogosult”.
- [7] A szerződés 10. pontja az R. szerződés megkötésekor hatályos 15. § (4) bekezdésében írtakkal egyezően rögzíti, hogy nem fizethető ki prémium támogatás a közvetlenül egymást követő, negatív árakkal jellemzett időszakban megtermelt villamos energia után, ha a hazai szervezett villamosenergia-piac másnapi óras árai legalább hat egymást követő órában negatívak.
- [8] A megújuló energiaforrásból vagy hulladékból nyert energiával termelt villamos energia, valamint a kapcsoltan termelt villamos energia kötelező átvételéről és átvételi áráról szóló 389/2007. (XII. 23.) Korm. rendelet és a megújuló energiaforrásból termelt villamos energia kötelező átvételi és prémium típusú támogatásáról szóló 299/2017. (X. 17.) Korm. rendelet módosításáról szóló 26/2025. (II. 27.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Módr.)

2025. március 1. napi hatállyal az R. előző bekezdésben említett rendelkezését akként módosította, hogy a hat egymást követő óra időtartam helyébe a hat egymást követő elszámolási mérési időegység fogalmát léptette.
- [9] A MAVIR a módosítás hatálybalépését követően a támogatás összegét az új rendelkezés szerint számolta el, ezért az indítványozó 2025. április, május és június hónapra kiállított számláit összesen 1 056 598 forinttal csökkentve fizette ki.
- [10] Az indítványozó által csatolt dokumentumok alapján megállapítható, hogy a felek között több levélváltásra is sor került a támogatás elszámolása tekintetében, azonban egyetértés nem alakult ki közöttük.
- [11] A MAVIR 2025. június 25. napi hatállyal az új rendelkezésnek megfelelően módosította az üzletszabályzata mellékletét képező szerződésminta 10. pontját. E szerint „[h]a a szervezett villamosenergia-piac másnapi óras árai legalább 6 egymást követő elszámolási mérési időegységben negatívak, akkor a közvetlenül egymást követő negatív árakkal jelzett órákban történt termelésre nem fizethető ki prémium a Premizált Termelőnek”.
- [12] 2.2. Az indítványozó álláspontja szerint az R. 15. § (4) bekezdése sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből levezetett jogbiztonság követelményének több részelemét és az Alaptörvény 15. cikk (4) bekezdését.
- [13] Az indítványozó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmét elsősorban a visszaható hatályú jogalkotás tilalmának sérelme okán állítja. Értelmezésében az R. 2025. március 1. napjától hatályos 15. § (4) bekezdése egy már korábban létrejött, hatósági döntésen alapuló, tartós támogatási jogviszony tartalmát utólag számára hátrányosan változtatta meg.
- [14] Az *ad malam partem* jelleg tekintetében előadta, hogy a MAVIR az R. módosításának hatálybalépését követően azt azonnal elkezdte alkalmazni. Ebből logikusan következik, hogy az indítványozó minden évben csökkenő összegű támogatásra számíthat, ami bevételkiesést jelent a számára.
- [15] Utalt arra is, hogy a módosítással előidézett változás alapjaiban borítja fel azt a kiszámíthatóságot, amelyre az indítványozó a pályázaton való részvétele, a szerződés megkötése és a beruházás megvalósítása során hagyatkozott. A helyzetét súlyosbítja az is, hogy a szerződést nem szüntetheti meg a hivatal által kiadott, a támogatási jogosultságot megállapító határozatában előírt támogatási időtartam vagy a támogatás alá eső teljes villamosenergia-mennyiség elszámolását megelőzően.
- [16] Az indítványozó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmét a kellő felkészülési idő követelménye sérelme okán is állítja, mert az új jogszabály kihirdetése és hatálybalépése között mindössze két nap telt el.
- [17] A normavilágosság sérelmét az indítványozó abban látja, hogy az R. támadott rendelkezése a „mérési időegység” fogalmát alkalmazza anélkül, hogy annak tartamát meghatározná. A mérési időegység a gyakorlatban az áramtözsdei elszámolási rendszerhez igazodik, a fogalom normatív meghatározása azonban hiányzik. Álláspontja szerint a fogalom meghatározásának hiánya értelmezési bizonytalanságot eredményez, amely a jogalkalmazás során eltérő gyakorlat kialakulásához vezethet, és ezáltal sérti a jogbiztonság követelményét.
- [18] Az Alaptörvény 15. cikk (4) bekezdésének sérelmét az indítványozó arra alapítja, hogy a R. módosítása ellentétes a Vet.-ben rögzített, garanciális elvekkel. Álláspontja szerint a Vet 9. § (1)–(2) bekezdései a megújuló energiaforrásból történő villamosenergia-termelés ösztönzését kiemelt közérdeknek ismeri el, ezzel összhangban a 10. § (1) bekezdés a) pontja a prémium típusú támogatási rendszert olyan konstrukcióként határozza meg, amelynek biztosítania kell a hosszú távú kiszámíthatóságot. A támogatás feltételeinek utólagos szigorítása e törvényi céllal ellentétes, mivel nem stabil, hanem utólag módosítható és bizonytalan környezetet teremt.
- [19] 2.3. Az energiaügyi miniszter tájékoztatta az Alkotmánybíróságot az indítvánnyal kapcsolatos véleményéről.
- [20] 3. Az Abtv. 56. § (1)–(2) bekezdései alapján az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a befogadhatóság törvényi feltételeinek.
- [21] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint alkotmányjogi panaszt a 26. § (2) bekezdésében meghatározott esetben az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznyolcvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az R. indítvánnyal támadott rendelkezései 2025. március 1. napján léptek hatályba, ezért a 2025. július 17. napján előterjesztett alkotmányjogi panasz határidőben benyújtottnak minősül.
- [22] 3.2. Az Abtv. 26. § (2) bekezdése alapján akkor terjeszthető elő alkotmányjogi panasz, ha az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette.

- [23] A kivételes panasz esetében – mivel az közvetlenül a norma ellen irányul – különös jelentősége van az érintettség vizsgálatának, mert a panaszos alapjogában való személyes, közvetlen és aktuális sérelme különbözteti meg a kivételes panaszt az *actio popularis*-tól. A személyes érintettség az indítványozó alapjogát érintő sérelmét jelenti, ám az indítványozó nemcsak akkor személyesen érintett, ha ő a norma címzettje. Ha a norma címzettje harmadik személy, a személyes érintettség követelménye akkor teljesül, ha az indítványozó alapjogi pozíciója és a norma között szoros kapcsolat áll fenn. Az Abtv. 26. § (2) bekezdése által kifejezetten nevesített közvetlenség követelménye szempontjából az a meghatározó, hogy a kifogásolt jogszabályi rendelkezés maga érinti-e az indítványozó alapjogát; végül az aktuális érintettség követelménye azt jelenti, hogy az érintettségnek az alkotmányjogi panasz benyújtásakor fenn kellett állnia. Azt, hogy az indítványozó aktuális sérelme fennáll-e, csak a konkrét esetben lehet eldönteni {vö. 3110/2013. (VI. 4.) AB határozat, Indokolás [27]–[31]}.
- [24] 3.2.1. Az indítványozó a támadott rendelkezés címzettje, annak szerződéses alkalmazása jogi helyzetének megváltozását idézi, illetve idézheti elő, így személyes érintettsége megállapítható.
- [25] 3.2.2. Az Alkotmánybíróság korábban már rögzítette: nem állapítható meg a közvetlen érintettség abban az esetben, ha a támadott jogszabály alkalmazása nem zárja el az indítványozót attól, hogy igényét bírósági úton érvényesítse {lásd: 3234/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [11]–[12]; [15]–[16]}.
- [26] Az Alkotmánybíróság e helyütt utal arra, hogy – bár az indítványozó és a MAVIR között létrejött szerződés lényeges elemei jogszabályi előírásokon, így a támadott rendelkezésen is, illetve a határozaton alapulnak, – a közvetlen kötelezettségek és jogosultságok a felekre a szerződés alapján hárulnak. Sem a határozat, sem pedig a támadott rendelkezés önmagában nem hoz létre jogviszonyt a MAVIR és az indítványozó (mint jogosult) között. A Vet. 10. §-a alapján a prémium típusú támogatás alá eső villamosenergia-termelők kötelesek a rendszerirányító üzletszabályzata szerinti szerződést megkötni, azaz a felek közötti jogviszonyt e szerződés alapján kell megítélni.
- [27] A jelen esetben 2025. június 25-én került sor a MAVIR részéről a szerződés egyoldalú módosítására a választólap 7. pontja alapján. A szerződés 25. pontja kifejezetten rögzíti, hogy a felek – egyebek mellett – a szerződés teljesítésével kapcsolatos jogvitáikat elsődlegesen tárgyalásokkal igyekeznek rendezni, ennek eredménytelensége esetén a szerződéssel kapcsolatos valamennyi jogvita elbírálására a polgári perrendtartás szabályai szerinti bíróság jogosult. Ebből következően az indítványozó nincs elzárva attól, hogy a szerződésből eredő esetleges elszámolási igényét polgári peres úton érvényesítse.
- [28] Annak megítélése, hogy a szerződés módosítása jogszerű volt-e, továbbá az, hogy a MAVIR az R. támadott rendelkezése szerinti elszámolást a szerződés módosítását megelőzően jogszerűen alkalmazta-e – a rendes bíróságok hatáskörébe tartozó – szakjogi, törvényességi kérdés.
- [29] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy közvetlenül nem a támadott jogszabályi rendelkezés okozza az állított jogsérelmet, hanem a szerződés módosítása és az a tény, hogy a MAVIR az R. szerinti elszámolást alkalmazta a Módr. hatálybalépését követően. A támadott jogszabály nem zárja el az indítványozót attól, hogy a jogosnak vélt igényét bírósági úton érvényesítse, ezért az Abtv. 26. § (2) bekezdés a) pontjában foglalt közvetlen érintettség követelménye nem teljesül.
- [30] 4. A kifejtettek alapján az indítvány nem felel meg az Abtv. 26. § (2) bekezdésében meghatározott befogadhatósági feltételeknek, ezért az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés c) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdéseire is, az alkotmányjogi panaszt visszautasította.
- [31] E helyütt utal az Alkotmánybíróság arra, hogy mindez nem jelenti azt, hogy alkotmányjogi panasz alapján ne lenne vizsgálható a támadott jogszabályi rendelkezés Alaptörvénnyel való összhangja. Amennyiben a rendes bíróság a támadott normát alkalmazva az indítványozóra nézve kedvezőtlen döntést hoz, az indítványozó – az Abtv. 30. §-a szerinti határidőn belül – az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt terjeszthet elő.

Budapest, 2026. június 2.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

*Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró*

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1928/2025.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1303/2026. (VI. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Debreceni Járásbíróság 74.Szk.4103/2025/10. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján – alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozó szerint a Debreceni Járásbíróság 74.Szk.4103/2025/10. számú végzése megsértette az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) bekezdését, valamint 28. cikkét.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege a rendelkezésre bocsátott iratok szerint a következő.
- [3] 2.1. Az indítványozót a [...]i Rendőrkapitányság – mint szabálysértési hatóság – határozatával a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 224. § (1) bekezdésében meghatározott közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése miatt pénzbírsággal sújtotta.
- [4] 2.2. A határozat ellen az indítványozó kifogással élt, melyben a terhére rótt szabálysértés elkövetését nem ismerte el. Az indítványozó egyrészt vitatta, hogy az ügyében a helyszínen eljáró rendőrök észlelhették-e a terhére rótt magatartást, másrészt orvosi iratok csatolásával igazoltak állította, hogy a terhére rótt cselekmény nem követhette el. Emellett kifogásolta azt is, hogy a szabálysértési eljárás során az indítványozó és a rendőr tanúk között nem került sor szembesítésre a vallomásaik közötti ellentmondás feloldása érdekében. Végezetül az eljáró rendőröket elfogultnak állította, mert állítása szerint az intézkedésük során felemlegették egy korábbi szabálysértési ügyét.
- [5] A Debreceni Járásbíróság a kifogással támadott határozatot hatályában fenntartotta.
- [6] Az eljáró bíróság végzésében kiemelte, hogy a szabálysértési hatóság az ügyben a helyszínen eljáró két rendőr tanúmeghallgatásának időpontjáról értesítette az indítványozót, az értesítés azonban „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza. A bíróság – helyt adva az indítványozó indítványának – az indítványozó és a rendőrök vallomása közötti ellentmondások feloldása érdekében az eljárás során tartott tárgyaláson a rendőröket tanúként meghallgatta. A bíróság megállapítása szerint az eljárás során nem merült fel a rendőr tanúk vallomását cáfoló, illetve esetleges elfogultságukat alátámasztó bizonyíték. A bíróság azt is megállapította, hogy a csatolt orvosi iratok nem alkalmasak az indítványozó terhére rótt szabálysértés elkövetésének kizárására.
- [7] 3. Az indítványozó ezt követően nyújtott be alkotmányjogi panaszt, melyben a Debreceni Járásbíróság 74.Szk.4103/2025/10. számú végzését támadta.
- [8] 3.1. Az alkotmányjogi panasz szerint a támadott döntés sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, XXVIII. cikk (1) bekezdését, valamint 28. cikkét. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban a felhívott alaptörvényi rendelkezések kapcsán egységes indokolást adott elő.
- [9] Az indítványozó álláspontja szerint a bíróság a tényállást tévesen, kizárólag a feljelentést tevő két rendőr tanúvallomására alapozva állapította meg és az indítványozó által benyújtott bizonyítékokat, melyek megcáfolták a tényállást, teljesen figyelmen kívül hagyta. Ezáltal a bírói döntés egy mechanikus és kiüresített jogalkalmazássá vált, súlyosan megsértve ezzel az indítványozó tisztességes eljáráshoz való alapjogát.
- [10] 3.2. Az Alkotmánybíróság főtárgya az Abtv. 52. § (1) és (1b) bekezdései alapján az indítványozót hiánypótlásra hívta fel, mivel az indítvány nem felelt meg a határozott kérelem követelményének és nem tartalmazott részle-

tes, alapjogi érveléssel is ellátott indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.

- [11] Az indítványozó a főtitkári levelet 2025. október 15-én vette át, az indítvány-kiegészítést 2025. november 14-én, határidőben nyújtotta be. Az indítványozó az indítvány-kiegészítésben lényegében megismételte az indítvány korábbi érvelését.
- [12] 4. Az Alkotmánybíróságnak mindenekelőtt azt kellett vizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e az Abtv.-ben foglalt, a panaszok befogadhatóságára vonatkozó kritériumoknak. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendben meghatározottak szerint tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról.
- [13] Az Abtv. 56. § (2) bekezdés alapján a tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, ezek között az Abtv. 26–27. § szerinti érintettséget, az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmét, valamint az Abtv. 29–31. § szerinti feltételeket. Az Abtv. 56. § (3) bekezdése értelmében a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [14] 4.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani. Az indítványozó alkotmányjogi panaszát határidőben nyújtotta be.
- [15] 4.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát és a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.
- [16] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pontja értelmében alkotmányjogi panasz Alaptörvényben biztosított jog sérelmére alapítható. Az indítvány az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, a XXVIII. cikk (1) bekezdése és a 28. cikke sérelmét állította.
- [17] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében az indítvány Alaptörvényben biztosított jogra hivatkozik, azonban az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény 28. cikke nem minősül Alaptörvényben biztosított jognak, mivel e cikk címzettjei a bíróságok. Ez a rendelkezés olyan jogot, amelynek sérelmére alkotmányjogi panaszt lehetne alapítani, nem tartalmaz, ezért az erre vonatkozó panaszelem érdemi vizsgálata nem volt elvégezhető [lásd például: 3159/2020. (V. 21.) AB végzés, Indokolás [17]; 3150/2020. (V. 15.) AB végzés, Indokolás [19]].
- [18] 4.3. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdése értelmében csak a határozott kérelmet tartalmazó alkotmányjogi panasz fogadható be, ezért az Alkotmánybíróság megvizsgálta e feltétel teljesülését is.
- [19] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot határozza meg, ugyanakkor az indítványozó e körben előadott érvei közvetlenül a bíróság eljárását sérelmezték. Az Alkotmánybíróság – az indítvány tartalmára tekintettel – ezeket az érveket az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét állító indítvány körében értékelte, így megállapítható, hogy a XXIV. cikk (1) bekezdésének sérelme vonatkozásában az indítvány nem tartalmaz megfelelő indokolást.
- [20] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben megfelel a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeinek. Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsérteni vélt rendelkezéseit, illetve a sérelmezett bírói döntést, indokolja annak Alaptörvénybe ütközését, és kifejezetten kéri a megsemmisítését.
- [21] 4.4. Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását [például: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]; illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]]. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.

- [22] Az Abtv. 29. §-ában szereplő, az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésre vonatkozó feltételt illetően az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tartalmát érintően. A jelen alkotmányjogi panasz mindezekhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [23] A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre vonatkozó feltétel kapcsán az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a benyújtott alkotmányjogi panasz valójában az ügyben hozott bírósági döntés tartalmi, és nem alkotmányossági kritikája. Az indítványozó egyrészt a végzésben foglalt megállapításokat: a tényállást és a bizonyítékok értékelését, másrészt a bíróság jogértelmezését kifogásolta. Az indítványozó az indítványban tartalmilag azokat a bírósági eljárás során már megfogalmazott érveit ismételte meg, melyeket az eljáró bíróság már elbírált és döntését részletesen és világosan megindokolta.
- [24] Az Alkotmánybíróság felhívja a figyelmet arra a következetes gyakorlatára, hogy az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára {3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]}. Az Alkotmánybíróság ugyancsak hangsúlyozza, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}. A fentiekben túlmenően az Alkotmánybíróság emlékeztet arra is, hogy az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja.
- [25] Az alkotmányjogi panaszban az indítványozó valójában egyet nem értését fejezi ki az ügyben eljáró bíróság döntésével, annak érvelésével, indokolásával, jogalkalmazásával, valamint a bizonyítékok mérlegelésével kapcsolatban. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróság döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [26] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelme vonatkozásában nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, így az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek.
- [27] 5. Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel az alkotmányjogi panaszt – figyelemmel az Abtv. 27. és 29. §-aira, valamint 56. § (2) bekezdésére – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) és *h*) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. június 2.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2555/2025.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1304/2026. (VI. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Veszprémi Törvényszék 1.Pf.20.369/2025/5/I. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó személyesen eljárva alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztett elő a Veszprémi Járásbíróság Balatonfüredi Törvénykezési Hely 15.P.20.687/2023/43/1. számú ítélete és a Veszprémi Törvényszék 1.Pf.20.369/2025/5/I. számú ítélete ellen, azok alaptörvény-ellenessége megállapítását és megsemmisítését kérve. Az indítványozó álláspontja szerint az ítéletek ellentétesek az Alaptörvény XXV. cikkével, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel és 28. cikkével.
- [3] 1.1. A megállapított perbeli tényállás szerint a perbeli ingatlan 6/48 arányban a felperes, míg 12/48 arányban a II. rendű alperes tulajdonát képezte. A felperes és II. rendű alperesek féltestvérek. A II. rendű alperes a 2022 októberében kelt adásvételi szerződéssel az ingatlanrészét az I. rendű alperes részére értékesítette, ezzel egyidőben az indítványozó III. rendű alperes javára holtig tartó haszonélvezeti jogot alapítottak, amelynek ingatlan-nyilvántartási bejegyzésére is sor került. Az I. rendű alperes az ingatlan vételárát a IV. rendű alperes pénzügyintézetétől felvett hitelből fizette meg, ezért a IV. rendű alperes javára önálló zálogjog és ennek biztosítására elidegenítési és terhelési tilalom került bejegyzésre.
- [4] A felperes 2023 májusában előterjesztett keresetében kérte annak megállapítását, hogy a perbeli ingatlan 12/48 tulajdoni hányadára vonatkozóan az I. és a II. rendű alperes között létrejött adásvételi szerződés vele szemben hatálytalan, ezáltal a szerződés a felperes mint vevő és a II. rendű alperes mint eladó között jött létre. Kérte a felperes az I. rendű alperes javára bejegyzett tulajdonjog, az indítványozó javára bejegyzett holtig tartó haszonélvezeti jog, illetve a IV. rendű alperes javára bejegyzett jelzálogjog és elidegenítési, valamint terhelési tilalom törlését. Kérte továbbá kötelezni az I. rendű alperest és az indítványozót az adásvételi szerződés tárgyát képező ingatlan birtokbaadására, valamint a perköltség megfizetésére. A felperes hivatkozott arra, hogy az I. és a II. rendű alperes között létrejött adásvételi szerződés tényéről 2023 áprilisában értesült, kijelentette, hogy elővásárlási jogával élni kíván, a szerződésben foglaltakat feltétel nélkül elfogadta, a vételárát ügyvédi letétbe helyezte.
- [5] Az I. rendű alperes és az indítványozó kérelmükben a kereset elutasítását kérték. Hivatkoztak arra, hogy az adásvételi szerződés létrejöttét megelőzően a felperest megfelelően és kellő határidőben értesítették a II. rendű alperes értékesítési szándékáról, a felperes számára az elővásárlási jogról lemondó nyilatkozatot is megküldték, aki erre az adásvételi szerződés létrejöttéig nem nyilatkozott. Álláspontjuk szerint a felperesnek nincs arra jogi lehetősége, hogy az adásvételi szerződés bármely tartalmi elemét módosítsa, ezért azt kizárólag az I. és a II. rendű alperes, valamint az indítványozó között létrejött tartalommal fogadhatja el, erre tekintettel az indítványozó holtig tartó haszonélvezeti jogának a törlése iránti kereseti kérelmet nem jogosult előterjeszteni.
- [6] Az elsőfokú bíróság a keresetet részben alaposnak találta, a Ptk. 5:81. § (1) bekezdése szerinti elővásárlási jogra, illetve a Ptk. 6:222. § (1), (3), (4) bekezdéseire, a vételi ajánlat közlésének szabályaira utalással. Hivatkozott továbbá a Ptk. 6:223. § (1), (2) bekezdéseire, az elővásárlási jog megsértésével kötött szerződés jogkövetkezményeire. Rögzítette, hogy a hatálytalanságból eredő igényeket a jogosult a szerződéskötésről való tudomásszerzéstől számított harminc napon belül érvényesítheti, azzal a feltétellel, hogy az igényérvényesítéssel egyidejűleg az ajánlatot elfogadó nyilatkozatot tesz és igazolja a teljesítőképeségét. A Ptk. 6:223. § (2) bekezdésére és az ahhoz kapcsolódó bírói gyakorlatra alapítottan a 30 napos határidőt anyagi jogi igényérvényesítési határidőnek tekintette, ezért annak elmulasztását az ügy érdemében vizsgálta és az indítványozó, valamint a IV. rendű alperes által előadott kifogásra figyelemmel vizsgálta, hogy a felperes megtartotta-e a 30 napos anyagi jogi igényérvényesítési határidőt. Az elsőfokú bíróság a Pp. 279. § (1) bekezdése alkalmazásával arra a következte-

tésre jutott, hogy a felperes kizárólag 2023. április 12. napján a II. rendű alperestől szerzett hitelt érdemlő tudomást arról, hogy a II. rendű alperes a perrel érintett szerződés útján tulajdoni illetőségét az I. rendű alperesnek értékesítette. Ezt erősítette meg a földhivatal által megküldött, perrel érintett adásvételi szerződés, amelyen a földhivatal 2023. április 12-i érkeztető bélyegzője szerepelt. Ehhez képest az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes 2023. május 12. napján a keresetét határidőben terjesztette elő.

- [7] Az elsőfokú bíróság az I. rendű alperes és az indítványozó igényérvényesítési kifogását alaptalannak tartotta, erre tekintettel azt állapította meg, hogy a II. rendű alperes az elővásárlási jogból eredő kötelezettségének megszegésével kötötte meg az I. rendű alperessel a perbeli adásvételi szerződést, ezért az a felperessel szemben hatálytalan, így a szerződés a felperes mint vevő és a II. rendű alperes mint eladó között jött létre. Mivel a bíróság a felperes hatálytalanság megállapítása iránti kereseti kérelmének helyt adott, ezért az I. rendű alperes és az indítványozó tulajdonjoga és hasznélvezeti joga törlése iránti kérelmének is helyt adott, annak megállapításával, hogy ilyen módon lehet az ingatlan-nyilvántartásban foglaltakat a helyes jogi helyzethez igazítani.
- [8] Az elsőfokú ítélettel szemben az I. rendű alperes és az indítványozó terjesztettek elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a kereset elutasítását, illetve a felperes első- és másodfokú perkölttség megfizetésére kötelezését kérték. A fellebbezés indokaként hivatkoztak arra, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat önmagukban és összességében is tévesen értékelte és helytelen következtetésre jutott, ezáltal az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása ellentmondásos és megalapozatlan. Az I. rendű alperes és az indítványozó álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg az igényérvényesítési határidő kezdő időpontját, illetve a felperes szerződéskötéssel kapcsolatos tényleges tudomásszerzésének idejét és módját.
- [9] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával, amely szerint a felperest az elővásárlási jog gyakorlására szabályszerűen a II. rendű alperes nem hívta fel, míg az I. rendű alperes és az indítványozó felhívása nem szabályszerű, illetve a felpereshez nem érkezett meg, ezért a felperesnek nem volt lehetősége az elővásárlási jogával élni. A Ptk. 6:223. § (2) bekezdése alapján a felperes az elővásárlási jogát a tényleges tudomásszerzéshez képest határidőben gyakorolta, illetőleg a keresetlevél mellékleteként csatolt ügyvédi letéti szerződéssel a teljesítőképességét megfelelően igazolta. A felperesi vételi jog gyakorlásával összefüggésben az elsőfokú bíróság szükségszerűen rendelkezett a szerződés hatálytalanságának megállapítása mellett arról, hogy a szerződés a felperes mint vevő, illetve II. rendű alperes mint eladó között jött létre. A másodfokú bíróság a fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntését helybenhagyta.
- [10] 1.2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz, és az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszában előadta, hogy álláspontja szerint az ítéletek ellentétesek az Alaptörvény XXV. cikkével, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel és 28. cikkével.
- [11] Az indítványozó álláspontja szerint a sérelmezett bírói döntés az eljárás során figyelmen kívül hagyta a benyújtott lényeges bizonyítékokat, amelyek objektív módon alátámasztják az indítványozó ellenkérelmében megjelölt eseményeket és sérelmeket. A bíróság ezzel megsértette a fegyveregyenlőség és a kontradiktórius eljárás követelményét, hiszen a bizonyítékokat érdemben nem értékelte, azokkal nem számolt, az ellentétes tanúvallomásokot viszont kritikátlanul elfogadta.
- [12] A bírósági eljárások az indítványozó szerint sértették a tisztességes eljáráshoz és az észszerű határidőn belüli elbíráláshoz való jogát azzal, hogy mindkét ítéletben a bíróság teljes mértékben figyelmen kívül hagyta azokat a törvényeket, amelyekre hivatkozott. Így véleménye szerint az első- és a másodfokú bíróság teljes mértékben törvényellenesen, és a törvényi vélelem szabályainak figyelmen kívül hagyásával, a bizonyítékok egyoldalú mérlegelésével, és téves, szubjektív benyomások alapján hozta meg az ítéletét. A bíróság továbbá jogerős ítéletében nem adott világos, közérthető és tényszerű indokolást a döntésére.
- [13] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [14] Az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt az indítványozó határidőben nyújtotta be. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét és az indítványozó jogosultságát megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XXV. cikk, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései, 28. cikk], a támadott bírói döntéseket, Veszprémi Járásbíróság Balatonfüredi Törvénykezési Hely 15.P.20.687/2023/43/1. számú ítéletét és a Veszprémi Törvényszék 1.Pf.20.369/2025/5/I. számú ítéletét, továbbá kifejezett kérelmet a bírói döntések megsemmisítésére. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, valamint jogosultsága és érintettsége egyértelmű, mivel saját ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát.

- [15] Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont, Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont], hogy az indítványozó a panaszban valamely Alaptörvényben biztosított jogának sérelmére hivatkozzon. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében az Alaptörvény 28. cikke az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot, ezért ennek állított sérelme nem vetheti fel az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelmét {például: 3096/2025. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [14]}.
- [16] Erre tekintettel az alkotmányjogi panasz e részében nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdésének b) pontján alapuló feltételnek, így ebben a vonatkozásban az alkotmányjogi panasz érdemi vizsgálatának nincs helye.
- [17] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az indítvány érdemi elbírálásának akadályja, ha az indokolás hiányosságai miatt a kérelem nem felel meg a határozottság követelményének, illetve nem kapcsolja össze alkotmányjogilag értékelhető módon az Alaptörvény felhívott rendelkezését a sérelmezett döntéssel {3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3102/2015. (V. 26.) AB végzés, Indokolás [24];, 34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]}. Az indítvány az Alaptörvény XXV. cikkének és XXVIII. cikk (7) bekezdésének állított sérelmével kapcsolatban az alaptörvényi rendelkezést csak említi az alapügy részletes leírásán túl, illetve alkotmányjogilag értékelhető indokolást nem fűz hozzá. Ezért az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXV. cikkére és XXVIII. cikk (7) bekezdésére hivatkozó elemeiben nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja szerinti indokolási kötelezettségnek.
- [18] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így fennállásukat az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [19] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelmével kapcsolatban az Alkotmánybíróság felhívja a figyelmet arra a következetes gyakorlatára, hogy az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára [...] {3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]}. Az Alkotmánybíróság ugyancsak hangsúlyozza, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}. Az alkotmányjogi panaszban az indítványozó valójában egyet nem értését fejezte ki a bíróságok döntésével, azok érvelésével, indokolásával kapcsolatban. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Az indítványozó alkotmányjogi panaszának valójában a bírói döntések felülmérlegelésére irányul.
- [20] Az előbbieket mellett az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja. Jelen ügyben megállapítható, hogy az eljáró bíróságok a döntés szempontjából releváns kérdéseket vizsgálatuk tárgyává tették, és követhetően számot adtak döntésük indokairól. A bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az indítványozó ezzel összefüggésben bírói mérlegelési, jogalkalmazási kérdéseket kifogásol. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint viszont nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e {lásd például: 3095/2021. (III. 12.) AB végzés, Indokolás [26]}. „Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}. Az alkotmányjogi panaszban felhívott érvek alapján a panaszban megjelölt alapjogok megsértésének kételye nem merül fel.
- [21] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelme vonatkozásában nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben

befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, így az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek.

[22] 4. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-a és 29. §-a, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) és *h*) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. június 2.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/3288/2025.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1305/2026. (VI. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.IV.20.289/2025/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozók (a továbbiakban: indítványozó1 és indítványozó2) jogi képviselőjük (dr. Fülöp Edina ügyvéd) útján eljárva alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozók az indítványt az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján – a Szolnoki Törvényszék 6.P.20.856/2023/5. számú és a Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.084/2024/10. ítéletére is kiterjedő hatállyal – a Kúria Pfv.IV.20.289/2025/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt nyújtották be. Az indítványozók álláspontja szerint az ítéletek sértik az Alaptörvény VI. cikk (1)–(2) bekezdéseit, a XV. cikkét, XVI. cikk (1) bekezdését, a XXIV. cikkét és a XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [3] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege az indítvány és a bírósági határozatok alapján a következőképpen foglalható össze.
- [4] 2.1. Az indítványozó1 és férje 2013-ban kötöttek házasságot. Ezt megelőzően élettársi kapcsolatban éltek, mely során az indítványozó1 – későbbi férje hozzájárulásával – megállapodott egy másik házaspárral, hogy „dajka anyaként” kihordja gyermeküket. Az embrió beültetését követően az indítványozó1 a biológiai apával gyermekelhelyezés tárgyú megállapodást kötött, mely szerint a születendő gyermek automatikusan az indítványozó1 férjének családnevén kerül anyakönyvezésre azzal, hogy rögzítik, hogy a gyermek a biológiai apától származik. Megállapodásuk szerint a gyermeket a biológiai apánál helyezik el, illetve a születést követően az indítványozó1 megindítja házastársa vonatkozásában az apaság vélelmének megdöntése iránti pert. A megállapodás azonban nem ment teljesülésbe, a gyermek az indítványozó1 és férje gondozásában maradt, a férj családi nevében anyakönyvezte.
- [5] Ezt követően az illetékes kormányhivatal az indítványozó2 képviseletében apaság vélelmének megdöntése iránt indított pert az indítványozó1 férje ellen, melynek nyomán az illetékes járásbíróság megállapította, hogy nem indítványozó1 férje az indítványozó2 biológiai apja, és ennek megfelelően rendelkezett a gyermek születési anyakönyvi kivonatának módosításáról. Az indítványozó1 a hatósági határozatot megtámadta, mely eljárásban a bíróság jogerős ítélete a hatóság döntését helybenhagyta.
- [6] A jogerős döntést követően egy harmadik személy – akinek korábban kapcsolata volt az indítványozó1-el és tudomása volt a reprodukciós eljárás tényéről – teljes hatályú apai elismerő nyilatkozatot tett az indítványozó2 személyével kapcsolatban. Ennek nyomán ezt a személyt jegyezték be az anyakönyvi nyilvántartásban apaként az indítványozó2 vonatkozásában. Ezt követően az illetékes [...] Város Polgármesteri Hivatala (a továbbiakban: Polgármesteri Hivatal) határozatában megállapította, hogy a harmadik személy apai elismerő nyilatkozata jogsértő, ennek megfelelően azt nyilvántartásából törölte és az elektronikus anyakönyvi rendszerben tett bejegyzést ezzel kapcsolatban adattörléssel megszüntette. A Polgármesteri Hivatal határozatát azzal indokolta, hogy hivatalos tudomást szerzett az indítványozó2 személyét érintő reprodukciós eljárás tényéről, melynek a teljes hatályú apai elismerő nyilatkozatot tévő személy semmilyen formában nem volt részese. Megállapította, hogy az elismerő személy nyilatkozattétele során valótlan tartalmú nyilatkozatot tett, ezért az azon alapuló anyakönyvi bejegyzés jogsértő.
- [7] Az indítványozó1 keresete alapján indított eljárásban az eljáró bíróság a Polgármesteri Hivatal határozatát megsemmisítette, megállapította, hogy a Polgármesteri Hivatal saját hatáskörében eljárva nem bírálhatja felül az apai elismerő nyilatkozat valóságát és az adat törlésének feltételei sem állnak fenn. Az ítéletnek megfelelően újra bejegyzésre került az elismerő nyilatkozaton alapuló apai státusz.

- [8] Ezt követően a Polgármesteri Hivatal – az illetékes kormányhivatallal és felettes szakmai szervvel történt szakmai egyeztetést követően – az elismerő nyilatkozatot tévő személy apai státuszát, illetve [...] Kormányhivatala magát az apai elismerő nyilatkozatot az elektronikus anyakönyvi rendszerből törölte.
- [9] Az indítványozó1 keresete alapján eljáró törvényszék a Polgármesteri Hivatal újabb határozatát – azt alakszerűtlennek minősítve – megsemmisítette. Indokolása szerint az apai elismerő nyilatkozat megtételekor sem házassági köteléken, sem pedig reprodukciós eljáráson alapuló apasági vélelem nem állt fenn, így az apai elismerő nyilatkozat alapján végrehajtott anyakönyvi bejegyzés jogszerűnek minősült.
- [10] Az indítványozók ezt követően indítottak pert a Polgármesteri Hivatal ellen, melyben kérték személyenként 3 000 000 Ft-os sérelemdíj és kamatai megfizetését, közigazgatási jogkörben okozott nem vagyoni károkozás miatt. Keresetüket arra alapították, hogy az indítványozó2 személye vonatkozásában tett teljes hatályú apai elismerő nyilatkozatot a Polgármesteri Hivatal két ízben is jogsértő módon törölte, melyet egyébként az ügyben eljáró bírósági és hatósági döntések meg is állapítottak. Az indítványozók keresete szerint a Polgármesteri Hivatal eljárásával megsértette a nyugodt családi élethez és a lelki egészséghez fűződő személyiségi jogukat, beavatkozott családi életükbe, annak kialakult rendjét felborította. Az elsőfokú bíróság a keresetnek részben helyt adott, az indítványozó1 vonatkozásában kötelezte a Polgármesteri Hivatalt 2 000 000 Ft sérelemdíj megfizetésére, míg a keresetet a továbbiakban elutasította. Az elsőfokú bíróság szerint a teljes hatályú apai elismerő nyilatkozat alapján történt anyakönyvi bejegyzés az anyakönyvi eljárásban alappal nem vitatható. Mindemellett a családi élethez való jog sérelme körében csak az indítványozó1 tekintetében tartotta megalapozottnak arányos sérelemdíj megállapítását, míg az indítványozó2 vonatkozásában arra az álláspontra helyezkedett, hogy életkorra, teljes cselekvőképességének hiánya kizárja, hogy lelki egészséghez fűződő joga érdemben sérüljön.
- [11] A felek fellebbezése alapján eljáró Szolnoki Törvényszék mint másodfokú bíróság az ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatta és az indítványozók keresetét teljes egészében elutasította, egyebekben az elsőfokú ítéletet helyben hagyta. A másodfokú bíróság ítéletének indokolásában rögzítette, hogy az előzményi közigazgatási perekben tisztázódott, hogy a Polgármesteri Hivatal sérelmezett intézkedései jogsértőek voltak, melyek miatt felvethető volt a személyiségi jog sérelme. Megállapította, hogy az indítványozó2 és az indítványozó1 férje családot alkotnak, és ebben a családmódelben semmilyen változás nem következett be. Az indítványozó2 tekintetében rögzítette, hogy lelki hátrány elszenvedését az indítványozók nem bizonyították. A másodfokú eljárásban felmerült az indítványozó2 vonatkozásában a magánítokhoz és a személyes adatok védelméhez fűződő jog megsértése, azonban a bíróság felhívása ellenére e tekintetben az indítványozók részéről tényleges előadás nem történt.
- [12] Az indítványozók a másodfokú bírósági ítélet ellen felülvizsgálatot kezdeményeztek a Kúriánál, melyben kérték a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az indítványozó1 vonatkozásában az elsőfokú ítélet helybenhagyását, az indítványozó2 részére pedig 3 000 000 Ft sérelemdíj megítélését. Másodlagosan az eljáró bíróságok új eljárásra és új határozathozatalra utasítását is kezdeményezték. Az indítványozók kérelmükben a megállapított jogsértő jogalkalmazási hibák alapján a családi élethez való jog mérlegelést nem igénylő megállapíthatósága miatt a sérelemdíj indítványozó2-t érintő megalapozottságára hivatkoztak. Álláspontjuk szerint magánéletükbe indokolatlan beavatkozás történt és az ezzel kapcsolatos hátrányok köztudomású tényként értékelhetőek. A Kúria az indítványozók felülvizsgálati kérelmét nem tartotta alaposnak és a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A Kúria szerint az indítványozók sérelemdíj iránti igénye nem volt alapos. A Kúria álláspontja szerint a családi élethez való jog sérelme érdemben akkor következik be és okoz nem vagyoni hátrányt, ha a családi élet egysége, a családon belüli tényleges kapcsolatok és ezen belül a gyermek mindenkifeleltyi érdeke érdemben csorbát szenved. A Kúria megítélése szerint ez jelen esetben nem volt megállapítható, a család integritása nem sérült, az indítványozó2 családban való nevelését a hatósági döntések nem szakították meg. A Kúria értékelése szerint a másodfokú bíróság érdemben helytállóan értékelte a rendelkezésre álló adatokat, valamint nem sértette meg a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó szabályokat, így azok felülmérlegelésére vonatkozó indok nem merült fel.
- [13] 2.2. Az indítványozók ezt követően fordultak az Alkotmánybírósághoz, és az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszukban előadták, hogy álláspontjuk szerint a támadott ítéletek sértik az Alaptörvény VI. cikk (1) és (2) bekezdéseit, XV. cikkét, XVI. cikk (1) bekezdését, XXIV. cikkét és XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [14] Az indítványozók álláspontja szerint a VI. cikk (1) és (2) bekezdései, a XVI. cikk (1) bekezdése és a XXIV. cikk sérelmét okozta a Polgármesteri Hivatal két határozata azzal, hogy jogellenesen, hatalmi pozíciójából adódó jogi lehetőségeit túllépve törölte az indítványozó2 vonatkozásában az apai státuszt, ezzel beavatkozott családi életükbe, annak kialakult rendjét felborította. Az indítványozók a XVI. cikk (1) bekezdésének sérelme körében kiemelték, hogy a Polgármesteri Hivatal az eljárás során nem adott lehetőséget arra, hogy az indítványozó2 ér-

dekében a indítványozó1 érdemben felléphessen, valamint többszörösen magyarázkodásra kényszerült gyermeke előtt a kialakult körülmények miatt.

- [15] A XV. cikk (2) bekezdésében foglalt hátrányos megkülönböztetés tilalmába ütköznek minősítik az indítványozók azt, hogy az eljáró hatóság előnyként értékelte, hogy az apai státusz rögzítése és az indítványozó2 elhelyezése a reprodukciós eljárásban közreműködő személynél azért megfelelőbb, mert az kedvezőbb anyagi helyzetben van, mint az indítványozó1 és férje. Ez azonban csak feltételezés volt, illetve nem vitatta senki azt sem, hogy az indítványozó2 ellátására az indítványozó1 és férje kellő anyagi lehetőségekkel rendelkezik. Mindez az indítványozó1 irányában negatív diszkriminációnak minősül.
- [16] Az indítványozók a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti alapjog sérelmét abban látják, hogy az elsőfokú és a másodfokú bíróság nem tekintette kellően megalapozottnak, és nem is értékelte megfelelően az indítványozók előadását annak igazolására, hogy az indítványozó2-t mennyiben érintették rosszul a sérelmezett hatósági határozatok. Abban az esetben, ha a másodfokú bíróság ennek eleget tett volna, akkor a jogerős ítélet az indítványozók számára kedvezőbb lett volna. Ugyanezen alapjogi körben tartja problémásnak azt, hogy az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdésében foglalt, a lelki egészséghez való jog sérelmének megállapítását úgy zárta ki a másodfokú bíróság, hogy az indítványozó1 erre vonatkozó nyilatkozatát és bizonyítékait – eljárási szabályokra hivatkozással – nem vette figyelembe.
- [17] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [18] Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt az indítványozók határidőben nyújtották be. Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban megjelölték az Alkotmánybíróság hatáskörét és az indítványozó jogosultságát megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit, a támadott bírói döntést, a Kúria Pfv. IV.20.289/2025/5. számú ítéletét, továbbá kifejezett kérelmet a bírói döntés megsemmisítésére. Az indítványozók jogorvoslati lehetőségeiket kimerítették, valamint jogosultságuk és érintettségük egyértelmű, mivel saját ügyükkel összefüggésben terjesztették elő alkotmányjogi panaszukat.
- [19] Az alkotmányjogi panasz benyújtásának további törvényi feltétele, hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogok sérelmére hivatkozzon.
- [20] Az indítványban nem kifejezetten az alapjogi sérelmek megjelölésénél, hanem utalásként szerepel az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelme, amelyre az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint csak két esetben alapítható alkotmányjogi panasz: a kellő felkészülési idő hiánya, illetve a visszaható hatály tilalma miatt {3012/2017. (II. 8.) AB határozat, Indokolás [25]}. Az indítvány azonban az erre vonatkozó érvelést teljes mértékben nélkülözi, így ebben a vonatkozásban az alkotmányjogi panasz érdemi alkotmányossági vizsgálatára nincs lehetőség.
- [21] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány az Alaptörvény VI. cikk (1) és (2) bekezdései, XV. cikke, XVI. cikk (1) bekezdése, XXIV. cikke és XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában tartalmaz értékelhető indokolást, ezért a továbbiakban azt vizsgálta, hogy az indítvány ezen elemei megfelelnek-e az Abtv. 29. §-ában szereplő követelményeknek.
- [22] 4. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így fennállásukat az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [23] Az Abtv. 29. §-ában írt egyik feltételt illetően az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy a jelen alkotmányjogi panasz egyik elemében sem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná. Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy állandó gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog nem nyújt lehetőséget a bírói döntés tartalmi kritikájára. Valamely jogértelmezési hiba, tévedés – még ha az egyértelmű, nyilvánvaló, esetleg kirívó vagy akár súlyos is – nem jelent alaptörvény-ellenességet {lásd 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}.
- [24] A másik – a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre vonatkozó – feltételt érintően az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}.
- [25] Az Alkotmánybíróság a jelen ügy kapcsán megállapította, hogy az indítványozók nem értenek egyet az ügyben eljáró bíróságok által megállapított jogértelmezéssel. Az indítványozók ezen álláspontjával és – szinte kizárólag a sérelmezett bírósági ítéletek szövegének szó szerinti idézését tartalmazó, nem érdemi – érvelésével

kapcsolatban az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az eljáró bíróságok a rendelkezésükre álló bizonyítási eszközök segítségével lefolytatott bizonyítás alapján, a vonatkozó jogszabályi rendelkezések és azoknak a bíróságok szerint helyes értelmezését tartalmazó részletes indokolás rögzítése mellett alakították ki a sérelemdíj jogalapjával kapcsolatos jogi álláspontjukat. Önmagában az, hogy az indítványozók az egyébként megindokolt bírósági döntést megalapozatlannak, tévesnek és ezekből kifolyólag magukra nézve sérelmesnek tartják, nem tekinthető az eljárás tisztességessége [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] és a jogorvoslati jog [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés] követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányosági kérdésnek {3263/2024. (VII. 12.) AB végzés, Indokolás [29]; 3029/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [33]; 1049/2026. (II. 11.) AB határozat, Indokolás [32]}." Az Alkotmánybíróság nem ténybíró, a bizonyítási eljárás lefolytatása, a bizonyítékok értékelése és ezen keresztül a tényállás megállapítása a bíróságok, végső soron a Kúria feladata {21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [24]; 3150/2018. (V.7.) AB végzés, Indokolás [22]}. Az Alkotmánybíróság azt sem vizsgálja, hogy a bizonyítékokat helytállóan értékelte-e, illetve a megállapított tényállás megalapozott-e, mivel ez a jogalkalmazó mérlegelési körébe tartozik {3118/2019. (V. 29.) AB határozat, Indokolás [45]}.

- [26] Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is hangsúlyozza azon következetes gyakorlatát, mely szerint „[a]z Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján a bírói döntéseket az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, és jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatára és kiküszöbölésére korlátozódik, ezért a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel” {3170/2014. (VI. 3.) AB végzés, Indokolás [8]}. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is irányadónak tekinti továbbá azt a korábbi megállapítását, miszerint „[s]em a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti szuperbíró szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. [...] A bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere magában hordozza” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]–[15]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja, ugyanakkor – hatáskör hiányában – nem bocsátkozik szakjogi kérdések ismételt felülbírálatába.
- [27] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozók az alkotmányjogi panaszban törvényességi kérdéseket vetettek fel, az alapügyben eljáró bíróságok jogalkalmazásának kritikáját fogalmazták meg. Tévesnek tartják az ügyben hozott bírói döntéseket, s valójában egy számukra kedvező tartalmú új döntés meghozatalát kívánják elérni. Az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy önmagában az, hogy az indítványozók a számukra hátrányos, de egyébként részletesen megindokolt bírói döntések érvelését tévesnek, hibásnak, sérelmesnek, illetve a saját meggyőződésükkel ellentétesnek tartják és vitatják, nem alkotmányosági kérdés, így nem ad alapot a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyének a kimondására, ekként az alkotmányjogi panasz befogadására és érdemi vizsgálatára.
- [28] „Önmagában az a tény, hogy az indítványozó valamely kérdésben nem osztja az ügyben eljáró hatóságok, illetőleg bíróságok jogi álláspontját, még nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, függetlenül az indítványozó érveinek helytállóságától vagy azok esetleges helytelenségétől” {lásd 3332/2022. (VII. 22.) AB végzés, Indokolás [34]}.
- [29] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az állított alapjogi sérelmek vonatkozásában nem veti fel a támadott bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, így az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek.
- [30] 5. Fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdéseiben foglaltakra is, visszautasította.

Budapest, 2026. június 2.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/99/2026.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1306/2026. (VI. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria 12/2025. JEH számú jogegységi határozata alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság jogi képviselője (Jalsovsky Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Fehér Tamás) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) és a 27. § (1) bekezdései alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz a Kúria 12/2025. Jogegységi határozata (Jpe.IV.60.056/2024/12., a továbbiakban: jogegységi határozat) alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapját képező ügy lényege, valamint az indítvány a következőképpen foglalható össze.
- [3] 2.1. A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (az előzményi ügy alperese, a továbbiakban: alperes) az indítványozó ellen indult ellenőrzési eljárás során hozott, 2023. június 1-jén kelt határozatában megállapította, hogy az indítványozó megsértette a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016. április 27-i 2016/679 rendelete 25. cikk (1) és (2), valamint a 32. cikk (1) és (2) bekezdéseit. Ezért őt 40 000 000 forint adatvédelmi bírság megfizetésére kötelezte, továbbá elrendelte a végleges határozatának az indítványozó azonosítható adatai közzétételével történő nyilvánosságra hozatalát.
- [4] Az indítványozó a határozat jogszerűségének vizsgálata iránt pert indított. Keresetlevele 2023. július 1-jei benyújtását követően 2024 januárjában új jogi képviselőt jelentett be, aki 2024. március 8-án – a keresetindítási határidőt követően, de még a per első tárgyalását megelőzően – előterjesztett beadványában a védíratra nyilatkozva további jogsérelmeket fogalmazott meg.
- [5] A Fővárosi Törvényszék 2024. március 20-án kelt, 106.K.702.335/2023/24. számú ítéletével a tényállás-tisztázási és indokolási kötelezettség teljesítésének hiánya miatt a határozat adatvédelmi bírság kiszabásáról rendelkező részét megsemmisítette, és e körben az alperest új eljárásra kötelezte. A bíróság azon nyilatkozatokat, amelyek a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 39. § (1) bekezdése szerinti keresetindítási határidőn túl kerültek előterjesztésre, a Kp. 46. § (4) bekezdésére figyelemmel nem vizsgálta.
- [6] Az indítványozó a döntéssel szemben felülvizsgálati kérelemmel élt. A Kúria Kfv.III.37.458/2024. számú felülvizsgálati eljárása során a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 32. § (1) bekezdés *b*) pontja alapján előzetes döntéshozatali indítványt terjesztett elő, amelyben kezdeményezte, hogy a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa (a továbbiakban: jogegységi panasz tanács) a Kp. 43. § (1) bekezdésében foglalt tartalmára vonatkozó jogkérdéseket – az általuk kifejtett jogértelmezés elfogadásával – válaszolja meg, és engedélyezze a Kúria Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett Kfv.37.754/2021/7. számú határozatától való eltérést. A Kúria a felülvizsgálati eljárást a jogegységi határozat meghozataláig felfüggesztette.
- [7] A jogegységi panasz tanács 2025. október 27-én meghozott, indítvánnyal támadott jogegységi határozatában a Kp. 43. § (1) bekezdésében foglalt keresetváltogatás értelmezése kapcsán rögzítette, hogy közigazgatási perben a törvényben meghatározott keresetindítási határidőn belül megjelölt jogsérelmek határozzák meg a bíróság jogszerűségi vizsgálatának kereteit. A keresetindítási határidőn belül hivatkozott jogsérelmekhez képest új jogsérelem megjelölése nem megengedett (tiltott keresetváltogatás). A Kp. 43. § (1) bekezdés első mondata alapján a felperes a keresetindítási határidő letelte után, de a per első tárgyalásának befejezése előtt csak a keresetben már megjelölt jogsérelmekkel összefüggésben előadott kereseti indokok körében változtathat, azokat kifejtheti,

részletezheti, pontosíthatja, további érvekkel, ténybeli, illetve megsértett jogszabályi hivatkozásokkal kiegészítheti, ha megállapítható, hogy azok a kereseti érveléséből okszerűen következnek (megengedett keresetváltoztatás). Tiltott a keresetkiterjesztés, ha a keresetet a közigazgatási cselekmény keresettel nem támadott, a cselekmény egyéb rendelkezéseitől egyértelműen elkülöníthető rendelkezésére a keresetindításra nyitva álló határidőn túl terjesztik elő.

- [8] 2.2. Az indítványozó az Abtv. 26. § (1), valamint a 27. § (1) bekezdésére hivatkozva terjesztette elő alkotmányjogi panaszát, melyben kérte a jogegységi határozat alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [9] 2.3. Az Abtv. 27. § (1) bekezdésére alapított panaszában az indítványozó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének, a C) cikk (1) bekezdésének, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek és a 28. cikkének sérelmét állítja.
- [10] Álláspontja szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének részét képező jogbiztonság elve azért sérül, mert a keresetváltoztatás megengedhetősége tekintetében nem tekinthető sem világosnak, sem egyértelműnek a jogegységi határozat. Annak második pontja kifejezetten megengedi a további jogszabályhelyekre való hivatkozást, ezzel szemben az indokolás az új jogszabályi hivatkozást tiltott keresetváltoztatásnak minősíti. Egyúttal a visszaható hatályú jogalkotás tilalmába is ütközik a jogegységi határozat, mert az értelmezett jogszabály tartalmával ellentétes, a bíróságokra kötelező, korábban indult eljárásokban is alkalmazandó, s így az indítványozóra hátrányos értelmezést ír elő.
- [11] Az indítványozó olvasatában sérül az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdésében foglalt hatalommegosztás elve, mivel a Kúria nem egy, a jogegységesítést célzó jogértelmezést fogadott el, hanem a jogszabály szövegétől eltérő új követendő normát, azaz a jogalkotó akaratát felülírva elvonta a törvényhozási hatáskört.
- [12] Az indítványozó szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog (bírósághoz fordulás joga) és a XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jog sérelmét eredményezi, hogy a keresetindítási határidő leteltét követően nincs lehetősége további nyilatkozat megtételére. A jogegységi határozat a keresetváltoztatás meglévő szabályainak szűkítésével olyan eljárási akadályt teremtett, amely megfosztja az indítványozót a közigazgatási határozat által okozott jogsérelmek bírói úton való érvényesítésének lehetőségétől.
- [13] Értelmezésében a hatékony bírói jogvédelemhez való jog sérelmére vezet, hogy a közigazgatási per megindítását követően passzív szemlélőként vesz részt az eljárásban és kizárólag a per megindítására korlátozódik a szerepe. Véleménye szerint biztosítani kellett volna számára, hogy keresetét teljeskörűen előadhassa, azaz nemcsak a per előtt, hanem a per során is annak aktív alakítójaként jelenjen meg az eljárásban. A jogegységi határozat a keresetváltoztatás szabályainak kiüresítésével olyan eljárási akadályt teremt, amely az indítványozót gátolja a hatékony jogvédelem igénybevételeben, mert megfosztja attól, hogy a közigazgatási határozat jogsértő voltára vonatkozó érveit teljeskörűen előadhassa.
- [14] Az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét az Alaptörvény 28. cikkével összefüggésben is állította. Álláspontja szerint az eljáró bíróság az értelmezés során figyelmen kívül hagyta az adott jogszabály célját és az Alaptörvény rendelkezéseit azzal, hogy a perkoncentráció elvét tévesen előtérbe helyezte és a keresetindítási határidőt követően, de még a per első tárgyalását megelőzően előterjesztett (tartalmilag keresetváltoztatásnak minősülő) nyilatkozatokat tiltott keresetváltoztatásnak tekinti.
- [15] Az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét az indokolási kötelezettség megsértése miatt is állítja. Álláspontja szerint a jogegységi határozat ellentmondásos, nem tér ki az ügy lényeges részleteire, nem értékeli az indítványozó nyilatkozatát, adós marad a „jogsérelem” mint a keresetváltoztatás szempontjából kulcsfontosságú fogalom kifejtésével. Kifogásolta azt is, hogy a Kúria nem indokolta meg, hogy a Kp. hiánypótlásra vonatkozó 46. § (4) bekezdését milyen alapon tartja irányadónak a Kp. 43. § (1) bekezdés szerinti keresetváltoztatás értelmezése körében, továbbá nem adott számot az indítványozó által ismertetett nyelvtani értelmezéstől való eltérés okairól.
- [16] Az indítványozó álláspontja szerint a jogegységi határozat a fegyveregyenlőség elvét is sérti, mivel a közigazgatási aktust támadó felperes arra kötelezett, hogy érveit az ügy minden részletére kiterjedően adja elő már a keresetlevél benyújtásakor. Ez – különösen a közigazgatási perben fennálló információs aszimmetriára tekintettel – indokolatlan hátrányt eredményez a laikus felperes számára a hatósággal szemben.
- [17] 2.4. Az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított panaszával kapcsolatban az indítványozó indokolást nem adott elő.

- [18] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [19] 3.1. Az indítványozó meghatalmazással eljáró jogi képviselője az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint megállapított határidőn belül nyújtotta be. Az indítványozó jogi képviselője szabályszerű meghatalmazást csatolt.
- [20] 3.2. Az indítványozó Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszában a jogegységi határozat alaptörvény-ellenességét állította.
- [21] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [22] Az Alkotmánybíróság e helyütt is utal arra, hogy a „jogegységi határozatokhoz fűződő viszonyát máig meghatározó 42/2005. (XI. 14.) AB határozatában is kifejezetten a jogegységi határozat normativitására alapította felülvizsgálati jogkörét. Érvelése szerint a jogegységi határozatok feletti alkotmányossági kontroll révén vált teljes az absztrakt utólagos normakontroll hatáskörének tárgyi oldala, amellyel kiteljesedett az Alkotmánybíróság alkotmányos – ma már alaptörvényi – rendeltetése (ABH 2005, 504, 512–514.). Ezt a »kiértelmezett« hatáskört emelte a törvényhozó az Abtv. 37. § (2) bekezdésében sarkalatos törvényi szintre {3069/2019. (IV. 10.) AB határozat, Indokolás [33]}” {3164/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [59]}.
- [23] A jogegységi határozat Alaptörvényen alapuló, minden bíróságra kiterjedő és kikényszeríthető kötelező jellege teszi a jogegységi határozatot *quasi* normává, másképpen megfogalmazva „intern normává” {3069/2019. (IV. 10.) AB határozat, Indokolás [33]}, amely a rendelkező részében hordozza normatartalmát. „A jogegységi határozat sajátossága egyebek mellett abból fakad, hogy annak forrása a legfőbb bírósági szerv, a Kúria; másrészt abból, hogy címzettjei a bíróságok, amelyek számára az intern norma a rendelkező részében és az ahhoz tartozó logikai érvrendszerében kötelező” {3114/2017. (V. 22.) AB végzés, Indokolás [13]}.
- [24] Az előzőekben írtakból következik, hogy a támadott jogegységi határozat nem tekinthető sem az ügy érdemében hozott, sem a felülvizsgálati eljárást befejező döntésnek. A jogegységi határozat (*quasi*) norma, amellyel szemben az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasznak nincs helye.
- [25] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Abtv. 27. § (1) bekezdésére irányuló panasz érdemben nem vizsgálható, mert a jogegységi határozat nem tartozik az Abtv. 27. § (1) bekezdésének tárgyi hatálya alá.
- [26] 3.3. Az Alkotmánybíróság ezt követően az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz esetében vizsgálta a befogadhatóság törvényi feltételeinek fennállását.
- [27] Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *c*) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvény biztosított jogának sérelme következett be, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [28] A jelen ügyben az indítványozó a jogegységi határozat alaptörvény-ellenességét állítja, bár előadta, hogy a jogegységi határozat előzményét képező felülvizsgálati eljárás még folyamatban van.
- [29] Az Alkotmánybíróság e helyütt is utal az előző pontban írtakra. A Kúria jogegységi határozat meghozatalára irányuló, a Bszi. által intézményesített jogegységi eljárása nem az egyedi jogvita eldöntésére szolgál, hanem a jogalkalmazás egységét biztosítja, amely során a Kúria elvi jogértelmezési kérdésben foglal állást. A Bszi. 41. §-a alapján a jogegységi határozatnak – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a felekre kiterjedő hatálya nincs.
- [30] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a jogegységi eljárás nem tekinthető egyedi ügynek, ekképp a jogegységi határozat sem egyedi ügyben hozott határozat, hanem – az előzőekben írtak szerint – a bíróságokra kötelező *quasi* norma, amely közvetlenül nem támadható az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasszal.
- [31] 4. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány nem felel meg az Abtv. 26. § (1) bekezdésében és az Abtv. 27. § (1) bekezdésében meghatározott befogadhatósági feltételeknek, amely okán az

Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdéseire is, az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

- [32] Megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy nincs annak akadálya, hogy az indítványozó az ügyében hozott érdemi vagy az eljárást befejező döntést az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasszal támadja. Ugyanígy arra is megnyílik a lehetősége, hogy – amennyiben az alapügyben eljáró bíróság a támadott jogegységi határozatot az indítványozó ügyében alkalmazza – az egyedi döntésen keresztül, az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz keretében a jogegységi határozat normakontrollját kérje.

Budapest, 2026. június 2.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/125/2026.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1307/2026. (VI. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.II.21.073/2025/18. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, kérve a Kúria Pfv.II.21.073/2025/18. számú ítélete alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését, a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) 16.P.20.237/2023/175-I. számú ítéletére, a Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: másodfokú bíróság) 50.Pf.636.106/2024/30. számú ítéletére, a Kúria Pfv.II.21.073/2025/6. számú végzésére és a BRFK IV. Kerületi Rendőrkapitányság 01040/1643-91/2022. bü. számú határozatára is kiterjedő hatállyal. Álláspontja szerint a támadott döntések sértik az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését, XIII. cikk (1) bekezdését, XVI. cikk (1) bekezdését, XXIV. cikk (1) bekezdését, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit, valamint a XX. cikk (1) bekezdését.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege – a bírósági határozatokban megállapított tényállás és az indítvány alapján – a következőképpen foglalható össze.
- [3] Az indítványozó (a későbbi per alperese) és férje (a későbbi per felperese) először 2002-ben kötöttek házasságot, mely megromlott, így azt a bíróság 2010-ben felbontotta. 2015-ben a felek ismételten életközösséget létesítettek, majd 2017 májusában házasságot kötöttek. Kapcsolatukból két gyermek született, egy kislány 2019 májusában, majd 2023 januárjában egy kisfiú. A felek kapcsolata az első gyermek születése óta konfliktusokkal terhelt volt. Az indítványozó szerint házasságuk megromlásának oka a házastársa agresszív viselkedése volt, míg a férj szerint az, hogy gyermekük neveléséből az indítványozó teljesen kizárta őt. A felek életközössége 2022. november 27-én szűnt meg, amikor a felperes az utolsó közös lakást képező ingatlanból elköltözött. A család 2020. évtől kezdődően – az elsőszülött gyermek otthoni ellátottságával kapcsolatos gondok miatt – a gyermekvédelmi intézmények látókörébe került, végül 2022. december 9-én az illetékes önkormányzati hatóság jelzése nyomán a rendőrség kiskorú veszélyeztetése miatt nyomozást indított. A rendőrség 2023. március 23. napjával – a 01040/1643-91/2022. bü. számú határozatával – ideiglenes hatállyal a felperes apánál helyezte el a gyermekeket. Az eljárás során a rendőrség elrendelte az indítványozó igazságügyi elmeorvosi szakértői vizsgálatát, majd annak eredményei alapján a nyomozást – büntethetőséget kizáró ok miatt – megszüntette. Ezt követően a családsegítő szolgálat jelzése alapján a gyámhatóság mindkét gyermek tekintetében védelembé vételi eljárást indított, majd megismételt eljárásban hozott határozatával az eljárást megszüntette. Az indítványozó jelzése alapján a gyámhatóság hivatalból gondnokság alá helyezési eljárást indított a felperessel szemben, ezzel párhuzamosan a bíróság jelzése alapján az indítványozóval szemben is megindult a gondnokság alá helyezési eljárás. Mindkét eljárásban szakértő vizsgálta, hogy a feleknél fennáll-e olyan viselkedési vagy gondolkodásbeli zavar, amely indokolná a gondnokság alá helyezést, azonban ilyen okot nem tártak fel a szakértők. Az indítványozó kapcsolati erőszak bűntettének elkövetése miatt feljelentést is tett a felperes ellen, azonban a rendőrség bűncselekmény hiányában megszüntette az eljárást.
- [4] A fenti előzmények után nyújtott be keresetlevelet az indítványozó férje, kérve a házasság felbontását, a gyermekek feletti szülői felügyelet rendezését, a kapcsolattartás szabályozását és tartásdíj megállapítását.
- [5] Az indítványozó ellenkérelmében a házasság felbontását nem ellenezte, egyebekben a kereset elutasítását kérte. Viszontkeresetében kérte, hogy a bíróság a szülői felügyeleti jog gyakorlására őt jogosítsa fel, kérte továbbá a kapcsolattartás szabályozását, tartásdíj megállapítását és feljogosítását az utolsó közösen használt lakás kizárólagos használatára.
- [6] Az elsőfokú bíróság egyrészt megállapította, hogy a felek életközössége 2015. május hónap és 2022. november 27. napja közötti időszakban állt fenn, a házasságot felbontotta, a gyermekek feletti szülői felügyelet gyakorlására a felperes apát jogosította fel azzal, hogy az indítványozó a szülői felügyeleti jogát csak a gyermekek sorsát

érintő lényeges kérdésekben gyakorolhatja. A folyamatos kapcsolattartást a bíróság akként szabályozta, hogy azt az indítványozó a fiatalabb gyermek 3. életévének betöltéséig csak a felperes jelenlétében gyakorolhatja, azt követően felügyelet nélkül az elvitel jogával és a visszavitel kötelezettségével. A bíróság a házastársi közös lakás kizárólagos használatára a felperest jogosította fel. A bíróság az indítványozót gyermektartási díj fizetésére kötelezte, házastársi tartásra vonatkozó viszontkeresetét pedig elutasította.

- [7] 1.2. Az ítélet ellen mindkét fél fellebbezést terjesztett elő. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét akként változtatta meg, hogy leszállította a gyermektartásdíj összegét, a kapcsolattartás tekintetében pedig kimondta, hogy arra az indítványozó kéthetente – a családsegítő által felügyelten – 3 óra időtartamban jogosult. A másodfokú bíróság egyebekben helyben hagyta az elsőfokú bíróság ítéletét.
- [8] 1.3. A másodfokú jogerős ítélet ellen az indítványozó terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az első-, vagy a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezése mellett a jogszabályoknak megfelelő új határozat hozatalát indítványozta, amelyben a Kúria a viszontkereseti kérelmének teljes egészében helyt adott. A Kúria Pfv.II.21.073/2025/6. számú végzésével a felülvizsgálati kérelmet részben, a kapcsolattartás rendezése, valamint az életközösség fennállásának időtartamára vonatkozó részét meghaladóan visszautasította. A végzés megállapította, hogy a szülői felügyeleti jog gyakorlásának kérdésében (és a járulékos kérelmek, így a felperes és a gyermekek közötti kapcsolattartás szabályozása és a felperes gyermektartásdíj fizetésre kötelezése iránt) előterjesztett felülvizsgálati kérelem nem bírálható el, mert a felülvizsgálat a törvény erejénél fogva kizárt. A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 407. § (2) bekezdése ugyanis kizárta a felülvizsgálatot, ha – a szülői felügyelet gyakorlásának rendezése, megváltoztatása, a gyermek harmadik személynél történő elhelyezése, elhelyezésének megváltoztatása, továbbá a gyermekkel való kapcsolattartás szabályozása iránti perekben – az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság helyben hagyta. Ezt követően a Kúria a Pfv.II.21.073/2025/18. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.
- [9] 2. Az indítványozó az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján fordult az Alkotmánybírósághoz, kérve az ügyben hozott bírósági, rendőrségi döntések alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [10] Álláspontja szerint az ügyben eljáró bíróságok nem tárták fel teljeskörűen a tényállást, bizonyítási indítványait indokolás nélkül figyelmen kívül hagyták, a tárgyaláson nem engedték szabadon megnyilatkozni, ugyanakkor a felperes által előadottakat kétség nélkül elfogadták. A rendőrség és a bíróság törvénysértő szakértői véleményt vettek figyelembe, miközben az indítványozó által csatolt szakértői véleményt mellőzték. Állítása szerint a gyermekei feletti szülői felügyeleti jogát koholt vádak alapján vonták meg tőle. Mindezek felvetik a pártatlan bírósághoz [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] és a jogorvoslathoz [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés] való joga sérelmét.
- [11] A tulajdonhoz való joga [Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdés] sérelmére is hivatkozott az indítványozó, mivel a bíróság a valóságtól eltérően állapította meg az életközösség időtartamát, amely a házastársi vagyoni jogi igény érvényesítésének alapját képezi.
- [12] Az indítványozó állította továbbá az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése, XVI. cikk (1) bekezdése és a XX. cikk (1) bekezdése sérelmét is, azonban nem saját maga, hanem gyermekei vonatkozásában.
- [13] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek. A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel a törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, különösen az Abtv. 26–27. és 29–31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezekon kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt kritériumoknak.
- [14] 3.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

- [15] Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik és érintettsége fennáll, mivel a bírósági eljárásban fél volt, és saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott, az alkotmányjogi panasz benyújtására vonatkozó hatvan napos határidőt megtartotta. Az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.
- [16] 3.2. Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt határozott kérelem követelményének csak részben felel meg. A panasz megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [az Abtv. 27. § (1) bekezdését], a támadott bírói döntést és kifejezett kérelmet tartalmaz a bírósági döntés megsemmisítésére.
- [17] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja értelmében alkotmányjogi panasz Alaptörvényben biztosított jog sérelmére alapítható, az Abtv. 52. (1b) bekezdés d) pontja szerint pedig az indítványban meg kell jelölni az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit. Az Alaptörvény indítványozó által megjelölt VI. cikk (1) bekezdése, XIII. cikk (1) bekezdése, XVI. cikk (1) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései és XX. cikk (1) bekezdése az alkotmányjogi panasz szempontjából Alaptörvényben biztosított jogoknak tekinthetők, ekként azokra alapozható alkotmányjogi panasz.
- [18] Ugyanakkor az Abtv. 27. § (1) bekezdésének megfelelően az indítványozó alkotmányjogi panaszában csak a saját Alaptörvényben biztosított jogának sérelmére hivatkozhat. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában részben arra hivatkozott, hogy a támadott bírói döntések a gyermekek kapcsolattartáshoz [Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdés], egészséghez [Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdés] való jogát, valamint a XVI. cikk (1) bekezdésében rögzített jogait sértik. Figyelemmel egyrészt arra, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszát kizárólag a saját nevében terjesztette elő, továbbá másrészt arra, hogy – az alkotmányjogi panasszal támadott ítéletből és az alkotmányjogi panaszból is megállapítható módon – nem az indítványozó gyakorolja a gyermekekkel kapcsolatos szülői felügyeleti jogokat, ezért az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésével, XVI. cikk (1) bekezdésével és a XX. cikk (1) bekezdésével összefüggő elemében nem felel meg az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt feltételnek, így érdemben nem bírálható el [lásd például: 3064/2023. (II. 16.) AB határozat, Indokolás [16]; 3243/2025. (VII. 11.) AB végzés, Indokolás [10]].
- [19] Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontja szerint az indítványnak tartalmaznia kell az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, az e) pont szerint pedig meg kell indokolni, hogy a sérelmezett bírósági döntés miért és mennyiben ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.
- [20] Az Alkotmányjogi panasz a fenti feltételnek csak részben tesz eleget, nem tartalmaz ugyanis az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontjai szerinti indokolást az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (7) bekezdése tekintetében. A továbbiakban az Alkotmánybíróság csak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével kapcsolatos indítványi elemet vizsgálta.
- [21] 3.3. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség kételye, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja [3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]].
- [22] Az indítványozó a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga sérelmét alapvetően arra hivatkozva állította, hogy az ügyében eljáró bíróságok bizonyítékait, bizonyítási indítványait – indokolás nélkül – figyelmen kívül hagyták, perbeli jogait nem gyakorolhatta, a tényállást nem kellő mélységben tárták fel és így hibás döntést hoztak. Álláspontja szerint a bíróságok a felperes javára elfogultak voltak, ami megkérdőjelezi a bírói pártatlanságot. Sérelmezte, hogy jogsértő szakértői véleményt használtak fel vele szemben, az általa mellékelte szakértői véleményt pedig mellőzték. Kifogásolta továbbá, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság jogsértéseit nem orvosolta, a Kúria pedig részben visszautasította a felülvizsgálati kérelmét, azaz érdemben nem foglalkozott az indítványozó által állított sérelmekkel.
- [23] Az Alkotmánybíróság következetes, az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésére visszavezethető gyakorlata szerint az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna [lásd: 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]]. Az Alkotmánybíróság gyakorlata abban is következetes, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, illetve a jogszabályok értelmezése a bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta

„szuperbírósgként”, a meglévők melletti újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el {3291/2022. (VI. 10.) AB végzés, Indokolás [22]}. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróság döntésével és annak indokolásával, önmagában nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {lásd: 3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.

- [24] A másodfokú bíróság már vizsgálta az indítványozó által felvetett eljárási szabálysértéseket és megállapította, hogy azok részben nem valósultak meg, a megvalósult szabálysértések pedig nem vezettek az ítélet hatályon kívül helyezéséhez, mert nem minősültek az ügy érdemére kiható lényeges szabálysértésnek. E körben értékelte a bíróság az elmeorvos-szakértői vélemény felhasználását, az ideiglenes intézkedés megváltoztatásának elmaradását, a bizonyítási indítványok mellőzését. Az életközösség kezdő időpontjának meghatározása, a szülői felügyeleti jog gyakorlása, a házastársi tartás és a közös lakás használata tárgyában a másodfokú bíróság részletesen megindokolta, hogy miért osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, ahogyan annak is indokát adta, hogy miért változtatta meg az elsőfokú ítéletet a kapcsolattartás és a gyermektartásdíj vonatkozásban. A Kúria pedig a felülvizsgálat szabályainak megfelelően csak a felülvizsgálati kérelem és a jogszabályi előírások által meghatározott keretek között vizsgálhatta a jogerős ítéletet.
- [25] Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét és ezzel összefüggésben nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi kérdést sem.
- [26] 4. Tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz nem felelt meg az Abtv. 27. § (1) bekezdésében, 29. §-ában, 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pontjaiban foglalt feltételeknek, az Alkotmánybíróság azt – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) és *h*) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. június 2.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/209/2026.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1308/2026. (VI. 12.) AB VÉGZÉSE

eljárás megszüntetéséről

Az Alkotmánybíróság tanácsa jogszabály alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló bírói kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság az Alkotmánybíróság III/3110/2025. sz. végzése alapján szükséges veszélyhelyzeti szabályozásról szóló 15/2026. (II. 3.) Korm. rendelet alaptörvény-ellenességének megállapítására, valamint a Fővárosi Törvényszék előtt 108.K.704.632/2025. ügyszám alatt folyamatban lévő perben való alkalmazásának kizárására irányuló bírói kezdeményezés tárgyában az eljárást megszünteti.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A Fővárosi Törvényszék tanácsa (a továbbiakban: indítványozó) az előtte 108.K.704.632/2025. ügyszám alatt folyamatban lévő közigazgatási pert felfüggesztette és egyidejűleg az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 25. §-a alapján bírói kezdeményezéssel fordult az Alkotmánybírósághoz az Alkotmánybíróság III/3110/2025. sz. végzése alapján szükséges veszélyhelyzeti szabályozásról szóló 15/2026. (II. 3.) Korm. rendelet (a továbbiakban: KR.) alaptörvény-ellenességének megállapítása, valamint a KR.-nek az Alkotmánybíróság eljárására okot adó ügyben történő alkalmazásának kizárása iránt.
- [2] 2. A felfüggesztésre került alapügy lényege az alábbiak szerint foglalható össze.
- [3] 2.1. A [...] Önkormányzata (a továbbiakban: felperes vagy önkormányzat) a Magyarország 2025. évi központi költségvetéséről szóló 2024. évi XC. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 2. számú melléklet II. 62.3. pontja szerinti képlet alapján számított szolidaritási hozzájárulást, valamint a Magyarország 2025. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2024. évi LXXIV. törvény (a továbbiakban: Kvtv. megalapozásáról szóló tv.) 25. számú mellékletében meghatározott számítási módszer alapján a helyi iparűzési adóbevétel alapján szolidaritási hozzájárulást (a továbbiakban: fizetési kötelezettség vagy szolidaritási hozzájárulás) köteles fizetni a központi költségvetés részére. Ez a Kvtv. 43. § (4)–(5) bekezdései alapján nettó finanszírozás keretében történik. Ennek értelmében a Magyar Államkincstár (a továbbiakban: alperes vagy Államkincstár) az önkormányzatnak járó működési, ágazati feladat- és egyéb támogatást (a továbbiakban: támogatás) az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Áht.) 83. § (1) bekezdése alapján a személyi juttatásokat terhelő közterhek és egyéb, az önkormányzatot terhelő kötelezettségek beszámításával csökkentett összegben folyósítja. Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 4. melléklet C) pontjában szereplő táblázat adatai alapján március hónapban a szolidaritási hozzájárulás éves összegének 28%-át, a további hónapokban pedig annak 8–8%-át kell a támogatásból levonni. Fizetési kötelezettségének az önkormányzat május és november hónapban a Kvtv. megalapozásáról szóló tv. 25. számú mellékletében meghatározott számítási módszer alapján tesz eleget oly módon, hogy az Államkincstár a Kvtv. 43. § (6) bekezdése és az Áht. 83. § (3) bekezdése alapján megelőlegezés után beszédési megbízás útján havonta érvényesíti, és a beszédési megbízás kibocsátása előtt a felperes által fizetendő szolidaritási hozzájárulás összegét a helyi önkormányzatot központi költségvetésből a költségvetési törvény és az Áht. alapján nettó módon megillető támogatások pénzügyi teljesítéséről szóló 15/A3.1 számú adatlap (a továbbiakban: nettósítási adatlap) eAdat rendszerbe történő feltöltésével rögzíti. Ha a nettó finanszírozás keretében a felperest megillető források nem nyújtanak kellő fedezetet a tartozásokra, akkor azt az alperes az Áht. 83. § (3) bekezdése alapján megelőlegezi, és havonta beszédési megbízást nyújt be erre a felperessel szemben.
- [4] A szolidaritási hozzájárulás éves összegét a Kvtv. 2. számú melléklet II. 62.5. pontja alapján az államháztartásért felelős miniszter rendeletben teszi közzé. A tárgyév május, november hónapban teljesítendő fizetési kötelezettség összegét a Kvtv. megalapozásáról szóló tv. 247. § (3) bekezdése alapján az államháztartásért felelős miniszter a területfejlesztésért felelős miniszter egyetértésével határozza meg. A felperes által 2025. évben teljesítendő szolidaritási hozzájárulás összege a települési önkormányzatok által 2025. évben teljesítendő önkormányzati szolidaritási hozzájárulás összegéről szóló 1/2025. (II. 11.) NGM rendelet (a továbbiakban: 1/2025. NGM rendelet), 1. melléklete alapján 89 114 500 995 forint. A felperes által 2025. májusban teljesítendő fize-

tési kötelezettség összege – a helyi iparüzési adóbevétel többlete alapján a települési önkormányzatok helyi iparüzési adóbevétel többlete alapján 2025. május hónapban teljesítendő fizetési kötelezettség összegéről szóló 13/2025. (V. 14.) NGM rendelet 1. melléklete alapján – 3 690 798 572 forint. A települési önkormányzatok helyi iparüzési adóbevétel többlete alapján 2025. november hónapban teljesítendő fizetési kötelezettség összegéről szóló 34/2025. (XI. 11.) NGM rendelet alapján a felperes által 2025. november hónapban teljesítendő fizetési kötelezettség összege nulla forint.

- [5] 2.2. A felperes eredeti keresetében kérte, hogy az indítványozó semmisítse meg a 2025. év március–augusztus és december havi nettósítási adatlapokat, kérte továbbá, hogy a bíróság tiltsa meg az alperesnek, hogy a felperestől elvonja, levonja, illetve beszámítsa a 2025. szeptember–december hónapokban esedékes szolidaritási hozzájárulás összegét. Másodlagosan kérte, hogy a bíróság állapítsa meg a nettósítási adatlapok jogellenességét, továbbá azt, hogy az alperes kizárólag a felperes bevonásával lefolytatott, tisztességes, formalizált eljárásban meghozott és a felperessel szabályszerűen közölt érdemi és indokolt határozat alapján hajthatja végre a nettó finanszírozást. Kérte továbbá a jogsértés következményeinek elhárítását kamatfizetési kötelezettség megállapításával. Keresetét később részben megváltoztatta és kérte, hogy az indítványozó semmisítse meg a 2025. szeptember–december hónapokban kelt nettósítási adatlapot és beszédési megbízásokat, másodlagosan pedig azt, hogy állapítsa meg a nettósítási adatlapok jogellenességét. A helyi iparüzési adóbevétel többlete alapján 2025. novemberben esedékes összeg levonásával és beszámításával kapcsolatos kérelmét nem tartotta fenn. Álláspontja szerint a szolidaritási hozzájárulás gyakorlatilag ahhoz vezet, hogy a központi költségvetés a kötelező feladatok ellátásához szükséges állam által juttatott támogatás egészét elvonja, sőt a nettó finanszírozás keretében a központi költségvetés javára a saját bevételei terhére „befizetői” pozícióba kényszeríti a felperest. Ez kiüresíti az Alaptörvény 34. cikk (1) bekezdése szerinti állami támogatásra való jogosultságot, ezáltal a felperes a szolidaritási hozzájárulás folyamatos emelkedése miatt nem tudja ellátni a kötelező feladatait.
- [6] 2.3. Az alperes elsődlegesen a kereset visszautasítását, majd az első tárgyaláson az eljárás megszüntetését, másodlagosan a kereset elutasítását kérte. Azzal érvelt, hogy a szolidaritási hozzájárulás jogszabályból fakadó közvetlen fizetési kötelezettség, annak összegét, esedékességét, megfizetésének módját a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 1. § (1) bekezdése szerinti általános hatályú jogszabály, a felperes által vitatott 1/2025. NGM rendelet határozza meg, amely a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 4. § (1) bekezdése alapján nem minősül közigazgatási tevékenységnek és közigazgatási jogvita tárgya sem lehet. A felperes által támadott nettósítási adatlap a beszédési megbízáshoz hasonlóan nem tekinthető a Kp. 4. § (3) bekezdése alapján minősülő közigazgatási cselekménynek, joghatást nem vált ki, kötelezést nem tartalmaz, kizárólag technikai-számviteli célokat szolgál, a felperes és az alperes közötti nettó finanszírozás elszámolásához nyújt adminisztratív keretet, valamint a jogszabályi kötelezettség végrehajtásáról ad tájékoztatást. Kifejtette, hogy a szolidaritási hozzájárulás összegét jogszabályváltozás folytán az államháztartásért felelős miniszter az 1/2025. NGM rendeletben állapítja meg, az alperes e körben a Kvtv. 2. számú mellékletének II. 1.5. pontja alapján nem folytat le hatósági eljárást, közigazgatási határozatot nem hoz, s közigazgatási döntés hiányában közigazgatási perrel támadható közigazgatási per alanya sem lehet. A szolidaritási hozzájárulás mértéke, esedékessége, annak teljesítési módja a jogszabályok alapján előre kiszámítható, a költségvetési rendszerben hosszú ideje változatlanul érvényesülő szabály, mellyel minden települési önkormányzat a tervezési és gazdálkodási folyamataiban előre számolhatott. Vitatta a felperes által kamatkövetelés címén érvényesíteni kívánt követelés jogalapját.
- [7] 2.4. A KR.-t a Kormány az Alaptörvény 53. cikk (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott eredeti jogalkotói hatáskörében, a védelmi és biztonsági tevékenységek összehangolásáról szóló 2021. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Vbö.) 80–81. §-aira, valamint a szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló 2022. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Konfliktustv.) 2. § (1a) bekezdésére figyelemmel, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében alkotta meg. A KR. a Magyar Közlönyben 2026. február 3. napján jelent meg és 2026. február 4. napján lépett hatályba.
- [8] A KR. vegyes tárgyú jogszabály, amely egyrészt törvényektől való eltérést tesz lehetővé (1. §), másrészt a szolidaritási hozzájárulás összegéről szóló anyagi jogi rendelkezéseket (2. és 4. §, valamint a KR. 1. és 2. számú melléklete), harmadrészt eljárásjogi természetű előírásokat tartalmaz. Utóbbiak közé tartozik a KR. 3. § (2) bekezdése, amely szerint „[a] szolidaritási hozzájárulás megállapítása, beszédése, elszámolása a központi költségvetés végrehajtásának technikai lebonyolítását szolgáló folyamat, az ezzel összefüggő intézkedés vagy irat nem

minősül hatósági aktusnak, ellene közigazgatási pernek vagy azonnali jogvédelemnek helye nincs”. Ugyancsak e körbe sorolható a KR. 6. §-a, amelynek (1) bekezdése értelmében „[e] rendelet rendelkezéseit a folyamatban lévő bírósági eljárásokban is alkalmazni kell”, a (2) bekezdése szerint pedig „[a] 2023–2025. években esedékesé vált szolidaritási hozzájárulással kapcsolatosan folyamatban lévő pert a bíróság megszünteti. A perköltséget az állam viseli”.

- [9] Az alperes a KR. 6. § (2) bekezdése alapján kezdeményezte a per megszüntetését, az indítványozó azonban a 2026. március 16. napján kelt végzésével az Alkotmánybírósághoz fordult és a pert felfüggesztette.
- [10] 3. Az indítvány szerint a KR. ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében deklarált jogállamiság elvével és sérti az abból levezetett visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmát és a jogbiztonság elvét. Sérti továbbá az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdésében foglalt hatalommegosztás elvét, a 25. cikk (1) és (2) bekezdései és a 26. cikk (1) bekezdése által garantált bírói függetlenséget, a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogot, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdése által biztosított jogorvoslathoz való jogot.
- [11] Az indítvány szerint a KR. azért is ellentétes az Alaptörvénnyel, mert a Vbö. 80–81. §-ai és a Konfliktustv. 2. § (1) bekezdése ellenére olyan normát alkotott az Alaptörvény 53. cikk (1) bekezdés *b)* pontja szerinti hatáskörében eljárva, amelynek hatásai a veszélyhelyzeten túlmutatnak, ezért nem ideiglenes jogszabály.
- [12] Az indítványozó hangsúlyozza, hogy a KR. szabályai semmilyen releváns összefüggést nem mutatnak a szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításával és kezelésével, a fegyveres konfliktus vagy humanitárius katasztrófa megelőzésével, kezelésével, felszámolásával, káros hatásainak megelőzésével, illetve elhárításával mint lehetséges céllal.
- [13] Az indítványozó szerint a KR. nem pusztán eljárási törvényektől enged eltérést, hanem a bírósági hatáskör elvonásának, a bíróság függetlenségének és az ítélezés bírósághoz rendelésének követelménye megsértésének eszközeként működik, amely során a bíróságok eljárási jogosítványait – az ügy érdemi elbírálását, az azonnali jogvédelem biztosítását, az eljárás megszüntetésének feltételeit – a Kormány rendeleti úton, érdemi mérlegelés nélkül elveszi, ezáltal a Kormány a jogvita elbírálójává válik.
- [14] 3.1. Az indítvány kiemeli, hogy a jogállamiság és a hatalommegosztás elvének Alkotmánybíróság által értelmezett lényegéhez tartozik egyfelől az, hogy egyik hatalmi ág sem vonhatja el a másik jogosítványát, másfelől bármely hatalmi ág kezében történő túlzott hatalomkoncentráció veszélyezteti a jogállami működést. A KR. ezen elvek súlyos sérelmét okozza, mivel a Kormány mint a végrehajtó hatalom letéteményese folyamatban lévő perbe avatkozik be. Az indítványozó álláspontja szerint kiemelten súlyos sérelmet jelent az, hogy az állam félként szerepel a perben. Ilyen esetben a bíróságok függetlensége jelenti azt a kulcsgaranciát, ami biztosítja, hogy pártatlan módon, csak a hatályos jogszabályok alapján hozzanak döntést. A Magyar Államkincstárról szóló 310/2017. (X. 31.) Korm. rendelet 1. §-a alapján az Államkincstár az államháztartásért felelős miniszter [...] irányítása alá tartozó, központi hivatalként működő központi költségvetési szerv, így a Kormány jogalkotói felhatalmazásával élve – a felhatalmazás forrásától függetlenül – saját ügyében dönthet. A jogalkotó a tőle független jogalanyok tekintetében sem vonhatja el alkotmányosan a bíróságok döntési lehetőségét egyedi ügyekben, mivel ez a jogállamiság és a hatalmi ágak elválasztása elveinek sérelmét jelenti, a jelen helyzet pedig a sérelem legsúlyosabb esete.
- [15] 3.2. A bírói függetlenséggel összefüggésben az indítványozó előadta, hogy a jogállamiság lényegi tartalma elválaszthatatlan attól, hogy a közhatalom gyakorlása független bíróságok által felülvizsgálható, és hogy a közhatalmi döntések jogszerűségéről a bíróságok érdemben dönthessenek. A KR. azonban kizárja a folyamatban lévő ügyekben történő bírói út igénybe vételét, mert előírja a peres eljárások megszüntetését, ezzel szemben érdemi jogorvoslat nem áll rendelkezésre, a vita végérvényesen eldőlt. A KR. rögzíti, hogy mi tekinthető közigazgatási jogvitának, amely fogalmat valójában a Kp. 4. §-a határoz meg, amelyet a bíróság, de maga az Alkotmánybíróság is számos, így a szolidaritási hozzájárulást is érintő ügyben értelmezett. A KR. 2023–2025. adóévekre meghatározott fizetési kötelezettség szolidaritási hozzájárulás-fizetési kötelezettség alapján indult jogvita miatt folyamatban lévő peres eljárások megszüntetését rendeli el. E jogkérdéseket a bíróságok az Alaptörvény 25. cikkében foglalt igazságszolgáltatási tevékenységük során bírálják el oly módon, hogy az eljárásukra kiterjed a 26. cikkben foglalt bírói függetlenség követelményrendszer. Ez az Alaptörvénybe foglalt igazságszolgáltatási feladat egy, a bírói hatalmi ágat létrehozó és hozzá feladatokat telepítő alaptörvényi szabály, amely az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdésében foglalt hatalommegosztás elvének egyik tételes megjelenési formája. A bírói függetlenség megköveteli, hogy a bíróságok mentesek legyenek a jogalkotó és a végrehajtó hatalom közvetlen

vagy közvetett befolyásától, és ne merüljenek fel kétségek az ítélkezés külső befolyásolhatatlansága felől, amely rendszerszintű dermesztő hatást is kifejtethet.

- [16] Kifejtette továbbá az indítványozó, hogy a KR. megalkotásával a Kormány egyedi ügyek (a KR.-ben meghatározott önkormányzatok, így különösen a felperes, és meghatározott évek) tekintetében végleges jelleggel döntéseket hozott, névleg az Alkotmánybíróság határozatának végrehajtása érdekében. Olyan kérdésekben döntött, amelyek az Alkotmánybíróság álláspontja szerint is az „eljáró bíróságnak a kompetenciájába tartozó szakjogi kérdés[ek]” {18/2024. (XI. 11.) AB határozat, Indokolás [114]}. Ezáltal a jogalkotó átlépett az Alaptörvény 25. cikk (1)–(2) bekezdései alapján a kizárólag a bíróságok által gyakorolható tevékenységek területére, mert a KR. 6. § (2) bekezdése kötelezően előírja, hogy a folyamatban lévő pereket a bíróságoknak meg kell szüntetni.
- [17] Az indítványozó kiemelte, hogy mind az Alkotmánybíróság, mind az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) irányadó döntései és a mérvadó külföldi gyakorlat alapján ellentmond a jogállamiság és az azzal szorosan összefüggő hatalommegosztás követelményeinek, ha a jogalkotó a jogszabályi környezet megváltoztatásával érdemben elbírál folyamatban lévő egyedi ügyeket, különösen akkor, ha azokat maga számára kedvező módon lezárja.
- [18] 3.3. Az indítványozó a visszaható hatály tilalmának sérelmét az Alkotmánybíróság gyakorlatára támaszkodva azért állítja, mert a KR. 3. § (2) bekezdése érdemben a szolidaritási hozzájárulásra kötelezett hátrányára változtatja meg a jogi helyzetet, hiszen *ab ovo* elzárja olyan eljárás lehetőségétől, amelyben az önkormányzati vagyoni bekövetkező hátrányos változást vitathatóvá tenné. A KR. 5. §-a miatt – amely szerint az a kihirdetését követő napon lép hatályba – a KR.-nek nincs ún. valódi visszaható hatálya. Ugyanakkor kvázi visszaható (azonnali) hatálya megállapítható, mivel a KR. 6. § (1) és (2) bekezdései visszamenőlegesen megváltoztatják a korábban létrejött anyagi jogi jogviszony megítélését.
- [19] 3.4. A tisztességes eljáráshoz való jog és a jogorvoslathoz való jog kapcsán az indítványozó előadta, hogy a KR.-nek az Alaptörvény 28. cikke szerinti jogértelmezéssel megállapítható célja kizárólag költségvetési, pénzügyi jellegű a preambulum [1] bekezdése alapján, ami az EJEB vonatkozó gyakorlata alapján nem elegendő a folyamatban lévő ügybe való beavatkozás igazolásához.
- [20] Emellett azt is hangsúlyozza az indítványozó, hogy a bírósághoz fordulás joga azt követeli meg az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint, hogy a bíróság megmérhesse a peresített igényeket az alkalmazandó anyagi jog és eljárásjog mércéivel, minden lényeges jogkérdést azonosíthasson és azokban a jog értelmezése útján dönthesse. A KR. 3. § (2) bekezdése, valamint 6. § (1)–(2) bekezdései azonnali hatállyal megfosztják a felperest a bírósághoz fordulás jogától, s ezzel a jogosultság lényeges tartalmát korlátozzák, hiszen egyedi jogvitákban a bíróságoknak a vonatkozó jog érdemi értelmezése nélkül meg kell szüntetniük a pereket. Ez pedig az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése alapján alaptörvény-ellenességet idéz elő.
- [21] Az indítványozó a KR. 3. § (2) bekezdését a KR. 2. §-ával együttesen értelmezve is támadja a jogorvoslat lehetőségének hiánya miatt. Értelmezése szerint az érintett önkormányzatok vonatkozásában a szolidaritási hozzájárulás KR. általi megállapítása, beszédese és elszámolása esetében *expressis verbis* kizárja a bírósághoz fordulás lehetőségét. A jogalkotó ezzel a szolidaritási hozzájárulás megállapításától kezdve annak beszédéséig minden, az érintett jogalanyokat érintő egyedi döntés tekintetében kizárta a jogorvoslat lehetőségét. A jogalkotó a hatályos jogi szabályozással olyan helyzetet hozott létre, amiben a jogalanyok az őket érintő, közhatalom birtokában meghozott döntésekkel szemben nem élhetnek teljes körű jogorvoslattal azok jogszabályba foglalása miatt, ugyanis az eljárást megszüntető végzéssel szemben pusztán formális a jogorvoslat. Emiatt sérül a jogorvoslathoz való jog Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti lényeges tartalma.
- [22] 4. Az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozó ügyeket az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének a)–g) pontjai sorolják fel. Az Alkotmánybíróság – az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének megfelelően – az Alaptörvény védelmének legfőbb szerveként alkotmányos kötelezettségeit hatáskörei gyakorlása folytán teljesíti {3136/2013. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [7]}. Ennek során nemcsak az eljárásait kezdeményező indítványok jogalapját köteles vizsgálni, de nem mellőzheti annak vizsgálatát sem, hogy az egyes indítványok formája és tartalma megfelel-e az Alaptörvényben szabályozott típuskénszernek, továbbá a törvényi feltételeknek {3058/2015. (III. 31.) AB végzés (a továbbiakban: Abv1.), Indokolás [9]}.
- [23] Az Alkotmánybíróság ezért elsőként azt vizsgálta, hogy a bírói indítvány megfelel-e az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésében, valamint az Abtv. 25. § (1) bekezdésében, 51. §-ában, 52. § (1) bekezdésében, 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban, továbbá az 52. § (4)–(6) bekezdéseiben foglaltakból következő formai és tartalmi követelményeknek.

- [24] 4.1. Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *b*) pontja és az Abtv. 25. § (1) bekezdése a bírói kezdeményezés alapján folytatott egyedi normakontroll-hatáskörrel kapcsolatos különös feltételeket tartalmazzák.
- [25] Az Alkotmánybíróság konzekvens gyakorlata szerint az „eljáró bíró [...] csak azon jogszabály, illetve jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítására tehet indítványt, melyet a konkrét ügy elbírálása során kifejezetten alkalmaznia kell(ene). Ebből következően alapvető feltétel a támadott norma és a folyamatban lévő egyedi ügy közötti közvetlen összefüggés. Amennyiben a bírói kezdeményezés olyan jogszabályt vagy jogszabályi rendelkezést támad meg az Alkotmánybíróság előtt, mely az előtte folyamatban lévő (az Alkotmánybírósághoz fordulás miatt felfüggesztésre került) üggyel nem áll összefüggésben, annak elbírálása során nyilvánvalóan nem kerül alkalmazásra, akkor érdemi alkotmányossági vizsgálatnak nincs helye” (Abv1., Indokolás [22]).
- [26] 4.2. Az indítvány előterjesztésekor az indítványozó köteles volt a KR.-t alkalmazni. Ugyanakkor az indítvány előterjesztését követően több olyan körülmény merült fel, amelyek az indítvány elbírálását érdemben befolyásolták.
- [27] 4.2.1. Az Alkotmánybíróság 2026. május 5. napján az Országos Bírói Tanács jogorvoslati kérelme alapján a 2/2026. (V. 12.) AB határozatával (a továbbiakban: Abh.) a hatálybalépésükre – tehát 2026. február 4. napjára – visszamenőleges hatállyal megsemmisítette a KR. 1. § *b*) pontját, 3. § (2) bekezdését, valamint 6. § (1) és (2) bekezdéseit.
- [28] A jelen ügy alapjául szolgáló indítvány – a jogorvoslatához való jog sérelmét felvető részének kivételével – a KR. azon rendelkezéseit kifogásolja, amelyek a szolidaritási hozzájárulás megállapításával, beszédésével és elszámolásával összefüggő intézkedéseket vagy iratokat kivonják a hatósági aktus fogalma, így a Kp. hatálya alól, valamint amelyek a KR. rendelkezéseit a folyamatban lévő bírósági eljárásokban is alkalmazni rendelik. A KR. ezen részeit az Alkotmánybíróság az Abh.-val a hatálybalépésükre visszaható hatállyal megsemmisítette.
- [29] Egy norma kihirdetésére vagy hatálybalépésére visszaható hatállyal történő megsemmisítése azok egyedi ügyekben történő alkalmazhatóságának hiányát eredményezi. A megsemmisítés következménye az, hogy úgy kell tekinteni, mintha a jogszabály soha nem lépett volna hatályba, amiből pedig az következik, hogy a jogszabály alapján létrejött jogi tények, jogviszonyok is jogalap nélküliek (hiszen nem volt hatályos jogszabály, ami alapján létrejött[ek] volna), így semmiesek. Ezt erősíti meg az Alkotmánybíróság egy korábbi, bírói normakontroll eljárásban hozott végzése is, amelyben az Alkotmánybíróság a jelen ügyben felmerültekhez hasonló körülmények mellett az érdemi vizsgálat feltételeinek hiányát állapította meg: „Az Ügyrend 65. § (3) bekezdése szerint okafogyottság címén kell az alkotmánybírósági eljárást megszüntetni, ha az Alkotmánybíróság által korábban alkotmányosértőnek minősített és megsemmisített jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés alkotmányossági felülvizsgálatát más alaptörvényi tételre (alkotmányos összefüggésre) tekintettel kéri felülvizsgálni, mint amilyen alkotmányos összefüggés alapján az Alkotmánybíróság az adott jogszabályt vagy jogszabályi rendelkezést megsemmisítette” {3161/2025. (V. 15.) AB végzés (a továbbiakban: Abv2.), Indokolás [37]}. Ennek oka, hogy a megsemmisítés „folytán megszűnt az indítványban jelzett, az Alaptörvényt sértő helyzet, ezáltal a bírói kezdeményezés szerinti probléma már megoldódott” (Abv2., Indokolás [40]).
- [30] A jelen ügyben az indítványozó a KR. alapján az előtte folyamatban lévő pert nem szüntette meg, hanem felfüggesztette. Az Alkotmánybíróság jelen döntését követően a per folytatódhat, mivel a KR. mindazon rendelkezései, amelyek a per megszüntetését írták elő, 2026. február 4. napján hatályukat veszítették. Emiatt a jelen alkotmánybírósági döntést követően folytatódó perben az Abh. által *ex tunc* hatállyal megsemmisített rendelkezések nem alkalmazhatók, ekképpen ezek vonatkozásában az Alkotmánybíróság érdemi eljárásának sem lehet helye.
- [31] 4.2.2. A Konfliktustv. 2. § (1) bekezdése 2026. május 13. napjáig adott felhatalmazást a Kormánynak a veszélyhelyzet meghosszabbítására, a 2. § (1a) bekezdése pedig – az Alaptörvény 53. cikk (1) bekezdés *b*) pontja alapján – olyan kormányrendeletek megalkotására, amelyek törvényi rendelkezésektől eltérést engednek, illetve törvényi rendelkezéseket függesztenek fel. A hivatkozott rendelkezések alapján 2026. május 14. napjával az Ukrajna területén fennálló fegyveres konfliktusra tekintettel kihirdetett veszélyhelyzet megszűnt, amelynek nyomán – az Alaptörvény 53. cikk (4) bekezdésére figyelemmel – a KR. Abh. által meg nem semmisített rendelkezései 2026. május 14. napján hatályukat veszítették.
- [32] E helyütt utal arra is az Alkotmánybíróság, hogy az Ukrajna területén fennálló fegyveres konfliktusra tekintettel kihirdetett veszélyhelyzeti rendeletek törvényi szintre emeléséről szóló 2026. évi XIV. törvény, mely 2026. má-

jus 14. napján lépett hatályba, a KR. egyetlen rendelkezését sem emelte törvényi szintre, azaz a KR. tartalma törvényi szinten sem maradt tovább a jogrendszer része.

- [33] Figyelemmel arra, hogy a KR. 1. §-a szerint az abban felsorolt törvényeket az Ukrajna területén fennálló fegyveres konfliktusra, illetve humanitárius katasztrófára tekintettel, valamint ezek magyarországi következményeinek az elhárítása és kezelése érdekében veszélyhelyzet kihirdetéséről és egyes veszélyhelyzeti szabályokról szóló 424/2022. (X. 28.) Korm. rendelet szerinti veszélyhelyzet ideje alatt kell a KR.-ben foglalt eltérésekkel alkalmazni, a veszélyhelyzet megszűntére és a KR. hatályvesztésére tekintettel a KR. szabályainak alkalmazhatósága megszűnt. Mindezek következtében a KR. Abh. által meg nem semmisített rendelkezéseikhez kapcsolódó indítványelemek is okafogyottnak (vö. Abv2., Indokolás [37] és [40]) minősülnek.
- [34] 4.3. Minderre tekintettel az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy az Ügyrend 67. § (1) bekezdése és (2) bekezdés e) pontja értelmében az indítvány egésze tárgytalanná, annak következtében pedig okafogyottá vált (lásd hasonlóan: 3281/2018. (VII. 20.) AB végzés, Indokolás [26]), ezért az eljárását megszüntette.

Budapest, 2026. június 2.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: III/986/2026.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1309/2026. (VI. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Bfv.I.998/2024/11. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján nyújtott be alkotmányjogi panaszt a Kúria Bfv.I.998/2024/11. számú végzése, a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.393/2022/10. számú ítélete, valamint a Fővárosi Törvényszék 26.B.368/2020/44. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panaszban kifogásolt ügy lényege a következő.
- [3] A Fővárosi Törvényszék a 2022. november 8-án kihirdetett 26.B.368/2020/44. számú ítéletével az indítványozó terheltet bűnösnek mondta ki üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás bűntettében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 396. § (1) bekezdés a) pont és (5) bekezdés b) pont]. Ezért őt 6 évi szabadságvesztésre, a közügyektől 6 évi eltiltásra, 300 napi tétel, napi tételenként 4 000 forint, mindösszesen 1 200 000 forint összegű pénzbüntetésre és 6 év gazdálkodó szervezet általános vezetését ellátó szerv tagja, igazgatója, gazdasági társaság vezető tisztségviselője, illetve felügyelőbizottságának tagja foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg és megállapította, hogy az indítványozó terhelt legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére szóló, napi tételenként egy-egy napi szabadságvesztésre átváltoztatásáról, továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről.
- [4] 1.2. A védelmi fellebbezések alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2023. június 2-án meghozott 5.Bf.393/2022/10. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és az indítványozó terheltnek felrótt bűncselekmény megnevezéséből az üzletszerű elkövetésre utalást mellőzte. A másodfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát egyaránt 3–3 évre enyhítette. Egyebekben a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet érdemben helybenhagyta.
- [5] 1.3. A jogerős határozattal szemben az indítványozó terhelt nyújtott be felülvizsgálati indítványt, a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 648. § a) pontját, valamint 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontját megjelölve. Hivatkozása szerint a bíróságok anyagi jogszabálysértést elkövetve, törvénysértően minősítették az általa elkövetett bűncselekményt, s ezáltal törvénysértően súlyos büntetést szabtak ki vele szemben.
- [6] A felülvizsgálati indítvány indokai szerint az ügyben anyagi jogi jogszabálysértés történt, mert a tényállás hiányos, ellentmondásos, illetve a bíróság tévesen minősítette a cselekményét súlyosabban büntetendő költségvetési csalásnak. Az *in dubio pro reo* elvére és több kúriai, illetve bírósági döntésre utalva azt hangsúlyozta, hogy a kétséget kizáróan nem bizonyított súlyosító körülmény nem értékelhető a terhére, ezért enyhébb minősítés és enyhébb büntetés lenne indokolt. Sérelmezte továbbá az üzletszerűség megállapítását, mivel szerinte egyetlen cselekményből nem következhet rendszeres haszonszerzésre törekvés.
- [7] Az indítványozó terhelt kifogásolta az elsőfokú bíróság eljárását is. Állítása szerint a bíróság nem hallgatta meg személyesen a nyomozás során kihallgatott tanúkat, csupán vallomásaikat olvasta fel, nem tett meg mindent a tényállás teljes körű tisztázása érdekében, valamint nem értékelte megfelelően a tanúvallomásokat és nem tisztázta kellően az adóhatóság részére benyújtott számlák körét sem. Ezek alapján – álláspontja szerint – a bíróság eljárásában „prejudikációra utaló jelek” mutatkoztak, vagyis a bíróság már előzetesen kialakított állásponttal kezelte az ügyet, és nem biztosította a védekezés teljes körű érvényesülését. Ezt támasztotta alá állítása szerint az is, hogy amikor előadta védekezését, a tárgyalást vezető bíró arra úgy reagált, miszerint „ez szép mese volt”, amelyet a terhelt az elfogultság és az előítéletes bírói hozzáállás megnyilvánulásának tekintett.

- [8] Emellett az indokolási kötelezettség megsértésére is hivatkozott, mert véleménye szerint az ítélet indokolása nem volt kellően részletes és megalapozott. Mindezek miatt a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan enyhébb minősítés és enyhébb büntetés alkalmazását kérte.
- [9] A Legfőbb Ügyészség az indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta. Kiemelte, hogy a hivatkozott jogbiztonsági és törvény előtti egyenlőséggel kapcsolatos sérelmek nem tartoznak a felülvizsgálati okok közé, az elfogultsági kifogást pedig elkésztetten terjesztették elő. Az ügyészség szerint az üzletszerűség törvényi feltételei fennálltak, mert az indítványozó terhelt több negyedéven keresztül ismétlődően elmulasztotta az áfafizetést, és ezzel rendszeres vagyoni előnyre törekedett. Ezért indítványozta a jogerős ítélet hatályában fenntartását.
- [10] Az indítványozó terhelt észrevételében fenntartotta korábbi érveit, különösen azt, hogy a rendszeres haszon-szerzés nem volt bizonyított, továbbá ismét kifogásolta a bizonyítás hiányosságait és a bíró elfogult kijelentését.
- [11] 1.4. A Kúria a 2025. április 29-én meghozott Bfv.I.998/2024/11. számú végzésével hatályában fenntartotta a Fővárosi Törvényszék 26.B.368/2020/44. számú és a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.393/2022/10. számú ítéletét.
- [12] A Kúria megállapította, hogy az indítványozó felülvizsgálati indítványa részben törvényben kizárt, részben nem alapos.
- [13] A Kúria indokai szerint a felülvizsgálatnak kizárólag a Be.-ben meghatározott anyagi jogi vagy kimerítően felsorolt eljárási szabálysértések esetén van helye. Az indítványozó terhelt által hivatkozott bírói elfogultság és prejudikáció elvileg megalapozhat felülvizsgálatot [Be. 608. § (1) bekezdés b) pont]. Az Alkotmánybíróság 25/2013. (X. 4.) számú AB határozata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos alapkövetelmény, hogy az 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: korábbi Be.) 416. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott felülvizsgálati eljárást megalapozhatja a korábbi Be. 21. § (1) bekezdés e) pontjában foglalt elfogultsági okra alapított felülvizsgálati indítvány is. A hatályos Be. tartalmilag azonos szabályozása alapján felülvizsgálatnak ez okból továbbra is helye van. Az Alkotmánybíróság határozatában írtak alapján az elfogultsági kifogás azonban kizárólag akkor szolgálhat felülvizsgálati eljárás alapjául, amennyiben az elfogultságra okot adó körülményről csak a jogerős ítélet meghozatalát követően szereztek tudomást, illetve ugyanazt az okot nem ismételtelen jelentik be [Be. 15. § (4) bekezdés; Kúria Bfv.III.788/2020/17.]. A Kúria megállapította, hogy az indítványozó terhelt által sérelmezett körülmények – a bizonyítás lefolytatásának módja, illetve a tárgyaláson elhangzott bírói kijelentés – már az alapeljárás során ismertté váltak számára, ezért ezekre utóbb felülvizsgálati okként nem hivatkozhatott eredményesen.
- [14] A Kúria indokai szerint önmagában az a körülmény, hogy a bíróság nem adott helyt a védelem bizonyítási indítványainak, illetve a bizonyítékokat az indítványozó terhelt számára kedvezőtlen módon értékelte, nem alapoza meg a bíró elfogultságának megállapítását. A bizonyítékok értékelése és a további bizonyítás szükségességének megítélése a bíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. Az ezzel kapcsolatos kifogások valójában a tényállás megalapozottságát támadják, amely a felülvizsgálati eljárásban nem vizsgálható.
- [15] Az ítélet indokolását illetően a Kúria kiemelte, hogy a Be. 608. § (1) bekezdés f) pontja szerinti eljárási szabálysértés kizárólag akkor állapítható meg, ha a határozat rendelkező része és indokolása közötti ellentét az ún. büntetőjogi főkérdések – tehát a bűnösség megállapítása, a felmentés, az eljárás megszüntetése, a cselekmény jogi minősítése vagy a büntetés kiszabása, illetve az intézkedés alkalmazása – tekintetében áll fenn (Kúria Bfv.I.1276/2020/2., Bfv.I.143/2022/2., Bfv.I.194/2022/2., Bfv.I.461/2022/2., Bfv.I.126/2023/8.). Ilyen ellentétre azonban a felülvizsgálati indítvány nem hivatkozott, a bizonyítékok értékeléséről való számadás hiányosságai ugyanis önmagukban nem eredményezhetik az indokolás és a rendelkező rész teljes ellentétét.
- [16] A Kúria kiemelte továbbá, hogy a felülvizsgálati eljárás rendkívüli jogorvoslat, amely nem szolgál a jogerős ítélet tényállásának újraértékelésére. A Be. rendelkezései alapján a jogerős ítéletben megállapított tényállás a felülvizsgálat során kötött, ezért nincs helye új bizonyítás felvételének, a bizonyítékok ismételt mérlegelésének vagy a tanúvallomások újraértékelésének. Ennek megfelelően az indítványozó terhelt bizonyítási eljárással, tanúkihallgatásokkal és bizonyítékértékeléssel kapcsolatos kifogásai érdemben nem voltak vizsgálhatók.
- [17] Az anyagi jogi kifogások körében a Kúria az üzletszerű elkövetés megállapításának törvényességét illetően kiemelte, hogy a jogerős ítéletben megállapított tényállás szerint az indítványozó terhelt az általa képviselt gazdasági társaság nevében 2012. év, négy egymást követő negyedévében elmulasztotta az általános forgalmi adó bevallását és megfizetését, amellyel összesen 468 465 122 forint vagyoni hátrányt okozott a költségvetésnek. A több negyedéven át ismétlődő adóelkerülő magatartás az üzletszerűség tárgyi oldalát megalapozta, míg az ismétlődő, tartós jogellenes bevételszerzésre irányuló magatartás a rendszeres haszonszerzésre törekvést igazolta. A Kúria indokai szerint az üzletszerűség megállapításához nem szükséges, hogy az elkövető személyesen gazdagodjon vagy kizárólag bűncselekményből éljen, elegendő, ha a bűncselekmények rendszeres

jövedelemkiegészítést céloznak, illetve az elkövető által irányított gazdasági társaság jut rendszeres jogtalan előnyhöz.

- [18] A Kúria azt is megállapította, hogy a költségvetési csalás törvényi egységet képező bűncselekmény, azonban ez nem zárja ki az üzletszerű elkövetés megállapítását. A több részecselekmény jogi egységként történő értékelése nem eredményezheti azt, hogy az ismétlődő elkövetésen alapuló minősítő körülmény alkalmazása kizárt legyen.
- [19] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy az üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás minősítése törvényes volt, a terhelt indítványozó felülvizsgálati indítványa pedig részben törvényben kizárt, részben alaptalan. A hivatalból elvégzett vizsgálat során a Kúria további, felülvizsgálatot megalapozó eljárás szabálysértést sem állapított meg.
- [20] 2. Ezt követően nyújtotta be az indítványozó az alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybírósághoz, és indítványozta a Kúria Bfv.I.998/2024/11. számú végzése, a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.393/2022/10. számú ítélete, valamint a Fővárosi Törvényszék 26.B.368/2020/44. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Álláspontja szerint a támadott döntések ellentétesek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1)–(3) bekezdései szerinti tisztességes eljáráshoz való joggal, az ártatlanság véelmével és a hatékony védelemhez való joggal.
- [21] Az indítványozó álláspontja szerint az elsőfokú bíróság már az eljárás kezdetétől előre kialakított állásponttal kezelte az ügyet, prejudikált. Állítása szerint a bíróság a vádiratban szereplő tényállást és minősítést kritika nélkül elfogadta, és már a bizonyítási eljárás lefolytatása előtt abból indult ki, hogy az indítványozó üzletszerűen elkövetett költségvetési csalást követett el. Ez szerinte sértette az ártatlanság véelmét és a pártatlan bírósághoz való jogot. Érvéle szerint az üzletszerűség törvényi feltételei nem álltak fenn, mert csak egyetlen bűncselekményt állapítottak meg vele szemben, miközben a Btk. szerint az üzletszerűséghez több, azonos vagy hasonló jellegű bűncselekmény és rendszeres haszonszerzésre törekvés szükséges. Hangsúlyozta azt is, hogy büntetlen előéletű, rendezett életvitelű volt, így nem volt megállapítható „bűnöző életmódra” berendezkedés sem.
- [22] Az indítványozó részletesen hivatkozik az Alkotmánybíróság korábbi határozataira, amelyek szerint az ártatlanság véelme megköveteli, hogy a bíróság a vádlott bűnösségét ne előfeltételezze, és a prejudikáció tilalmát maradéktalanul érvényesítse. Azt állítja, hogy az eljáró bíró elvesztette pártatlanságát, mert a bizonyítási eljárás során a vád álláspontját támogatta, miközben a védelem érveit és bizonyítási indítványait nem kezelte egyenrangúan.
- [23] Sérült továbbá a hatékony védelemhez való jog az indítványozó álláspontja szerint. A bíróság nem biztosította ugyanis a fegyverek egyenlőségét, mert a védelem által kezdeményezett bizonyítási indítványokat figyelmen kívül hagyta vagy érdemi indokolás nélkül mellőzte. A védelem emiatt nem tudta megfelelően becsatornázni a számára kedvező bizonyítékokat az eljárásba, így a bíróság valójában nem vizsgálta meg azokat.
- [24] Kifogásolja továbbá az indítványozó az ítéletek indokolását is. Álláspontja szerint az első- és másodfokú bíróság nem fejtette ki megfelelően, hogy milyen konkrét bizonyítékok alapján jutott a bűnösségre, különösen az üzletszerűség és a szándékosság tekintetében. Álláspontja szerint az ítéletek indokolása sablonos, általános megállapításokra épül, és nem mutatja be a konkrét bizonyítékokból levont logikai következtetéseket. Ez pedig sérti az indokolási kötelezettség alkotmányos követelményét és az eljárás átláthatóságát.
- [25] Az indítványozó azt is sérelmezi, hogy a Kúria felülvizsgálati eljárásban nem orvosolta ezeket az alkotmányos problémákat. Véleménye szerint a Kúria érdemi indokolás nélkül hagyta helyben az alsóbb fokú döntéseket, és nem vizsgálta megfelelően az ártatlanság véelmének, a pártatlanságnak és a védelemhez való jognak a sérelmét.
- [26] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [27] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdés szerinti hatvan napos határidőn belül terjesztette elő.
- [28] 3.2. Az Abtv. 27. §-a értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a

bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségét kimerítette, érintettsége terheltként fennáll a támadott bírósági döntéssel összefüggésben.

- [29] 3.3. Az indítvány eleget tett az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt követelményeknek. Az indítvány felhívja az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó szabályt és kifejezett kérelmet tartalmaz a jogkövetkezmény megállapítására, előadja az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolta, hogy a sérelmezett bírói ítéletek álláspontja szerint miért ellentétesek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1)–(3) bekezdéseivel.
- [30] 3.4. Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, bármelyik fennállása megalapozza a panasz befogadhatóságát. E feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [31] Jelen esetben az indítványozó a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga, a pártatlan eljárás követelménye, a védelemhez való joga, valamint az ártatlanság védelmének sérelmét látja abban, hogy az eljáró bíróságok nem megfelelően tisztázták a tényállást, nem vették kellő súllyal figyelembe a védelem érveit, a bizonyítás következetesen egy irányba haladt és a határozatok indokolásából nem tűnik ki az üzletszerűség megállapíthatóságának alapja.
- [32] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint hangsúlyozza, hogy a bizonyítékok értékelése és ezen keresztül a tényállás megállapítása, illetve annak bizonyos fokú felülvizsgálata a jogorvoslati eljárás(ok) során az eljáró bíróságok feladata. A bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének (annak, hogy a bíróságok egy-egy tényt miként értékelték), valamint a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik felhatalmazással. A bíróság ezen értékelő tevékenysége nem lehet alkotmányossági vizsgálat tárgya {21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [24]; 3013/2016. (I. 25.) AB végzés, Indokolás [18]; 3221/2014. (IX. 22.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]; 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}.
- [33] A védelemhez való jog a büntetőeljárás alá vont személy azon jogaiban, illetve a hatóságok azon kötelezettségeiben realizálódik, amelyek biztosítják, hogy a vele szemben érvényesített büntetőjogi igényt megismerje, arról álláspontját kifejtthesse, az igénnyel szembeni érveit felhozassa, a hatóságok tevékenységével kapcsolatos észrevételeit és indítványait előterjeszthesse, továbbá védő segítségét vehesse igénybe. A védelemhez való jog tartalmát képezik a védő azon eljárási jogosítványai, illetve a hatóságok azon kötelezettségei, amelyek részéről a védelem ellátását lehetővé teszik" {vö. 8/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [26]; 3248/2023. (VI. 9.) AB határozat, Indokolás [24]; 3377/2025. (XII. 3.) AB határozat, Indokolás [24]}.
- [34] Hasonlóképpen, az ártatlanság védelme az Alkotmánybíróság értelmezésében elsősorban azt szolgálja, hogy a büntető felelősség elbírálása során a döntésre jogosított elfogulatlan, pártatlan hozzáállást tanúsítson, továbbá a döntésre megalapozott bizonyítással, a prejudikáció tilalmának sérelme nélkül kerüljön sor. Ez egyben azt is garantálja, hogy az eljárás alá vont személy a felelősség megállapításával járó hátrányos jogkövetkezményeket ne szenvedje el a felelősségének megállapítása nélkül {3243/2014. (X. 3.) AB határozat, Indokolás [19]–[20]}. A pártatlan bírósághoz való jog pedig szorosan összefügg az ártatlanság védelmével. A pártatlanság követelményét az Alkotmánybíróság a 67/1995. (XII. 7.) AB határozatban is vizsgálta és a következő megállapításokat tette, amiket később a 21/2014. (VII. 15.) AB határozatában is megerősített: „A pártatlan bírósághoz való alkotmányos alapjog az eljárás alá vont személy iránti előítéletmentesség és elfogulatlanság követelményét támasztja a bírósággal szemben. Ez egyrészt magával a bíróval, a bíró magatartásával, hozzáállásával szembeni elvárás, másrészt az eljárás szabályozásával kapcsolatos objektív követelmény: el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében” (Indokolás [105], 3172/2025. (V. 30.) AB határozat, Indokolás [53]).
- [35] A bíróság döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően köteles számot adni, vagyis a bíróság kötelezettsége, hogy az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon {ld. pl.: 3370/2023. (VII. 19.) AB végzés, Indokolás [27]; 1041/2026. (II. 6.) AB végzés, Indokolás [35]}.
- [36] Megállapítható, hogy az indítványban foglaltak nem vetik fel ezen alapjogok sérelmét. Az eljáró bíróságok a büntetőeljárás során figyelembe vették és vizsgálták az indítványozó kifogásait, mind a tényállás, mind pedig az anyagi jogi kifogások körében. Ennek során a Fővárosi Ítéltábla vizsgálta és – részletezve – indokolta a bizonyítás törvényességét, köztük a nyomozás során kihallgatott tanúk vallomásainak tárgyalás ismertetését, további tanúk meghallgatásának mellőzését (Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.393/2022/10. számú ítélet, Indokolás [38]–[44]),

megállapítva, hogy a törvényszék az ügy megítélése szempontjából lényeges valamennyi bizonyítékot megvizsgálta és azokat a Be. 167. §-ában foglaltaknak megfelelően okszerűen, a logika törvényei szerint értékelte (Indokolás [47]).

- [37] Hasonlóképpen, a Kúria kifejezetten vizsgálta az indítványozó által hivatkozott, kifogásolt – általa a prejudikáció és elfogultságként értékelt, s a pártatlanság, semleges ítékezés iránt kételyt ébresztő – körülményeket, illetve azok kérdését. A Kúria végzésében részletesen megindokolta, hogy az indítványozó által hivatkozottak miért nem foghattak helyt (Kúria Bfv.I.998/2024/11. számú végzés, indokolás [29]–[34]).
- [38] Az anyagi jog vonatkozásában pedig az eljáró bíróságok értékelték és indokolták az üzletszerűség tárgyi és anyagi feltételeinek fennállását (Kúria Bfv.I.998/2024/11. számú végzés, Indokolás [43]–[54]).
- [39] Az a körülmény, hogy az indítványozó valamely kérdésben nem osztja az ügyben eljáró bíróság indokolt jogi álláspontját, önmagában még nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételetyét, függetlenül az indítványozó érveinek helytállóságától vagy azok esetleges helytelenségétől {lásd például: 3275/2022. (VI. 3.) AB végzés, Indokolás [21]}. A tisztességes eljáráshoz való jog nem garantálja azt, hogy az eljáró bíróság az indítványozó álláspontját fogadja el. Az a körülmény, hogy a bíróság az indítványozó által vitatott bizonyítékokat másként értékelt, ilyen sérelmet önmagában nem eredményez. Hasonlóképpen, a pártatlanság követelménye sem sérül pusztán azért, mert a bíróság az indítványozóra terhelő bizonyítékokat meggyőzőbbnek találta, és azok alapján marasztaló döntést hozott. A védelemhez való jog sérelme szintén nem állapítható meg csupán a bizonyítékok bíróság általi, az indítványozótól eltérő értékelése miatt.
- [40] Mindebből következően nem állapítható meg bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés fennállása.
- [41] 4. Ekként az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (1)–(2) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdései szerint eljárva, az Abtv. 27. § (1) bekezdésére tekintettel, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján – visszautasította.

Budapest, 2026. június 2.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2541/2025.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1310/2026. (VI. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 25.Bpkf.5639/2025/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A jogi képviselővel (Litresits Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Litresits András) eljáró polgármester indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján nyújtott be alkotmányjogi panaszt a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság 16.Bpk.1202/2024/3. számú, és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 25.Bpkf.5639/2025/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése érdekében. Álláspontja szerint a támadott végzések ellentétesek az Alaptörvény II. cikkével, IX. cikkének (4) bekezdésével, XXVIII. cikkének (1) és (7) bekezdéseivel, valamint 28. cikkével.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panaszban kifogásolt ügy lényege – a kifogásolt végzések szerint – a következő.
- [3] 2.1. A Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság a – hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban – 2024. december 17-én meghozott 16.Bpk.1202/2024/3. számú végzésével az ismeretlen tettessel szemben becsületsértés vétsége [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 227. § (1) bekezdése] miatt indult eljárást megszüntette.
- [4] Az eljáró bíróság végzésének indokolása szerint a polgármester indítványozó, jogi képviselője útján tett becsületsértés vétsége miatt 2023. november 2. napján feljelentést V... T... (a továbbiakban: V. T.) magánszeméllyel szemben. A bíróság végzésének indokolása rögzíti, miszerint a feljelentésben foglaltak szerint V. T. a [...] email címről 2023. szeptember 15-én 15 óra 28 perckor (a polgármester hivatali e-mail címeire) – a bíróság végzésében a feljelentés alapján konkrétan leírt – nyersen szemérmes, illetlen, vulgárisan közönséges, szemérmes gyalázó (obszcén) kifejezéseket használó e-mailt küldött.
- [5] A Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság végzésének indokai szerint „a bíróság a rendelkezésre álló iratok alapján nem tudta a feljelentett személyi adatait, tartózkodási helyét megállapítani, ezért a feljelentett személyének megállapítása, személyi adatainak beszerzése, valamint tartózkodási helyének felkutatása érdekében a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 767. § (1) és (2) bekezdései alapján a 2024. március 13. napján kelt 16.Bpk.265/2024/2. számú végzésével nyomozást rendelt el.
- [6] A nyomozóhatóság a nyomozás során megkereste a [...] társaságot a [...] email címmel kapcsolatban a fiókkal kapcsolatos elektronikus adatok közlése végett.
- [7] A [...] társaság a kért adatokat és információkat a vonatkozó írásos uniós szabályozásra tekintettel – beleértve a GDPR rendelkezéseit is – nem adta ki. A szolgáltató az írásos jogszabályok adta lehetőségét alkalmazva mérlegelte a bűncselekmény tárgyi súlyát, amely álláspontja szerint nem minősül olyan súlyos bűncselekménynek, amely felülírná a felhasználó alapvető szabadságjogait, így az adatközlést megtagadta.
- [8] A nyomozás eredményeképpen az elkövető kiléte nem volt megállapítható, ezért a bíróság a büntetőeljárást a 16.Bpk.497/2024/2. számú végzésével megszüntette.
- [9] A bíróság végzésével szemben az indítványozó jogi képviselője által fellebbezést nyújtott be, amely eredményeképpen a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 32.Bpkf.8263/2024/3. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését hatályon kívül helyezte és a bíróságot új eljárásra utasította”.
- [10] A Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság ekként a 2024. július 29. napján kelt 16.Bpk.567/2024/2. számú végzéssel ismételen nyomozást rendelt el az elkövető kilétének és személyi adatainak megállapítása végett.
- [11] 2.2. Ezt követően a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság az alkotmányjogi panaszban támadott, 2024. december 17. napján meghozott 16.Bpk.1202/2024/3. számú végzésével az ismeretlen tettessel szemben becsületsértés vétsége miatt indult büntetőeljárást – ismét – megszüntette.

- [12] A Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság 16.Bpk.1202/2024/3. számú végzésének indokai szerint a bíróság a nyomozóhatóságnak nyomozási feladatként előírta az érintett önkormányzat vagyonkezelő cégének a megkeresését „annak közlése végett, hogy a nyilvántartásukban szerepel-e [...] V. T.] nevű bérlő. Amennyiben a megkeresés eredménnyel jár, a bíróság szükségessé tette [...] V. T.] meghallgatását, hogy a [...] email címet ő használja-e, a feljelentésben foglalt emailt ő írta-e.
- [13] A bíróság a nyomozás részként előírta, hogy a nyomozóhatóság ellenőrizze, hogy a feljelentéshez csatolt email címhez tud-e IP címet szolgáltatni, ennek érdekében keresse meg az Önkormányzat Informatikai Csoportját is. Amennyiben az IP cím a nyomozás során elérhetővé válik, tegye meg a szükséges nyomozási cselekményt az elkövető kiléte felderítése érdekében”.
- [14] A Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság a nyomozási határidő leteltét követően – 2024. október 18. napján – tájékoztatást kért a nyomozásról, egyben kérte a keletkezett nyomozati iratok megküldését.
- [15] A Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság (indítvánnyal támadott) 16.Bpk.1202/2024/3. számú végzése szerint a nyomozás során a nyomozóhatóság megkereste az érintett önkormányzat vagyonkezelő cégét, az elkövető azonosítása céljából. Ezen megkeresés alapján két V. T. nevű személyt tudtak azonosítani, mindkét személy büntetlen előéletű, hátrányos jogkövetkezmények alatt nem áll.
- [16] A nyomozóhatóság felvette a kapcsolatot az érintett önkormányzat polgármesteri hivatala informatikai csoportjának vezetőjével, „hogy a feladó az emailt milyen IP címről küldte a Polgármesteri Hivatalnak. A nyomozás eredményeképpen megállapítható volt, hogy az adatbázis adatkezelési szempontok miatt, egy hónapra visszamenőleg tartalmaz adatokat, ezért 2023. szeptemberi levelezéssel kapcsolatban nem található információk az adatbázisban.
- [17] Ezt követően a nyomozóhatóság meghallgatta a megkeresések eredményeképpen azonosított [...] V. T.] nevű személyeket. Az 1. számú [...] V. T.] elmondta, hogy rendelkezik [...] -es email címmel, de az a bérlési szerződésben is megadott email címmel azonos. Van egy másodlagos email címe, ami a nevéből és a születési hónap és naptól áll össze. A [...] email címet nem ismeri. Nem küldött levelet a [...] Polgármesteri Hivatal vezetőjének. A 2. számú [...] V. T.] elmondta, hogy rendelkezik [...] -es email címmel, de az a vezetékneve és keresztnéve rövidítése, valamint egy számsor. A [...] email címet nem ismeri. Nem küldött levelet a [...] Polgármesteri Hivatal vezetőjének”.
- [18] A Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság indítvánnyal támadott 16.Bpk.1202/2024/3. végzése szerint „a rendelkezésre álló iratok alapján és nyomozás eredményeként az elkövető kiléte nem volt egyértelműen felderíthető, az elkövetéssel gyanúsítható konkrét személy nem azonosítható be, nem állapítható meg, hogy a nyomozás során azonosított személyek az elkövetők, minthogy azt sem, hogy ténylegesen V. T. nevű személy írta-e az emailt, vagy esetleg más nevet használt-e az elkövető.
- [19] A nyomozás eredményeképpen az elkövető kiléte nem volt megállapítható, továbbá az eljárás folytatásától sem várható eredmény”.
- [20] Ekként a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság a Be. 767. § (3) bekezdése szerint a büntetőeljárást megszüntette.
- [21] 2.3. A végzés ellen az indítványozó jogi képviselője útján fellebbezést terjesztett elő. Eszerint – a másodfokú bíróság korábbi iránymutatásával szemben – az elsőfokú bíróság nem tett meg minden szükséges intézkedést az elkövető kilétének és személyi adatainak felderítése érdekében, emiatt nem volt alap a Be. 767. § (3) bekezdésének ismételt alkalmazására.
- [22] A fellebbezés indokai szerint a rendőrség nem folytatott érdemi nyomozást, mivel nem vizsgálta meg vagy foglalt le informatikai eszközt, hanem csak „elhitte a szóban közölt tájékoztatást, hogy nem a megkérdézett személyekhez tartozott” a feljelentésben szereplő e-mail cím.
- [23] Az indítványozó jogi képviselője hivatkozott arra, hogy az e-mail címre való keresés eredményeként megállapítható, hogy az élő e-mail cím. Ezért elsődlegesen az elsőfokú bíróságtól kérte az elsőfokú végzés hatályon kívül helyezését és a nyomozó hatóság érdemi nyomozás elvégzésére utasítását. Az indítványozó jogi képviselője kérte, hogy a két V. T. nevű személy esetében tartsanak helyszíni szemlét, majd az ott lefoglalt elektronikai eszközöket szakértői vizsgálat keretében ellenőrizzék annak megállapítása érdekében, hogy a feljelentésben megjelölt e-mail címet melyikük használta. Az azonosított informatikai eszközről mentsék ki a polgármester hivatali címeire küldött leveleket. Amennyiben a helyszíni szemle eredménytelen, a nyomozó hatóság kérjen személyes találkozót a feljelentésben szereplő e-mail címre küldött levél útján, majd állítsa elő a találkozón megjelenő személyt. Az indítványozó jogi képviselője kérte, hogy a fedett nyomozó eredménytelensége esetén a nyomozó hatóság keresse meg a Nemzetbiztonsági Szolgálaton vagy egyéb hatóságon keresztül, vagy jogsegély kérelem útján a [...] fiók szolgáltatót az email cím felhasználói adatainak megküldése végett.

- [24] Az indítványozó jogi képviselője másodlagosan indítványozta, hogy a másodfokú bíróság helyezze hatályon kívül az elsőfokú végzést, és utasítsa az elsőfokú bíróságot új, a fellebbezésben kifejtetteknek megfelelő érdemi nyomozás lefolytatására.
- [25] 2.4. A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 25.Bpkf.5639/2025/4. számú, 2025. február 13. napján meghozott végzésével a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság 16.Bpk.1202/2024/3. végzését helybenhagyta.
- [26] A másodfokú végzés szerint – az elvégzett nyomozati cselekmények ellenére – nem volt érdemben azonosítható az elkövető kiléte a nyomozás lefolytatására előírt 2 hónap alatt.
- [27] A másodfokú bíróság rámutatott arra, hogy a Be. 767. § (2) bekezdése szerint magánvádas eljárásban háromszor 2 hónap tartamra rendelhető el a nyomozás, melyből kétszer 2 hónap már eltelt. Mivel így csak további 2 hónap áll rendelkezésre a nyomozásra, „ezért nem rendelhető el olyan nyomozati cselekmény, ami ennél hosszabb időt igényelhet. Emellett nem hagyható figyelmen kívül az eljárás tárgyát képező bűncselekmény csekély tárgyi súlya sem”.
- [28] A másodfokú végzés indokai szerint az eljárás tárgyát képező bűncselekmény csekély tárgyi súlya nem áll arányban az elrendelni kért nyomozati cselekménnyel, a V. T. nevű két személy informatikai eszközeinek lefoglalásával és szakértői vizsgálatával. A rendelkezésre álló nyomozási határidő sem lenne elegendő a szakértői vizsgálat elvégzésére az ítélezési gyakorlat szerint. Fedett nyomozó alkalmazása fel sem merülhet ilyen csekély tárgyi súlyú bűncselekmények esetében, míg a [...] fiók szolgáltatójának megkeresése már az elsőként elrendelt nyomozás során megtörtént és nem vezetett eredményre. A bíróság szerint nincs olyan további adat vagy körülmény, ami valószínűsítene, hogy a GDPR rendelkezések ismeretében a [...] társaság az ismételt megkeresésre érdemi válasszal szolgálna.
- [29] A Fővárosi Törvényszék 25.Bpkf.5639/2025/4. számú végzése szerint „mindezek alapján a másodfokú bíróság egyetértett a kerületi bírósággal abban, hogy a nyomozást folytató hatóság az eljárás tárgyát képező bűncselekmény tárgyi súlyával és jellegével arányban álló minden nyomozati cselekményt elvégzett az elkövető azonosítása érdekében. A nyomozási határidő legfeljebb további 2 hónappal való hosszabbításától sem lenne más eredmény várható, ezért helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a büntetőeljárást a Be. 767. § (3) bekezdése alapján megszüntette. [...] Ezzel a másodfokú bíróság a Be. 598. § (1) bekezdés g) pontja szerinti tanácsulésen az elsőfokú bíróság végzését a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.”
- [30] 3. Az indítványozó 2025. április 23-án nyújtotta be alkotmányjogi panaszát, melyet az Alkotmánybíróság főtítkárának hiánypótlásra felhívó tájékoztatását követően kiegészített.
- [31] Az indítványozó szerint sérült az emberi méltósághoz, a hatékony jogorvoslathoz, valamint a tisztességes eljáráshoz való alapvető joga, mivel a becsületsértés bűncselekménye tárgyában tett feljelentése nyomán nem került sor olyan érdemi vizsgálatra, amely a releváns bizonyítékok teljes körű begyűjtésére és a rendelkezésre álló információk alapos feltárására irányult volna. Az indítványozó szerint a bíróság figyelmen kívül hagyta a Be. preambulumbát, ezzel megsértette az Alaptörvény 28. cikkét is.
- [32] Az indítványozó hivatkozott arra, hogy a kifogásolt e-mailben megfogalmazott kijelentések egyértelműen alkalmasak a becsület csorbítására és túllépi a véleménynyilvánítás szabadságának az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében rögzített határait. A sérelmezett kifejezések ugyanis nem közérdekű vitához kapcsolódó bírálatok voltak, hanem személyeskedő, becsmérlő kijelentések, amelyek célja és eredménye az indítványozó emberi méltóságának megsértése volt, aki ennek túrésére még közszereplőként sem köteles. Az indítvány szerint emiatt a hatóságnak kötelessége lett volna érdemi nyomozást folytatni, különös tekintettel arra, hogy a feljelentésben konkrétan megjelölt egy létező e-mail címet és a hozzá kapcsolódó lehetséges elkövetői kört.
- [33] Az indítványozó érvelése szerint a Fővárosi Törvényszék 32.Bpkf.8263/2024/3. számú végzésében kötelező iránymutatást adott arra vonatkozóan, hogy milyen eljárási cselekmények elvégzésére utasítsa az elsőfokú bíróság a nyomozó hatóságot. A végzés tartalmazta továbbá, hogy a „megismételt eljárásban a kerületi bíróságnak [...] fel kell hívnia a nyomozó hatóságot, hogy az elkövető kilétének és személyi adatainak felderítése érdekében [...] minden szükséges intézkedést tegyen meg.”
- [34] Az indítványozó szerint azonban a nyomozó hatóság nem tett eleget ennek az utasításnak, mivel – a konkrétan megjelölt nyomozati cselekményeken túl – további bizonyítási cselekményt nem végzett. „Ez az eljárásmenet súlyosan sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való jogot, különösen annak nyomozáshoz kapcsolódó aspektusát, hiszen az érdemi vizsgálat és a bizonyítékok megszerzésére irányuló szándék teljes mértékben hiányzott”.
- [35] Az indítványozó kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság kifejezett kérelme ellenére sem bocsátotta rendelkezésére a 16.Bpk.1202/2024/3. számú végzésében hivatkozott nyomozati iratokat. Ennek következtében a jogor-

voslati beadvány kizárólag a végzésben foglalt indokolásra épülhetett, ez pedig jelentősen korlátozta a hatékony fellebbezés lehetőségét. Az indítványozó szerint az eljáró bíróság ezzel megsértette a Be. 51. § (1) bekezdésének d) pontját, s így közvetetten sérült a tisztességes eljáráshoz, valamint a hatékony jogorvoslathoz való jogának érvényesülése.

- [36] Az indítványozó kifogásolta továbbá, hogy a másodfokú bíróság a nyomozás előmozdítására alkalmas indítványait elutasította, arra hivatkozva, hogy a cselekmény csekély tárgyi súlya nem indokolja informatikai eszközök lefoglalását vagy fedett nyomozó alkalmazását. Ez azonban nem felel meg az arányosság követelményének; az elektronikai eszközök lefoglalásával összefüggésben esetlegesen felmerülő tulajdonjogi szempontok nem élvezhetnek elsőbbséget az emberi méltósággal szemben, amely az Alaptörvény II. cikkéből fakadóan sérthetetlen és korlátozhatatlan. Az indítvány hivatkozott arra, hogy az államnak – ideértve az igazságszolgáltatás szerveit is – aktív kötelezettsége van e jog érvényesülésének biztosítására.
- [37] Az indítványozó szerint pusztán feltételezésen alapul, s ezzel az érdemi nyomozás lehetőségét zárja ki a bíróság azon álláspontja, miszerint a [...] másodszori megkeresése eredménytelen lenne.
- [38] Az indítvány szerint az „ügyben az állam büntetőjogi igényének fennállása nem volt kizárható, sőt, érdemi és kellő alaposágú nyomozás esetén az a rendelkezésre álló adatokból valószínűsíthetően megállapítható lett volna. Ennek ellenére a hatóságok nem tettek meg minden szükséges lépést az ügy teljes körű feltárása, az ügy tényleges tisztázása érdekében”. Emiatt a megismételt eljárás egésze sértette az indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát.
- [39] Az indítványozó szerint sérült az emberi méltósághoz, a hatékony jogorvoslathoz, valamint a tisztességes eljáráshoz való joga a bíróságok eljárása során.
- [40] Az indítvány indokai szerint ki kellett volna deríteni az érdemi nyomozásnak –nemzetközi jogsegély vagy ún. csapda e-mail megküldése útján –, hogy az e-mail címről ki küldte a kifogásolt e-mailt.
- [41] Az indítványozó szerint a bíróságok figyelmen kívül hagyták a Be. preambulumaának azon rendelkezését, mely szerint a bíróságok különös hangsúlyt fektetnek a bűncselekmények sértettjeinek fokozott védelmére, és „szokásos módon lezárták az érdemi nyomozástól mentes magánvádas eljárást”.
- [42] Az indítvány szerint a bíróságok alapos ok nélkül figyelmen kívül hagyták a hatályos jogot, ezért a kifogásolt végzések fogalmilag nem lehetnek tisztességesek, így az Alkotmánybíróságnak meg kell azokat semmisíteni.
- [43] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [44] 4.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve. Az indítványozó alkotmányjogi panaszát a hatvan napos határidőn belül terjesztette elő.
- [45] 4.2. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő az Abtv. 27. §-ra alapított alkotmányjogi panaszát.
- [46] 4.2.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [47] Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.
- [48] Az indítvány megjelöli továbbá az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését, valamint a támadott bírói döntéseket [vö. Abtv. 52. § (1b) bekezdés a) pont, d) pont és c) pont].
- [49] 4.2.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdésének a) pontja szerint a befogadhatóság további feltétele, hogy a döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sértse.
- [50] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint önmagában az Alaptörvény 28. cikke az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot, ezért állított sérelme nem vetheti fel az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelmét {p.o. legutóbb: 1184/2026. (IV. 7.) AB

végzés, Indokolás [17]}. Így az indítvány e részében nem felel meg az Abtv. 27. § (1) bekezdésében foglalt feltételnek.

- [51] 4.2.3. Az Abtv. 52. § (4) bekezdése szerint az alkotmánybírói eljárás feltételeinek fennállását az indítványozónak kell igazolnia, a (6) bekezdés szerint pedig az indítvány mellékleteként meg kell küldeni az Alkotmánybíróság részére azokat a dokumentumokat, amelyek az indítványban foglaltakat igazolják.
- [52] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslati jogának sérelmét amiatt állította, miszerint az elsőfokú bíróság – kérése ellenére – nem bocsátotta rendelkezésére a kért nyomozati iratokat, így fellebbezésében csak az elsőfokú végzésben foglaltakra tudott hivatkozni. Indítványához nem csatolt azonban ezt igazoló iratot, így az indítvány e körben nem felel meg az Abtv.-ben foglalt feltételeknek.
- [53] 4.3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel nem konjunktív, az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {vö. 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [54] 4.4. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint „[a] bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz azonban nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének. [...] Egyébként az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]}. [...] A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti „szuperbírói” szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]–[14]}.
- [55] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket, vagy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e {ld. po. 3267/2025. (VII. 30.) AB végzés, Indokolás [27]}. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]; 3084/2016. (IV. 18.) AB végzés, Indokolás [29]}. Önmagában az, hogy a bíróság a tényeket és a bizonyítékokat az indítványozótól eltérő módon értékelte, azokból nem az indítványozó által helyesnek vélt következtetést vonta le, és nem osztotta az indítványozó jogi álláspontját, még nem teszi az eljárást tisztességtelenné {Hasonlóan: 3084/2016. (IV. 18.) AB végzés, Indokolás [30]}.
- [56] Az indítványozó a bíróságok eljárását és döntését amiatt vitatta, mert „becsületsértés bűncselekménye tárgyában tett feljelentése nyomán nem került sor olyan érdemi vizsgálatra, amely a releváns bizonyítékok teljes körű begyűjtésére és a rendelkezésre álló információk alapos feltárására irányult volna”.
- [57] A Btk. 231. § (2) bekezdése szerint – s az indítványozó esetében – a becsületsértés csak magánindítványra büntethető. [A 231. § (2) bekezdésének zárófordulata, illetve az eleve közvadra üldözendőség törvényi lehetősége pedig az indítványozó esetében közömbös, vö.: Be. 53. § (3) bekezdés].
- [58] Az elsőfokú bíróság – indítványban kifogásolt – végzésében megszüntette a büntetőeljárást arra tekintettel, hogy a nyomozás eredményeképpen az elkövető kiléte nem volt megállapítható, és az eljárás folytatásától sem várható eredmény. A Be. 767. § (3) bekezdése szerint, ha az ismeretlen elkövető kiléte a nyomozás adatai alapján nem volt megállapítható, erről a nyomozást elrendelő bíróságot tájékoztatni kell, és ilyen esetben a bíróság az eljárást megszünteti. A másodfokú bíróság helybenhagyta az elsőfokú bíróság végzését; indokolásában kitért arra is, hogy az indítványozó által javasolt nyomozati cselekmények miért nem valósíthatók meg (aránytalanság, eredmény nem várható tőlük, a határidő rövidsége).
- [59] Kétségtelen, hogy az alapügyben eljáró bíróságok (perbírói) feladata annak megítélése, hogy a további nyomozati eljárás vezethet-e eredményre, illetve milyen nyomozati eszközök alkalmazása indokolt a feljelentés okán. Az indítványozónak mint a magánindítványra büntethető bűncselekmény feljelentőjének a Be. nem biztosít jogot arra, hogy az általa helyesnek vélt nyomozati cselekmények elvégzését kikényszerítse. Az pedig,

hogy a perbíróság az indítványozótól eltérően ítélte meg a nyomozással kapcsolatos kérdéseket, nem vezet az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelmére. E kérdések eldöntése ugyanis a bíróságok feladatkörébe és kompetenciájába tartozik (egyrészt ténykérdés, másrészt bírói mérlegelés kérdése). Az Alkotmánybíróság a bíróságok ezen döntését nem bírálhatja felül, mivel ezáltal a perbírósági feladat elvégzésének részesévé válna.

- [60] Az Alkotmánybíróság utal végül a 3103/2018. (IV. 9.) AB végzésében megfogalmazottakra: „a sértettnek nincs ugyanis alanyi joga arra, hogy az állam büntető hatalmának gyakorlását kikényszerítse (pusztán arra van joga, hogy az őt ért alapjogsérelem miatt feljelentést tegyen, magánindítványt nyújtson be, vagy épp pótmagánvád-lóként lépjen fel, illetve, hogy ezek alapján a bíróság az ügyben eljárjon és döntést hozzon, arra azonban nincs alanyi joga, hogy a terheltet ezek alapján a bíróság elítélje)” (Indokolás [28]). Kétségtelen tény, hogy az indítványozó ügyében, az alapügyben a perbíróságok eljártak és a feladatkörükbe tartozó döntést hoztak.
- [61] 4.5. Ehhez képest pedig jelen ügyben az Alkotmánybíróság az indítványozó által felvetett indokok között nem talált olyat, amely a támadott bírósági végzések tekintetében az alaptörvény-ellenesség kételyét vetné fel vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést alapozna meg, így ebben a vonatkozásban érdemi vizsgálat lefolytatását nem tartotta indokoltnak.
- [62] 5. Ekként az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (1)–(2) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdései szerint eljárva, az Abtv. 27. § (1) bekezdése, 29. §-a, 52. § (4) és (6) bekezdései, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) bekezdésére is – visszautasította.

Budapest, 2026. június 2.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1268/2025.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1311/2026. (VI. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

1. Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.I.21.015/2021/9. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.
2. Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.I.20.135/2025/5. számú végzése és a Szegedi Törvényszék 5.Pkf.20.495/2024/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozók jogi képviselőjük (dr. Klincsik Melinda ügyvéd) útján alkotmányjogi panaszt terjesztettek elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján. Az indítványozók az Alkotmánybíróságtól a Szegedi Járásbíróság 12.P.20.719/2020/21. számú ítélete, a Szegedi Törvényszék 4.Pf.21.553/2020/5. számú ítélete és a Kúria Pfv.I.21.015/2021/9. számú ítélete, valamint a Szegedi Járásbíróság perújítási eljárásban hozott 4.P.21.467/2022/68. számú végzése, a Szegedi Törvényszék 5.Pkf.20.495/2024/2. számú végzése és a Kúria Pfv.I.20.135/2025/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérték. Az indítványozók kérték továbbá a végrehajtási eljárás felfüggesztését.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy az alábbiak szerint foglalható össze.
- [3] 2.1. Az indítványozók tulajdonnal rendelkeznek egy társasházban. Az indítványozók tulajdonában álló egyik helyiséghez (a továbbiakban: hobbiszoba) tartozik egy 78 m² nagyságú, a társasház közös tulajdonát képező parkoló. Az indítványozók a hobbiszoba két oldalán elhelyezkedő, tulajdonukban álló garázsok, illetve a hobbiszoba egybenyitásával egy egybefüggő helyiségcsoportot alakítottak ki, amelyet lakásként használnak, és amelyhez a parkolót hozzákerítették. Az indítványozók zárható kaput, kamerát és mozgásérzékelőt helyeztek el, és a helyiségcsoportot – a tulajdonukban álló felépítményi terület előtt található 22,75 m², általuk harmonikaajtóval ellátott előtérrel együtt – a többi tulajdonostól elzárták. Az indítványozók az udvaron sátrat állítottak, virágládákat, egyéb ingóságokat helyeztek el, növényeket ültettek.
- [4] A közös terület használata miatt az indítványozók és egyes tulajdonostársak között folyamatos viták merültek fel, több eljárás is volt folyamatban. A társasház közgyűlése – határozataival – felszólította az indítványozókat az épített kerítés elbontására, a közös udvaron tárolt acéllemez eltávolítására, az általuk kizárólagosan használt területből 26 m² kerékpártároló céljára, a lakóközösség számára történő birtokba adására. A tulajdonostársak új – a Házirendet is módosító – Szervezeti és Működési Szabályzatot (a továbbiakban: SzMSz) is elfogadtak. Az SzMSz szabályozta a zárt kamerarendszerű elektronikus megfigyelő rendszer telepítésének és alkalmazásának szabályait. Az SzMSz alapján a közgyűlés a zárt rendszerű, elektronikus megfigyelőrendszer telepítését és üzemeltetését az összes tulajdoni hányad szerint számított 2/3-os többségével hozott döntéssel határozhatja el a társasházi törvény rendelkezéseivel összhangban. Az SzMSz részét képező Házirend rendelkezett az épületben lévő garázsok használhatóságáról, a 78 m²-es parkoló indítványozók általi igénybevételének helyéről. A Házirend szerint a kizárólagos használati jog a használati joggal rendelkező tulajdonost csak a parkolóhely rendeltetésének megfelelően illeti meg. A parkolóhelyet lekeríteni, azon a járművön kívül mást tárolni nem lehet. A közös tulajdonú udvaron (így a parkolóhelyeken) fix vagy mobil szerkezet, építmény, csak a közgyűlés jóváhagyásával helyezhető el.
- [5] 2.2. A tulajdonostársak és a társasház (a továbbiakban: felperesek) az indítványozókkal szemben ingatlan birtokba adása és egyéb követelés iránti pert indítottak, mert az indítványozók a közgyűlési határozatok végrehajtására vonatkozó tulajdonostársi felszólításnak nem tettek eleget. A felperesek az indítványozók 26 m² udvari terület kerékpártároló céljára történő birtokba adására, a hobbiszoba előtti harmonikaajtó, és a közös udvaron

elhelyezett sátor, virágládák, tuják, kamera és mozgásérzékelő, valamint egyéb alperesi ingóságok eltávolítására kötelezését kérték.

- [6] A Szegedi Járásbíróság – megismételt eljárásban hozott – 12.P.20.719/2020/21. számú ítéletében az indítványozókat a társasház udvari részén található, első emeleti erkély vonalában a hobbiszoba előtt épített harmonikaajtó elbontására, valamint a társasház közös tulajdonában álló udvaron található sátor, virágládák, tuják, kamera és mozgásérzékelő rendszer és minden ingóságuk eltávolítására kötelezte. Ezt meghaladóan a bíróság a keresetet elutasította. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az indítványozók birtoklása a közös tulajdonban lévő ingatlanrész vonatkozásában az SzMSz-el és a Házirenddel ellentétes volt. Ezért az indítványozók birtoklása a többi tulajdonostárs, a társasház közösségének a közös tulajdon zavartalan birtoklásához fűződő jogos érdekét sértette. Az indítványozók kizárólagos birtoklásukkal a birtokukban tartott területtel tulajdonképpen saját lakóingatlanuk területét növelték meg a társasház közösségének többi tagja rovására azzal, hogy a harmónikaajtóval egy kihelyezett előteret hoztak létre, míg a parkolóhely területén tulajdonképpen a lakóingatlanhoz tartozó teraszt létesítettek.
- [7] A felperesek és az indítványozók fellebbezése folytán eljáró Szegedi Törvényszék 4.Pf.21.553/2020/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság döntését helybenhagyta. A döntés szerint az elsőfokú bíróság megalapozottan kötelezte az indítványozókat –figyelemmel az SzMSz részét képező Házirendben foglaltakra is – a többi tulajdonostárssal kötött megállapodás, az ő hozzájárulásuk nélkül az indítványozók használatában lévő területrészekén elhelyezett felszerelési, berendezési tárgyak és minden egyéb ingóságuk eltávolítására.
- [8] A jogerős döntéssel szemben az indítványozók felülvizsgálati kérelmet nyújtottak be. A Kúria Pfv.I.21.015/2021/9. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A Kúria szerint a kötelmi alapú használat tartalmát a megállapodást kötő felek határozzák meg. Eltérő rendelkezés hiányában azonban az a rendeltetésszerű használatra vonatkozik. „Az egybefüggő közös területekből elhatároló kerítéssel, harmonikafallal történő leválasztást ugyanakkor a rendeltetésszerű használat önmagában nem indokolja, ellenben megbontja a közös udvar egységét, átalakítja struktúráját, áttekinthetőségét is, azaz megváltoztatja a nagyobb egység, a közös udvar egészének használati kereteit”. Ebből következően mind a horizontális, mind a vertikális lekerítés a közösség jóváhagyásához kötött, melynek meglétét az indítványozók az új eljárásban nem bizonyították.
- [9] 2.3. Az indítványozók perújítási kérelmet terjesztettek elő, melyet a Szegedi Járásbíróság 4.P.21.467/2022/68. számú végzésével – megengedhetőség körében – mint érdemi tárgyalásra alkalmatlant elutasított. A Szegedi Törvényszék 5.Pkf.20.495/2024/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság döntését helybenhagyta, a Kúria Pfv.I.20.135/2025/5. számú végzésével a felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasította.
- [10] 3. Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban az Alaptörvény I. cikk (1)–(3) bekezdéseinek, II. cikkének, IV. cikk (1) bekezdésének, V. cikkének, VI. cikk (1) bekezdésének, XIII. cikk (1) bekezdésének, XV. cikk (1)–(2) bekezdéseinek, XXI. cikk (1) bekezdésének, XXII. cikk (1) bekezdésének, XXIV. cikk (1) bekezdésének, XXV. cikkének, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek, az R) cikk (1)–(2) bekezdéseinek és a T) cikk (2)–(3) bekezdéseinek megsértésére hivatkoztak az alábbiak szerint.
- [11] Az indítványozók szerint a bíróságok megsértették az alapjogaikat a kizárólagos használat (parkoló), a rendeltetésszerű használat (előtér, parkoló) helytelen értelmezésével, továbbá azzal, hogy az egyén élethez, személyi biztonságához, vagyonbiztonságához, magánélethez, egészséges környezethez, egészséghez és tulajdonhoz való joga helyett a közösség érdekeit (közös udvar egysége) helyezték előtérbe. A kihelyezett ingóságok az indítványozók alapvető (élethez, egészséghez, vagyonhoz, tulajdonhoz, magán-, családi élethez való) jogait védik, ezért azok eltávolítását megállapító ítélet alaptörvény-ellenes. Az indítványozók a perben igazolták egyes tulajdonostársak birtoksértő, birtokháborító, jogellenes magatartását, amelyek okot adtak a védelmi jellegű ingóságok kihelyezésére.
- [12] A kizárólagosan használt terület használati jogának korlátozásával a bíróságok megsértették az indítványozók tulajdonhoz való jogát. Az indítványozók alapjogi szempontból vizsgálandónak, mérlegelendőnek tartják, hogy a kizárólagos használat mennyiben korlátozható a közösség által, amennyiben az egyén élet- és vagyonvédelme indokolt. Az indítványozók szerint az egyén, illetve a közösség érdekének aránya felborult az egyén hátrányára.
- [13] A bíróságok megsértették a tisztességes eljáráshoz való jogot is, sérült a *fair* eljárás elve, a bíróságok nem indokolták meg megfelelően, hogy miért tartották a közösség érdekét az egyén élet- és vagyonbiztonságával ellentétben fontosabbnak. Ezzel a bíróságok megsértették a személyek egyenlő méltóságúakként történő kezelését.
- [14] 4. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.

- [15] 4.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet az Alkotmánybíróságnál benyújtani. A határidő elmulasztása igazolási kérelemmel kimenthető [Abtv. 30. § (3) bekezdése].
- [16] Az Ügyrend 32/A. § (2) bekezdése értelmében az indítványozók a perújítás elrendelésének mellőzése esetén a perújítás tárgyában hozott határozat kézbesítésétől számított, az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőn belül az alapeljárásban hozott, sérelmezett bírói döntések ellen ismételen alkotmányjogi panaszt nyújthatnak be.
- [17] Az indítványozók a Szegedi Járásbíróság 12.P.20.719/2020/21. számú ítélete, a Szegedi Törvényszék 4.Pf.21.553/2020/5. számú ítélete és a Kúria Pfv.I.21.015/2021/9. számú ítélete ellen 2022. december 8-án alkotmányjogi panaszt nyújtottak be. A panaszt az Alkotmánybíróság egyesbíróként eljárva – az indítványozók igazolási kérelmének elfogadása mellett – a folyamatban lévő perújításra tekintettel végzésével visszautasította. Az Alkotmánybíróság végzésében hivatkozott arra, hogy az Abtv.-ben meghatározott feltételek teljesülése esetén az alkotmányjogi panasz előterjesztésének lehetősége továbbra is nyitva áll az indítványozók számára.
- [18] Az indítványozók jogi képviselőjük útján a Szegedi Törvényszék 5.Pkf.20.495/2024/2. számú, perújítási eljárást érdemben lezáró végzését 2024. november 19-én vették át, az alkotmányjogi panaszt ezzel szemben 2025. május 10-én, elkészen nyújtották be. Az Alkotmánybíróság – egyesbíróként eljárva – az indítványozók igazolási kérelmének helyt adott.
- [19] Az indítványozók jogi képviselője a Kúria perújítási eljárásban hozott, hivatalból elutasító végzését 2025. április 7-én vette át.
- [20] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az Ügyrend 32/A. § (2) bekezdése értelmében az alapeljárásban hozott, korábban sérelmezett bírói döntések vizsgálhatók.
- [21] 4.2. Az indítványozók jogosultnak és érintettnek is tekinthetők, mivel az ügyben alperesek voltak. Az indítványozók jogi képviselője a meghatalmazását csatolta.
- [22] 4.3. Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja szerint az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.
- [23] Az Alaptörvény I. cikk (1)–(3) bekezdései nem minősülnek az indítványozók Alaptörvényben biztosított jogának [lásd például: 1173/2026. (IV. 1.) AB végzés, Indokolás [22]]. Az Alaptörvény XXII. cikk (1) bekezdése államcél jellege miatt szintén nem tartalmaz az indítványozókra nézve Alaptörvényben biztosított jogot [3081/2023. (II. 16.) AB végzés, Indokolás [15]; 3258/2025. (VII. 30.) AB végzés, Indokolás [29]; 1127/2026. (III. 23.) AB végzés, Indokolás [24]]. Ahogy nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot az Alaptörvény R) cikke és a T) cikke sem [az R) cikk esetén lásd például: 1192/2026. (IV. 7.) AB végzés, Indokolás [13]; a T) cikk esetén lásd például: 3301/2025. (IX. 30.) AB végzés, Indokolás [25]]. Továbbá az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében az Alaptörvény 28. cikkében foglalt, a bíróságoknak címzett jogértelmezési segédanyag sem tekinthető olyan Alaptörvényben biztosított jognak, amelynek sérelmére hivatkozva alkotmányjogi panaszt lehetne benyújtani [3176/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]].
- [24] Az alkotmányjogi panasz a fenti elemeiben nem teljesíti az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja szerinti feltételeket.
- [25] 4.4. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt kritériumoknak.
- [26] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést; megjelölte az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntéseket, és az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit, illetve kifejezett kérelmet tartalmaz a bírói döntések megsemmisítésére.
- [27] Az alkotmányjogi panasznak ugyanakkor meg kell jelölnie az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének a lényegét, illetve tartalmaznia kell indokolást arra nézve, hogy a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pont].
- [28] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozók kérték ugyan a perújítás tárgyában hozott döntések megsemmisítését, de azok alaptörvény-ellenességére indokolást nem adtak elő. Ezért az Alkotmánybíróság a továbbiakban a Kúria Pfv.I.21.015/2021/9. számú ítélete, továbbá a Szegedi Törvényszék 4.Pf.21.553/2020/5. számú és a Szegedi Járásbíróság 12.P.20.719/2020/21. számú ítélete körében előadott indokokat vizsgálta.

- [29] Az indítványozók megjelölték az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését mint megsértett rendelkezést. Az Alaptörvény XXIV. cikke a közigazgatási hatóságok tisztességes eljárásának követelményét fogalmazza meg, a bíróságok esetében az eljárás tisztességességének követelménye a XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakad [lásd például: 3290/2024. (VII. 24.) AB végzés, Indokolás [24]]. Az ügyben a bíróságok nem hatósági határozat felülvizsgálatát végezték, az indítványozók maguk is a bíróságok alapjogsértésére hivatkoznak.
- [30] Az indítványozók csupán megjelölték az Alaptörvény XXV. cikkét, illetve XXVIII. cikk (7) bekezdését, míg az Alaptörvény XXI. cikk (1) bekezdése állított sérelmére alkotmányjogilag értékelhető indokolást nem adtak elő. Az indítványozók által megjelölt indok alapján (próbáltak a kihelyezett ingóságokkal egészséges környezetet teremteni maguknak, melyet a bíróságok ítéletükkel felszámoltak) alkotmányjogilag értékelhető összefüggés nem tárható fel arra vonatkozóan, hogy a bírói ítéletek miért, és mennyiben sértik az indítványozók egészséges környezethez való jogát. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az indítvány érdemi elbírálásának akadályá, ha az indokolás hiányosságai miatt a kérelem nem felel meg a határozottság követelményének, illetve nem kapcsolja össze alkotmányjogilag értékelhető módon az Alaptörvény felhívott rendelkezését a sérelmezett bírói döntéssel {3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indoklás [11]; 3102/2015. (V. 26.) AB végzés, Indokolás [24]; 34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]}. Az „Alaptörvény egyes rendelkezéseinek pusztá felsorolása ugyanis nem ad kellő alapot az alkotmányossági vizsgálat lefolytatására” {34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]}.
- [31] Az alkotmányjogi panasz fenti elemeiben nem tesz eleget az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pontjaiban foglalt követelményeknek, ezért azok érdemi vizsgálatára nem volt lehetőség.
- [32] 5. Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [33] Az Alkotmánybíróság az indítványozók Alaptörvény II. cikke, IV. cikk (1) bekezdése, V. cikke, a VI. cikk (1) bekezdése, a XIII. cikk (1) bekezdése, XV. cikk (1)–(2) bekezdései, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmére előadott érvelésével kapcsolatban az alábbi következtetésre jutott.
- [34] Az indítványozók fenti alapjogaik sérelmét összességében abban látták, hogy az eljáró bíróságok az életük, testi épségük, személyi biztonságuk, magán- és családi életük, tulajdonuk védelmére kihelyezett felszerelések, berendezések, ingóságok eltávolítására kötelezték őket, mely során a közösség érdekeit, a közös udvar egységét helyezték előtérbe az egyén alapjogaival szemben. A bíróságok döntéseiket megfelelő indokolással nem látták el.
- [35] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az eljáró bíróságok döntései értelmében az indítványozók nem bizonyították, hogy a közös tulajdonban lévő területen harmonikaajtó, kamerarendszer felszerelésére, ingóságok elhelyezésére, továbbá a kizárólagos használatukban lévő terület lekerítésére megállapodás jött volna létre, ahhoz a tulajdonostársak hozzájárultak volna. Az elsőfokú bíróság a Kúria irányutatásának, az indítványozók nyilatkozatának, az SzMSz (annak részét képező Házirend) szabályainak a figyelembevételével arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozók birtoklása a többi tulajdonostárs, a társasház közösségének a közös tulajdon zavartalan birtoklásához fűződő jogos érdekét sértette. Mind a másodfokú bíróság, mind pedig a Kúria szerint az indítványozók eltávolításra való kötelezése alapos volt. Megállapítható, hogy az eljáró bíróságok a döntéseik szempontjából releváns kérdéseket vizsgálatuk tárgyává tették, döntéseik indokairól számot adtak. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]; 4/2022. (III. 23.) AB határozat, Indokolás [23]}. „Az indokolási kötelezettség mindössze azt az elvárást támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntés indokolásának az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie és nem minden egyes részletre” {4/2022. (III. 23.) AB határozat, Indokolás [23]; 3169/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [32]}.
- [36] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint „[a]z Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére van jogköre, a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének, és a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírlatára azonban már nem rendelkezik hatáskörrel” {3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]}. Az alkotmányjogi panasz „nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslással (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének. [...] A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb

jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]–[14]}. „Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon” {3137/2013. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [9]}.

- [37] Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban valójában nem alkotmányossági kérdéseket vetettek fel, hanem a támadott döntések felülbírálatát kívánják, kizárólag az eljáró bíróságok tényállás-megállapításának, jogértelmezésének, jogalkalmazásának helytállóságát vitatják. Az indítványozók valójában a támadott döntéseket, a döntések rájuk hátrányos voltát tekintik alapjogaikat sértőnek. Azonban az Alkotmánybíróság nem vizsgálja, hogy az indokolásban megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket, vagy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {3237/2012. (IX. 28.) AB végzés; 3237/2012. (IX. 28.) AB végzés; 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}. Önmagában az, hogy az indítványozók a bírósági ítéletek érvelését tévesnek, magukra nézve hátrányosnak tartják, nem alkotmányossági kérdés.
- [38] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem fogalmazott meg, sem pedig a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét nem vetette fel. Ezért az alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadási feltételeknek nem felel meg.
- [39] 6. Az Alkotmánybíróság mindezek alapján az alkotmányjogi panaszt – tekintettel az Abtv. 27. § (1) bekezdésében, 52. § (1b) bekezdésében, valamint 29. §-ában foglaltakra – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. június 2.

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1411/2025.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1312/2026. (VI. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.I.35.272/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó Kft. jogi képviselője (dr. Bordás Zsolt ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasz nyújtott be, amelyben a Kúria Kfv.I.35.272/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és – a Fővárosi Törvényszék 104.K.702.929/2024/25. számú ítéletére kiterjedő hatályú – megsemmisítését kérte az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései sérelmére hivatkozással.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapját képező ügy tényállását az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszban rendelkezésére bocsátott iratok alapján a következőképpen állapította meg.
- [3] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege szerint az elsőfokú adóhatóság általános forgalmi adó (a továbbiakban: áfa) adónemre vonatkozóan folytatott vizsgálatot 2020. január 1. és 2022. december 31-ig terjedő időszakban az indítványozónál. Az indítványozó a vizsgált időszakban építési hatósági engedélyköteles és nem engedélyköteles építőipari kivitelezési munkákról, valamint számos további tevékenység (értékesítés, gyártás, bérbeadás) végzéséről állított ki számlákat, amelyből adóköteles bevétele származott.
- [4] A vizsgált időszakban az indítványozó tevékenységéhez kapcsolódó, számára kiállított számlákat fogadott be és helyezte levonásba az áfa tartalmukat. Az indítványozó 15–20 fő munkavállalót foglalkoztatott, a munka menyisége miatt azonban alvállalkozókat vont be a teljesítésbe. Az elsőfokú adóhatóság nyolc alvállalkozói befogadott számlát hiteltelennak tekintett, mert álláspontja szerint a számlakibocsátók a szolgáltatásnyújtást nem igazolták, a társaságok teljesítését alátámasztó dokumentumot nem bocsátottak az adóhatóság rendelkezésére. Sem a számlakibocsátóknál, sem az indítványozónál nem volt olyan, az adott szolgáltatás teljesítése esetén szükségképpen keletkező adózási irat, amelynek adataival az áfa levonásra felhasznált számlák adatai egybevetethetők lettek volna.
- [5] Az elsőfokú adóhatóság a számlák hiteltelensége bizonyítékeként tekintette azt is, hogy az alvállalkozók olyan komplex szolgáltatások nyújtására vállaltak kötelezettséget, amelyekkel a számlakibocsátók az adóellenőrzések és jogkövetési vizsgálatok megállapításai alapján nem rendelkeztek, teljesítési képességük erre nem terjedt ki. Továbbá az átutalás a számlakibocsátók bankszámláira történt, azonban azokról egy olyan magánszemély vette fel az összegeket készpénzben, akinek az egyes számlakibocsátó társaságokban semmilyen tisztsége nem volt.
- [6] Mindebből az elsőfokú adóhatóság azt a következtetést vonta le, hogy a számlakibocsátók által kibocsátott számlákon szereplő gazdasági események nem a felek között jöttek létre, és a Kúria 5/2016. (IX. 26.) KMK vélemény (a továbbiakban: KMK vélemény) 2. esetkörébe tartozó hiteltelen számlák alapján a felperes adólevonási jogát nem gyakorolhatja. Az elsőfokú adóhatóság a határozatában az indítványozó terhére 112 020 000 Ft adókülönbötést tárt fel, mely adóhiánynak minősült, 56 010 000 Ft adóbírságot szabott ki és 33 542 000 Ft késedelmi pótlékot számított fel. A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú adóhatóság határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [7] Az indítványozó közigazgatási pert indított. A keresetében kérte a másodfokú adóhatóság határozatának a megváltoztatását úgy, hogy a bíróság az adóhatóság által megállapított adókülönbötetet, az adóbírságot és a késedelmi pótlékot törölje, és így az ellenőrzés megállapítás nélkül záruljon le. Másodlagosan továbbá az adóhatóság határozatának – az elsőfokú határozatra is kiterjedő – megsemmisítését és az elsőfokú adóhatóság új eljárásra kötelezését kérte perköltsége megtérítése mellett. A Fővárosi Törvényszék 104.K.702.929/2024/25. számú ítéletével az indítványozó keresetét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján – mint alaptalant – elutasította.

- [8] A jogerős ítélettel szemben az indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A Kúria Kfv.I.35.272/2025/2. számú végzésével az indítványozó felülvizsgálati kérelmének a befogadását megtagadta a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján.
- [9] 2. A Kúria fenti végzését követően az indítványozó az Alkotmánybírósághoz fordult. Az alkotmányjogi panasz lényege, amely a törvényszéki ítéletet és a kúriai végzést is támadja, a következőképpen foglalható össze.
- [10] Az indítvány részletesen bemutatta az ügyben folyt eljárást, illetve az indítványozó azzal kapcsolatos kifogásait, amelyek alapvetően azt sérelmezték, hogy az eljáró bíróságok nem voltak tekintettel az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: EUB) gyakorlatára. Az indítványozó állítása szerint az eljáró bíróságoknak a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK tanácsi irányelvet (továbbiakban: áfa irányelv) figyelembe véve, továbbá az EUB gyakorlatát alkalmazva kellett volna az ügyet elbírálni. Azáltal pedig, hogy az eljáró hatóságok, valamint a bíróságok a fentieket nem vették figyelembe a döntés meghozatalakor, az indítványozó számára hátrányos döntés született, amely sérti a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot, továbbá a tisztességes bírósági eljárás követelményét.
- [11] Az indítványozó álláspontja szerint a Kúria felülvizsgálat befogadását megtagadó végzése a rendkívüli jogorvoslatok befogadhatósági kritériumainak önkényes, a jogszabály céljával ellentétes, túlzottan megszorító értelmezésén alapszik, és ekként a bírósághoz fordulás jogát, a tisztességes eljáráshoz való jogot, valamint a jogorvoslati jogot is sérti.
- [12] Az indítványozó kifogásolta továbbá, hogy az eljáró adóhatóságok a vizsgálat lefolytatásakor elrendelték a vizsgálati anyagok zártan történő kezelését, amivel korlátozták az indítványozó jogát, mivel azokról másolatot nem, csak saját jegyzetet készíthetett. Ezzel pedig sérült a „fegyveregyenlőség elve”, továbbá a hatóságok nem vették figyelembe az indítványozó javára szóló munkavállalói vallomásokat, amelyek szintén a tisztességes eljárás követelményét sértik.
- [13] Az indítványozó megjegyezte, hogy azáltal, hogy a bíróságok a jogorvoslatok során sem vették figyelembe az EUB gyakorlatát, megsértették a jogorvoslati jogot. Az indítványozó arra is rámutatott, hogy az EUB gyakorlatának, valamint az áfa irányelvnek a figyelmen kívül hagyása miatt sérült az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdése, azaz a nemzeti és nemzetközi jog összhangjának követelménye, valamint a 28. cikkben szabályozott jogértelmezési előírások is.
- [14] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [15] 3.1. A bírósági eljárást befejező kúriai végzést követő alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben nyújtották be. A kérelmező alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége – mivel a támadott ítélettel lezárt perben felperes volt – fennáll. A jogi képviselő csatolta a meghatalmazását. A Kúria végzése az eljárást befejező olyan döntés, amely mérlegelés eredményeként született, ezért a panasz megfelel az Ügyrend 32. § (5) bekezdésében foglalt követelménynek, azaz azon keresztül az Alkotmánybíróság a panaszt a Fővárosi Törvényszék 104.K.702.929/2024/25. számú ítélete vonatkozásában is vizsgálhatta {lásd hasonlóan például: 3016/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [12]}.
- [16] Az indítványozó az Alaptörvény Q) cikke és 28. cikke esetében csak az álláspontját fejtette ki. Ezek kifejezett sérelmét nem állította a panaszában. Emiatt az Alaptörvény Q) cikkével és 28. cikkével kapcsolatban előadottakat nem lehetett önálló indítványi elemnek tekinteni. Az Alkotmánybíróság továbbá megjegyzi, hogy az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem minősül Alaptörvényben biztosított jognak a 28. cikk {lásd például: 3096/2025. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [14]}, valamint az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdése sem {3348/2025. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [38]}. Ezért ezekre alkotmányjogi panasz egyébként sem lenne alapítható.
- [17] Az indítványozó egyebekben az Alaptörvényben biztosított jogok [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés] sérelmére hivatkozott, így a kérelem eleget tesz az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjának is. Az említett alapjogok vonatkozásában a kérelem teljesíti a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében írt követelményét is.
- [18] 3.2. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartal-

mazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.

- [19] 3.2.1. Az Alkotmánybíróság először azt vizsgálta, hogy ebben az ügyben felmerül-e alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés a három alapjog vonatkozásában [XXIV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés].
- [20] Az Alkotmánybíróság a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog adóügyekben megnyilvánuló tartalmával kapcsolatban következetes gyakorlattal rendelkezik [lásd például: 3223/2018. (VII. 2.) AB határozat, Indokolás [25]–[35]; 25/2020. (XII. 2.) AB határozat, Indokolás [22]–[38]]. A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog tartalma is kikristályosodott már az alkotmánybírósági gyakorlatban [lásd például: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [23]–[34]; 8/2020. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [44]–[50]]. Ez a jogorvoslathoz való jog vonatkozásában is megállapítható [lásd például: 3004/2022. (I. 13.) AB határozat, Indokolás [38]–[54]].
- [21] Az Alkotmánybíróság ezek alapján megállapította, hogy a tisztességes hatósági és bírósági eljáráshoz való joggal, valamint a jogorvoslathoz való joggal kapcsolatban az ügy nem vet fel új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést.
- [22] 3.2.2. Ezt követően az Alkotmánybíróság az Abtv. 29. §-ában foglalt második feltétel teljesülését vizsgálta.
- [23] Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy „a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz nem tekinthető hagyományos értelemben vett jogorvoslatnak. Az Alkotmánybíróság ugyanis az alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is kizárólag az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja [3325/2012. (XI. 12.) AB végzés Indokolás [13]]. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy a bíróságok jogértelmezése helyesen illeszkedik-e jogági dogmatika elfogadott szabályaihoz [...]” [3117/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [16]; lásd összefoglalóan még: 3069/2017. (IV. 4.) AB végzés, Indokolás [9]].
- [24] A becsatolt iratok alapján a tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványát képező indokolási kötelezettség alkotmányjogi tartományának a megsértése alappal nem merülhet fel ebben az ügyben, mivel az indítványozónak az eljárás során előadott észrevételei nem maradtak válasz nélkül (EUB gyakorlat és az eljáró bíróságok döntésének az összhangja, az eljáró adóhatóság eljárásának törvényessége). Az Alkotmánybíróság utal e körben állandó gyakorlatára, amely szerint „a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” [3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [38]; 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]]. Az indokolás hossza önmagában nem alkotmányossági kérdés [3017/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [27]].
- [25] Az indítványozó alkotmányjogi panasa egyebekben nem alkotmányossági kérdésekre vonatkozik, hanem a tényállás megállapítását, a bizonyítékok értékelését, az eljáró hatóság és a bíróságok jogértelmezésének és jogalkalmazásának a helytállóságát, jogszerűségét vitatja, és ekként a támadott törvényszéki ítéletben, illetve a kúriai végzésben foglalt döntést magát, annak hátrányos voltát tekinti alapjogi sérelemnek a döntés Alkotmánybíróság általi megváltoztatása érdekében. A fent kifejtettek alapján azonban a tényállás megállapítását és a bizonyítási eljárást érintő – a bizonyítékok értékelésére és mérlegelésére vonatkozó – kérdések a jogalkalmazó feladat- és hatáskörébe tartoznak, ezek felülvizsgálata kívül esik az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantáló alkotmányjogi szempontú mérlegelés tartományán. Emlékeztet az Alkotmánybíróság arra is, hogy „következetes, az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésére visszavezethető, gyakorlata szerint az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna [lásd: 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]]. Az Alkotmánybíróság gyakorlata abban is következetes, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, illetve a jogszabályok értelmezése a bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta »szuperbíróságként«, a meglévők melletti újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el” [lásd például: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; 3011/2017. (II. 1.) AB végzés, Indokolás [8]; legutóbb például: 3500/2021. (XI. 30.) AB végzés, Indokolás [16]; 3134/2022. (IV. 1.) AB végzés, Indokolás [35]].

- [26] Az Alkotmánybíróság rámutat arra is, hogy állandó gyakorlata szerint nem minden eljárásjogi szabálysértés, illetve esetleges törvénysértés eredményezi a tisztességes eljáráshoz való jog megsértését {például: 3335/2024. (IX. 23.) AB határozat, Indokolás [28]}.
- [27] Az Alkotmánybíróság megerősíti e körben azt is, hogy „annak megítélése, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei fennállnak-e vagy sem, jelen ügyben nem alkotmányossági, hanem szakjogi-törvényértelmezési kérdés, melyben az Alkotmánybíróság a Kúria döntését nem bírálhatja felül” {3428/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [14]}. Szintén ebbe a körbe tartozik annak eldöntése is, hogy az eljáró bíróság döntése menyiben áll összhangban az EUB adójogi gyakorlatával.
- [28] A jogorvoslathoz való joggal összefüggésben arra szükséges emlékeztetni, hogy a rendkívüli jogorvoslat biztosításának a szükségessége nem következik az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből {lásd például: 22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [95]; 12/2019. (IV. 8.) AB határozat, Indokolás [19]; 3373/2019. (XII. 19.) AB határozat, Indokolás [42]}. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből az a követelmény fakad, hogy az érdemi döntések tekintetében kell biztosítani a más szervhez vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét a sérelmezett döntés felülvizsgálata, és annak tényleges orvoslása érdekében. A jogorvoslathoz való jog azonban nem értelmezhető akként, hogy az magába foglalná a kérelmező számára kedvező döntés meghozatalának jogát.
- [29] A kifejtettek értelmében a sérelmezett döntések nem vetették fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kétélyét.
- [30] 3.2.3. Összefoglalva a fentieket: az ügyben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kétélye nem volt azonosítható az alkotmányjogi panasz alapján.
- [31] 4. Mindezek alapján az volt megállapítható, hogy az alkotmányjogi panasz nem teljesítette a befogadhatóság Abtv. 29. §-ában előírt feltételét, ezért azt az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján tanácsban eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. június 2.

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1152/2026.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1313/2026. (VI. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Budapest Környéki Törvényszék 102.K.700.630/2024/19. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A magánszemély indítványozó jogi képviselője (dr. Mátyás Brigitta ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, amelyben a Budapest Környéki Törvényszék 102.K.700.630/2024/19. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és a Pest Vármegyei Kormányhivatal Budakeszi Járási Hivatala (a továbbiakban: Gyámhatóság) PE-02/GYAM/11-6/2024. számú határozatára kiterjedő hatályú megsemmisítését kérte az Alaptörvény L cikk (1) és (3) bekezdései, VI. cikk (1) bekezdése, XV. cikk (1) és (2) bekezdései, XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései sérelmére hivatkozva.
- [2] Az alkotmányjogi panasz és a benyújtott dokumentumok alapján az alapul fekvő ügy lényege a következő.
- [3] A Gyámhatóság PE-02/GYAM/11-6/2024. számú határozatával (a továbbiakban: határozat) az indítványozó nagykorú gyermeke mellett ideiglenes gondnoki tisztséget betöltő személyt felmentette és ugyanezen hivatásos gondnokot a gyermek számára gondnokul rendelte ki. A gyermeket a Budaörsi Járásbíróság 13.P.20.063/2023/20. számú ítéletével helyezte cselekvőképességet teljesen kizáró gondnokság alá, emellett a választójog gyakorlásából is kizárta.
- [4] A gondnokság alá helyezési eljárás azért volt indokolt, mert a gyermek szülei nem tudtak megegyezni arról, hogy melyikük gyakorolja a gondnoki tisztséget, a hivatásos gondnok kirendelésével korábban mindkét szülő, így az indítványozó is egyetértett. A gondnok kirendelésére irányuló hatósági eljárásban a Gyámhatóság meghallgatta a feleket, az édesanya nem akarta vállalni a gondnoki tisztséget, mivel az apával akkor perben állt, meglátása szerint a hivatásos gondnok megfelelően tudja képviselni gyermeke érdekeit. A cselekvőképességének teljes kizárása alatt álló nagykorú gyermek a Gyámhatóság ügyintézőjének kérdésére azt nyilatkozta, hogy azt szeretné, ha édesanyja látná el ezt a tisztséget, ugyanis édesapjától nagyon fél. Az indítványozó édesapa vállalta volna a gondnoki tisztséget. Az indítványozó a hatósági eljárásban kérte, hogy a Gyámhatóság a gyermek nyilatkozatát hagyja figyelmen kívül, hiszen nem rendelkezik cselekvőképességgel, és előadta, hogy az ideiglenes gondnoki tisztséget betöltő hivatásos gondnok nem megfelelően látja el feladatát. A Gyámhatóság határozatában megállapította, hogy az érintett gyermeknek édesanyjával szoros bizalmi a viszonya, ami nem áll fenn az édesapjával kapcsolatban. E bizalmi viszony helyreállításában nem segít a gyámhatósági érvelés szerint, hogy az édesapa a gyermektartásdíj megszüntetése iránt pert indított, gyermeke érdemtelenné válása okán. A rendelkezésre álló iratok alapján a Gyámhatóság megállapította, hogy a szülők közötti együttműködés teljesen hiányzik, a közöttük levő folyamatos viták, veszekedések károsan befolyásolják a gondnokolt gyermek életét, így a Gyámhatóság olyan (korábban a gyermek mellett ideiglenes gondnokként működő) hivatásos gondnokot jelölt ki, aki „a szülők közötti csatározás fölött áll és a gondnokolt érdekeit tartja szem előtt”.
- [5] Az indítványozó e döntés jogellenességét állítva annak bírósági felülvizsgálatát kezdeményezte. A Budapest Környéki Törvényszék 102.K.700.630/2024/19. számú ítéletével az indítványozó keresetét elutasította. Az indítványozó azért kérte a Gyámhatóság határozatának felülvizsgálatát, mert állítása szerint a gondnoki tisztségre kijelölt hivatásos gondnok jogsértően látta el tevékenységét, ugyanis nem támogatta az indítványozót abban, hogy gondnokság alá helyezett gyermekével kapcsolatot tarthasson. Az indítványozó szerint „[a] gondnokolt családi kapcsolat fenntartásához fűződő érdekeinek felismerése és ezen érdekeinek érvényesítése a gondnok feladata lenne, azonban ezzel a gondnok kötelezettsége ellenére nem hajlandó foglalkozni, tehát feladatát nem látja el és kötelezettségét nem teljesíti, súlyosan sértve ezzel a gondnokolt és a felperes jogát, jogos érdekét”. Az indítványozó szerint gyermekének olyan gondnok kirendelése szükséges, „aki képes a belátási képességgel és döntési képességgel nem rendelkező gondnokolt családi kapcsolatainak fenntartását támogatni, biztosítani, elősegíteni”. A Budapest Környéki Törvényszék mindenekelőtt rögzítette, hogy a Gyámhatóság helytálló döntést hozott, annak alapos ténybeli és jogi indokát adta, a tényállást kellően tisztázta (lásd a Budapest Környéki

Törvényszék 102.K.700.630/2024/19. számú ítélete indokolásának [18] bekezdését). Ami az indítványozó kapcsolattartáshoz való jogát illeti, a törvényszék a következőket emelte ki: utalt először is arra, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) nem tartalmaz rendelkezéseket a nagykorú gyermek és a szülő kapcsolattartási jogával összefüggésben. A gondnoknak továbbá nincs lehetősége arra, hogy a gondnokolt személyes kapcsolatait meghatározza és nem felelős azért, hogy az apával való kapcsolattartás hogyan alakul, még akkor sem, ha ez a gondnokoltnak anyagi érdekében állna. Utalt a törvényszék a Gyámhatóság által is helyesen hivatkozott, a Fogytékossággal élő személyek jogairól szóló egyezmény és az ahhoz kapcsolódó Fakultatív Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 2007. évi XCII. törvény 19. cikkére, amely hangsúlyozottan elismeri „a fogytékossággal élő személyek egyenlő jogát a közösségben való élethez és másokkal egyenlő szabad döntéshez való jogát”. A törvényszéki ítélet indokolása szerint a gondnok kirendelése jogszerű volt, különös tekintettel arra, hogy a gondnokolt személy számára a szükséges jogi védelmet, támogatást a gondnokság jogintézménye, közvetlenül pedig a gondnok személye biztosítja. A gondnoki tevékenység gyakorlása csak a gondnokolt emberi méltóságának tiszteletben tartásával történhet, a gondnokolt kapcsolataiba be nem avatkozhat, az apával való kapcsolattartásra sem kényszerítheti őt (lásd a Budapest Környéki Törvényszék 102.K.700.630/2024/19. számú ítélete indokolásának [23]–[25] bekezdéseit). A Ptk. 2:31. §-a irányadó rangsort tartalmaz a gondnok személyét illetően, amelyet betartva született a Gyámhatóság határozata, ugyanis a törvényszék szerint „a családi körülmények és nehézségek a hivatásos gondnok kirendelését indokolták, mivel ő nem részese a felek közötti konfliktusoknak, így kizárólag a gondnokolt személy érdekeit tudja figyelembe venni” (lásd a Budapest Környéki Törvényszék 102.K.700.630/2024/19. számú ítéletének [34] indokolási pontját). A törvényszék összefoglalóan megállapította, hogy a Gyámhatóság mind a gondnok, mind a nagykorú gondnokolt nyilatkozatát megfelelően értékelte, és mérlegelte döntése meghozatalakor.

- [6] 2. Az indítványozó ezt követően nyújtotta be alkotmányjogi panaszát, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseiként az Alaptörvény L cikk (1) és (3) bekezdései, VI. cikk (1) bekezdése, XV. cikk (1) és (2) bekezdései, XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései sérelmét jelölte meg.
- [7] Az indítvány szerint az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes hatósági és bírósági eljáráshoz való jog sérelméhez vezetett, hogy az ügyben eljáró bíróság nem vette figyelembe az indítványozó által benyújtott bizonyítékokat, nem vizsgálta sem a Gyámhatóság, sem a bíróság a gondnokolt valódi érdekét a gondnok kirendelése során, nem vizsgálták az indítványozó alkalmasságát a gondnoki tisztség betöltésére, így érdemi segítséget nem kapott a bíróságtól a kapcsolattartási joga érvényesítésében.
- [8] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, vagyis a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog sérelmére vezetett az is, hogy a Gyámhatóság „az anyagi joggal ellentétes joggyakorlást” folytatott, mert arról tájékoztatta az indítványozót, „hogy a gyámhatóságnak a gondnokolt személyi jogviszonyaiban történő eljárás nem kötelessége, nem is jogosult ezekről dönteni, valamint hogy a törvényes képviselő nem járhat el a gondnokolt személyi viszonyaiban”.
- [9] Mivel az indítványozó szerint érdemi és hatékony jogorvoslatot nem kapott, érdemben tehát nem történt meg alapvető jogsérelme orvoslása, az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében deklarált jogorvoslathoz való joga is sérült. Ezt az okozta az indítvány szerint, hogy nem született döntés arról, hogy az indítványozó által ajánlott személyek miért nem alkalmasak a gondnoki tisztség betöltésére.
- [10] Az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdései sérelmét abban látja az indítványozó, hogy a nagykorú gyermek szüleivel való kapcsolattartását tekintve eltérő megítélés alá esett különélő szülőként és sem a Gyámhatóság, sem a bíróság nem kötelezte a gondnokot, hogy segítse elő a kapcsolattartás megvalósítását. Szintén a diszkrimináció tilalmát sérti az indítvány szerint, hogy a gondnokság alatt álló személy szülője lényegesen hátrányosabb helyzetben van, mint egy kiskorú gyermek szülője, amikor a kapcsolattartás érvényesítéséről van szó, vagyis a fogyatékkal élő nagykorú gyermek szülője számára a jogrend csak közvetett, nehézkes utat biztosít a kapcsolattartási jog érvényesítéséhez.
- [11] Az Alaptörvény L cikk (1) és (3) bekezdései és VI. cikk (1) bekezdése sérült amiatt, mert az indítvány szerint az állami szervek a kapcsolattartáshoz való jogot figyelmen kívül hagyták és az indítványozót a családi kapcsolatból kizárták.
- [12] Összefoglalva: az indítványozó azért állítja a gondnok kijelölésére irányuló hatósági és azt törvényességi szempontból felülvizsgáló bírói döntés alaptörvény-ellenességét, mert egyrészt nem ért egyet a gyermeke mellé gondnokként kijelölt személyével, másrészt nem ért egyet azzal a jogértelemzéssel, amely szerint a gondnoknak nem törvényi kötelezettsége a nagykorú gyermekével való kapcsolattartás elősegítése.

- [13] 3. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján megvizsgálva a befogadhatóság feltételeit, jelen ügyben a következőket lehetett megállapítani.
- [14] 3.1. Az indítványozó és jogi képviselője a Budapest Környéki Törvényszék 102.K.700.630/2024/19. számú ítéletét 2025. május 30-án vette át, indítványát pedig 2025. július 29-én – az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben – nyújtotta be.
- [15] A gondnok kirendelése, vagyis gyámhatósági ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata tárgyában hozott bírói döntés az ügy érdemében meghozott döntésnek minősül, így alkotmányjogi panasszal támadható [lásd az Abtv. 27. § (1) bekezdése első fordulata]; az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, az alapul fekvő perben felperesként vett részt, így érintettnek minősül, és jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.
- [16] 3.2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja szerinti törvényi feltétele, hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az indítvány e feltételnek – az alábbiak miatt – csak részben tesz eleget. Az Alaptörvény L cikk (1) és (3) bekezdései az alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából nem tartalmazzak Alaptörvényben biztosított jogot [lásd például: az Alaptörvény L cikk (1) bekezdése vonatkozásában: 3244/2024. (VII. 5.) AB határozat, Indokolás [16]; az Alaptörvény L cikk (3) bekezdése vonatkozásában: 3534/2021. (XII. 22.) AB határozat, Indokolás [15]], ezért ezen elemében nem teljesíti az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja törvényi követelményét.
- [17] 3.3. Az indítványozó az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdései állított sérelmével összefüggésben szabályozási hiányra hivatkozott, meglátása szerint ugyanis az alaptörvény-ellenességet az okozza, hogy a cselekvőképességet kizáró gondnokság alatt álló személyek szülővel való kapcsolattartása nincs ugyanúgy szabályozva, mint a gyermekek esetén.
- [18] E körben az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy jogalkotó általi mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség fennállásának megállapítására irányuló indítvány előterjesztésére az Abtv. hatálybalépése óta nincs jogszabályi lehetőség [lásd: 3212/2019. (VII. 16.) AB végzés, Indokolás [13]–[15]]. Így ezt az Alkotmánybíróság érdemben nem vizsgálta.
- [19] 3.4. Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeit részben teljesíti: a) tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §); b) az eljárás megindításának indokait (az indítványozó úgy véli, hogy a törvényszéki döntés a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát sérti); c) az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntést (a Budapest Környéki Törvényszék 102.K.700.630/2024/19. számú ítélete); d) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [XXIV. cikk (1) bekezdés és XXVIII. cikk (1) bekezdése]; valamint f) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírói döntések alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat.
- [20] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése és a VI. cikk (1) bekezdése tekintetében az indítvány nem teljesíti a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában írt követelményét. A határozott kérelem követelménye magában foglalja azt a kötelezettséget, hogy az indítványnak tartalmaznia kell alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével. Az indítvány arra nézve nem tartalmaz indokolást, hogy a gondnok kirendelésére vonatkozó hatósági döntés és az azt törvényességi szempontból felülvizsgáló törvényszéki ítélet miért, és mennyiben sérti, vagy érinti az indítványozó jogorvoslati jogát és a nagykorú gyermekével való kapcsolattartáshoz való jogát. Az indítvány az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésével összefüggésben leginkább a kirendelt, korábban ideiglenes gondnok személyét és indítványozóhoz való viszonyát kritizálta, valamint azt, hogy a Gyámhatóság nem az indítványozót rendelte ki gondnokként. Az Alkotmánybíróság arra is utal, hogy az indítványozónak lehetősége volt az általa vitatott jogkérdést illetően bírósághoz fordulni, nem merült fel, hogy a magasabb fórumhoz fordulásra ne lett volna lehetősége. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában nem indokolta, hogy az általa vitatott jogkérdésben az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslat korlátozott lett volna, illetve pontosan miért ne lett volna biztosított számára.
- [21] A kérelmet mindezek alapján az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (7) bekezdése tekintetében nem lehet határozottnak tekinteni.

- [22] 3.5. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, bármelyik fennállása megalapozza a panasz befogadhatóságát. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése együttes sérelmét az indítványozó azért állította, mert az ügyében eljáró Gyámhatóság és bíróság nem vette figyelembe az indítványozó által benyújtott bizonyítékokat, nem vizsgálta sem a Gyámhatóság, sem a bíróság a gondnokolt valódi érdekét a gondnok kirendelése során, nem vizsgálták az indítványozó alkalmasságát a gondnoki tisztség betöltésére, így érdemi segítséget nem kapott a bíróságtól a kapcsolattartási joga érvényesítésében. Ezzel összefüggésben az indítványozó arra is hivatkozott, hogy nem ért egyet a jogalkalmazó szervek jogértelmezésével, ami a gondnok kapcsolattartás elősegítésében való közreműködését érinti.
- [23] 3.5.1. Az Abtv. 29. §-ában írt első feltételt (alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés) illetően az Alkotmánybíróság a következő megállapításokat tette.
- [24] Az Alkotmánybíróság már gyakorlattal rendelkezik a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés] alkotmányos tartalmát illetően [lásd például: a 3223/2018. (VII. 2.) AB határozatban, valamint a 17/2019. (V. 30.) AB határozatban foglaltakat]. Az Alkotmánybíróság szintén kiterjedt gyakorlattal rendelkezik a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése] összefüggésben [lásd például: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, 3046/2019. (III. 14.) AB határozat]. Ezen határozatokban foglaltakhoz képest új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést az indítványozó nem vetett fel jelen esetben.
- [25] 3.5.2. Ami a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kérdését, vagyis az Abtv. 29. §-ában foglalt másik feltételt illeti, az Alkotmánybíróság a következőket állapította meg.
- [26] Az indítványozó a gondnok személyének kiválasztásával összefüggésben fogalmazta meg alkotmányos aggályait a hatósági és bírósági eljárással kapcsolatban.
- [27] Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt hangsúlyozza, hogy a hatalommegosztás rendszerében a többi állami szervnek a bíróságok jogértelmezését el kell ismernie [lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; 3014/2022. (I. 13.) AB végzés, Indokolás [27]; 3073/2025. (III. 7.) AB végzés, Indokolás [32]]. A testület gyakorlata következetes abban, hogy „[a]z Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére van jogköre, a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének, és a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára azonban már nem rendelkezik hatáskörrel” [3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]]. Az Alkotmánybíróság „az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt, az abban biztosított jogokat védi” [elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]]. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során is az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja. „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” [3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; 3073/2025. (III. 7.) AB végzés, Indokolás [38]].
- [28] Az Alkotmánybíróság nem látott rá módot vagy indokot, hogy e gyakorlatától jelen ügyben eltérjen.
- [29] Az Alkotmánybíróság vizsgálata során megállapította, hogy az eljárás során mind a Gyámhatóság, mind a törvényszék reagált az indítványozó által előadott érvekre, és értelmezték a hivatkozott és alkalmazott jogforrásokat. Döntéseikben részletesen számot adtak arról, hogy milyen jogszabályi előírások és bizonyítás vezetett ahhoz, hogy az érintett, nagykorú, cselekvőképtelen személy számára nem valamelyik szülő, hanem hivatásos gondokot jelöltek ki.
- [30] A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság a vizsgált ügyben az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben nem talált olyan körülményt, amelyet a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességként lehetne értékelni.
- [31] 4. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg részben az Abtv. 27. § (1) bekezdésének, az Abtv. az 52. § (1b) bekezdés e) pontjának, részben pedig a befogadhatóság Abtv. 29. §-ában foglalt feltételeinek, ezért azt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a), h) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. június 2.

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2296/2025.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1314/2026. (VI. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.I.21.077/2024/7. számú közbenső ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Buza Ottó ügyvéd) eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, melyben a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.I.21.077/2024/7. számú közbenső ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, a Győri Ítéltábla Pf. III.20.164/2023/9. számú közbenső ítéletére is kiterjedő hatállyal.
- [2] Az alkotmányjogi panasz benyújtására okot adó kúriai közbenső ítélet meghozatala során megállapított tények, valamint az alkotmányjogi panaszban az indítványozó által előadottak alapján az ügy megítélése és az alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából releváns tényállás a következő.
- [3] 1.1. Az indítványozó – a per I. rendű alperese – és szülei 2002-ben családi gazdaságot hoztak létre, amelyet kezdetben az apa irányított, majd fokozatosan az indítványozó vette át a vezetést, míg az anya a pénzügyeket kezelte. A bevételekből fedezték a gazdaság működését és a család megélhetését. A felperes és az indítványozó között 2004-ben kapcsolat alakult ki, a felperes azonban sokáig a szüleinél lakott, önálló jövedelemmel nem rendelkezett. 2007-ben a felperes formálisan belépett a családi gazdaságba őstermelőként, de saját vagyont nem vitt be és érdemi mezőgazdasági munkát nem végzett, inkább kisegítő jellegű feladatokat látott el az indítványozó irányítása mellett, jövedelmet nem kapott, és a gazdaság pénzügyeihez sem fért hozzá. Később különböző képzéseket végzett az indítványozó támogatásával, majd 2014-ben kilépett a gazdaságból és mezőgazdasági vállalkozó lett, pályázati támogatásból eszközt vásárolt, amelyet továbbra is a családi gazdaságban használtak, miközben a gazdaságban való közreműködése fennmaradt. A felek 2014-ben eljegyezték egymást, a felperes az indítványozó családja számára is segítséget nyújtott, majd egy, az indítványozó tulajdonában álló, a gazdaság bevételeiből és hitelből finanszírozott házba 2016-ban együtt költöztek, ahol a felperes a háztartást vezette és munkát is vállalt. Mindkét fél létesített külső kapcsolatot, kapcsolatuk végül 2018 októberében megszűnt.
- [4] 1.2. A felperes a Szombathelyi Törvényszékhez mint elsőfokú bírósághoz benyújtott, többször módosított, pontosított keresetében az indítványozóval fennálló élettársi kapcsolatára hivatkozva kérte a közösen szerzett vagyon megosztását, valamint a II. rendű alperestől annak túrását. Előadta, hogy 2004 és 2018 között élettársként éltek, ezalatt közös vagyont szereztek, ezért kérte a közös tulajdon megszüntetését, használati díj megfizetését. Az indítványozóval szemben közös vagyon megosztása jogcímén összesen 58 058 341 Ft-ra tartott igényt. Az indítványozó a kereset elutasítását kérte, vitatta az élettársi kapcsolat fennállását, és ennek esetleges megállapítása esetére is csupán 2%-os közreműködési arányt ismert el. A II. rendű alperes a keresetet nem ellenezte, feltéve, hogy jelzálogjoga és az elidegenítési, illetve terhelési tilalom fennmarad.
- [5] Az elsőfokú bíróság a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény 1. §-a alapján megállapította, hogy a jogvita elbírálására a korábban hatályos, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) rendelkezései az irányadók. Az elsőfokú bíróság a jogvita kérdésében a régi Ptk. 685/A. §-a és 578/G. § (1) bekezdése, valamint a korábban hatályos, a termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény 3. § h) pontja szerinti családi gazdaság, illetve a 3. § i) pontja szerinti családi gazdálkodó fogalmának definíciója alapján hozta meg döntését.
- [6] Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletében megállapította, hogy a felek csak 2016 novemberétől 2018 októberéig éltek élettársi kapcsolatban, és kapcsolatukat három szakaszra bontva értékelte. Az első időszakban nem éltek közös háztartásban és nem gazdálkodtak együtt. A második szakaszban, amikor az indítványozó már rendsze-

resen a felperesnél aludt, továbbra sem valósult meg közös háztartás vagy közös gazdálkodás: a felperes a szüleinél lakott, az indítványozó ellátását az édesanyja biztosította, a felperes pedig csak kisegítő jelleggel vett részt a családi gazdaságban, jövedelem nélkül, formális tagsággal, tevékenysége nem érte el a közös gazdálkodás szintjét, és mezőgazdasági vállalkozása is csak névleges volt. A bíróság kiemelte, hogy a felperes sem vagyoni hozzájárulást nem nyújtott, sem olyan mértékű személyes közreműködést nem tanúsított, amely megalapozta volna a közös gazdálkodást vagy az abból való részesedést, így az általa nyújtott szolgáltatások az érzelmi kapcsolatból fakadtak. Az eljegyzés és a kapcsolat hosszú távú jellege önmagában nem bizonyította a közös gazdasági célok fennállását. A harmadik szakaszban, a közös házba költözéstől kezdve már közös háztartásban éltek, a felperes háztartást vezetett és dolgozott, az indítványozó pedig a gazdaságban tevékenykedett, jövedelmeikből együtt fedezték megélhetésüket, ezért erre az időszakra a bíróság megállapította az élettársi kapcsolat fennállását.

- [7] 1.3. Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes és az indítványozó is fellebbezést nyújtott be a Győri Ítéletáblához mint másodfokú bírósághoz.
- [8] A másodfokú bíróság az elsőfokú döntést részben megváltoztatva megállapította, hogy a felek 2008 januárjától 2018 októberéig éltek élettársi kapcsolatban. Rögzítette, hogy bár az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen tárta fel, abból részben téves jogi következtetést vont le. Az elsőfokú bíróság megfelelően állapította meg, hogy a régi Ptk. 578/G. § (1) szerinti élettársi vagyonszövetség akkor áll fenn, ha az együttélés túlmutat az érzelmi kapcsolaton, és közös gazdálkodás valósul meg, amelyben a felek – akár hallgatólagosan is – a közös vagyon létrehozására törekzenek. Kiemelte, hogy a gazdasági közösség csak akkor állapítható meg, ha a felek a teljes életközösség alatt közös gazdasági célok érdekében, egységes akarattal működnek együtt, és jövedelmeiket közösen használják fel (BDT2011.2601.).
- [9] A másodfokon eljáró bíróság szerint azonban az elsőfokú bíróság tévesen zárta ki a 2008 és 2016 közötti időszakot, mivel a felek között ekkor már fennállt az érzelmi közösség, amely 2018-ig folyamatos volt, és ezt nem cáfolták az időközbeni külső kapcsolatok sem, kapcsolatukat a külvilág felé is vállalták, eljegyzésük pedig a teljes – érzelmi és gazdasági – közösség irányába mutatott. A közös háztartás megvalósulását sajátos életkörülményeik (közeli szülői házak, együtt töltött mindennapok, rendszeres együtt alvás) mellett is elfogadta, hangsúlyozva, hogy az nem kizárólag az összeköltözéssel azonosítható, utalt e körben a bírói gyakorlatra (BH 2017.369, Kúria Pfv.II.22.288/2016. számú határozata).
- [10] A másodfokon eljáró bíróság megállapította továbbá, hogy a gazdasági közösség a felperes 2007-es belépését követően fokozatosan alakult ki, és 2008-tól fennállt: a felperes képzésekkel, egyre bővülő adminisztratív és logisztikai feladatokkal, ellenszolgáltatás nélkül, az indítványozóval együttműködve járult hozzá a családi gazdasághoz, közös jövőjük és egzisztenciájuk megalapozása érdekében. Későbbi vállalkozóvá válása, a pályázati támogatásból beszerzett eszközök közös hasznosítása, valamint a földhasználat és támogatások igénybevétele szintén a közös gazdálkodást igazolták. Nem zárta ki a gazdasági közösséget az sem, hogy a szakmai döntéseket az indítványozó hozta, illetve, hogy a vagyon formálisan az ő nevében volt, mivel a felperes ezt hosszú távú közös vagyongyarapodás reményében fogadta el. A másodfokú bíróság a gazdasági közösség fennállása tekintetében hivatkozott a BDT2020.4144. számú döntésre, mely szerint alapvető feltétel a közös gazdasági cél elérése érdekében való együttműködés, valamint a jövedelem közös célra történő felhasználása.
- [11] A másodfokú bíróság meglátása szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a Kúria 20.811/2021/12. számú döntésére hivatkozással azt, hogy a családi gazdaság működése során létrejött vagyonszaporulat – függetlenül a nyilvántartott tulajdonostól – a családi gazdaság tagjainak közös tulajdona, ha a fedezetet a családi gazdaság bevétele adta. A közös tulajdon egyes feleket megillető hányadát – erre irányuló szerződés hiányában – a bevitt vagyon és személyes közreműködés mértéke határozza meg.
- [12] A másodfokon eljáró bíróság összességében arra jutott, hogy a felek a családi gazdaság keretei között, közös célok – különösen a közös otthon megteremtése, a megélhetés biztosítása és a jövedelemszerzés feltételeinek kialakítása – érdekében együttműködtek, és ez 2008-tól a kapcsolat megszűnéséig fennálló gazdasági közösséget, ezáltal élettársi jogviszonyt alapozott meg a régi Ptk. 578/G. § (1) bekezdése szerint, ezért a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, és az élettársi kapcsolat időtartamát 2008. januártól 2018. októberéig állapította meg.
- [13] 1.4. Az indítványozó a jogerős közbenső ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, elsődlegesen a döntés hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet helybenhagyását, har-

madlagosan új eljárás elrendelését kérve. Az indítványozó a felülvizsgálati kérelem mellett felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is előterjesztett.

- [14] Az indítványozó felülvizsgálati kérelmében kifejtett álláspontja szerint a másodfokú bíróság megsértette többek között a Pp. 263. § (1) bekezdését, 266. § (1) bekezdését, 268. § (2) bekezdését, 279. § (1) bekezdését, 346. § (4)–(5) bekezdéseit, valamint a régi Ptk. 685/A. §-át. Érvéle szerint a döntés iratellenes, megalapozatlan és hiányos indokolású, mert a másodfokú bíróság nem értékelte megfelelően a bizonyítékokat (különösen a tanúvallomásokot), figyelmen kívül hagyta az indítványozó által egyedül felvett és törlesztett jelentős kölcsönöket, és több ténymegállapítása (pl. lakhatási körülmények, közös tevékenységek) téves vagy ellentmondásos.
- [15] Állította, hogy a felek nem éltek közös háztartásban, nem gazdálkodtak együtt, kapcsolatuk nem felelt meg az élettársi kapcsolat három konjunktív feltételének (együttélés, érzelmi és gazdasági közösség), a felperes közreműködése csekély, alkalmi jellegű volt, jövedelemmel és vagyoni hozzájárulással nem rendelkezett, a családi gazdaság működésében érdemi szerepet nem játszott, döntésekben nem vett részt, és a közös gazdasági célok, illetve hallgatóságos megállapodás sem állt fenn. Kifogásolta továbbá, hogy a másodfokú bíróság okszerűtlen következtetéseket vont le a felek kapcsolatából (pl. eljegyzés, keresztszülőség, kisegítő tevékenységek), nem indokolta a gazdasági közösség fennállását, és nem vizsgálta megfelelően a bizonyítékokat, így megsértette a tényállás szabad mérlegelésének elvét is. Hivatkozott arra is, hogy a döntés ellentétes a bírói gyakorlattal (pl. Pfv.II.21.605/2010/6., BDT2020.4144.). A felperes ellenkérelmében a jogerős közbenső ítélet hatályban tartását kérte.
- [16] Az indítványozó felülvizsgálati kérelme kapcsán a Kúria megállapította, hogy bár a Pp. 408. § (1)–(2) bekezdései főszabályként korlátozzák a felülvizsgálatot vagyoni jogi perekben, ez jelen ügyben nem alkalmazható, mert közbenső ítélet született a jogalapról, és az alsóbb fokú döntések sem voltak azonosak, így a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem előterjesztése szükségtelen volt. A felülvizsgálati kérelem azonban megalapozatlannak bizonyult.
- [17] A Kúria hangsúlyozta, hogy a felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amelyben kizárólag a kérelemben megjelölt jogszabálysértések vizsgálhatók (Pp. 413. § (1) bekezdése, 423. § (1) bekezdése), és csak akkor, ha a fél a megsértett jogszabályhelyet és a jogsértés indokait megfelelően kifejti (1/2017. PJE határozat; 1/2016. PK vélemény). Az indítványozó több hivatkozása [pl. Pp. 263. § (1) bekezdése, 266. § (1) bekezdése] e követelmények hiányában nem volt érdemben vizsgálható, míg másokra [pl. Pp. 268. § (2) bekezdése] alaptalanul hivatkozott.
- [18] A bizonyítékok mérlegelésével kapcsolatos kifogásokat a Kúria a Pp. 279. § (1) bekezdése alapján nem vizsgálhatta újra, mert nincs helye „felülmérlegelésnek”, csak nyilvánvalóan okszerűtlen következtetés esetén avatkozhat be, ilyen azonban nem volt megállapítható. A másodfokú bíróság a tényállást helyesen alapul véve, okszerűen jutott eltérő jogi következtetésre.
- [19] A Kúria az élettársi kapcsolat fogalmával kapcsolatban kiemelte: közös háztartásban megvalósuló érzelmi és gazdasági közösség szükséges, de ezek az elemek az eset sajátosságai szerint sajátosan is megvalósulhatnak.
- [20] A perbeli ügyben a felek között az érzelmi közösség tartósan fennállt, a közös háztartás pedig a körülményeikhez igazodó, sajátos módon valósult meg. A gazdasági közösség is megállapítható volt: a felperes ténylegesen részt vett a családi gazdaság működésében, képzések, tanfolyamok elvégzése útján képesítéseket szerzett, az indítványozó iránymutatása alapján különböző feladatokat látott el, és közreműködése a közös gazdasági célok (a gazdaság működtetése, fejlődése) érdekében történt, az indítványozóval legalább hallgatóságos egyetértésben. Nem zárja ki a gazdasági közösséget sem a jövedelem hiánya, sem a kisegítő jellegű tevékenység, sem az, hogy a felperes nem vett részt minden döntésben vagy kölcsönügyletben.
- [21] A Kúria szerint a másodfokú bíróság megfelelően indokolta döntését, a bizonyítékokat összességükben értékelte, és nem sértette meg sem a hivatkozott eljárásjogi, sem az anyagi jogi szabályokat; a bírói gyakorlatra (BDT2020.4144.) való hivatkozás sem volt ellentétes az ügy megítélésével. Mindezekre tekintettel a jogerős közbenső ítéletet a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.
- [22] 2. Az indítványozó mindezeket követően fordult az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a támadott bírói döntés alaptörvény-ellenességét állítja az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek sérelmére hivatkozással.
- [23] Az indítványozó a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét elsősorban a tényállás megállapításával és a bizonyítékok mérlegelésével összefüggésben állítja. Álláspontja szerint a bíróságok nem vették kellő súllyal figyelembe azokat a körülményeket, amelyek a gazdasági közösség hiányát támasztották volna alá, és ezzel összefüggésben kifogásolja különösen, hogy a bíróságok a felperes tevékenységét – ideértve a gazdasági jellegű közreműködését, képzéseken való részvételét, valamint a felek közös gazdálkodására utaló körülményeket – a valóságosnál nagyobb jelentőséggel ruházták fel. Ezzel szemben az indítványozó által hangsúlyozott, a felek

elkülönült vagyoni viszonyaira, illetve a gazdálkodás tényleges különállására utaló bizonyítékokat a bíróságok álláspontja szerint figyelmen kívül hagyták vagy nem megfelelő súllyal értékelték. Az indítványozó ebből azt a következtetést vonja le, hogy a bizonyítékok mérlegelése egyoldalú volt, és a levont következtetések nem állnak okszerű kapcsolatban a feltárt tényekkel.

- [24] A tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét az indítványozó az indokolási kötelezettség megsértésében is látja. Előadja, hogy a bíróságok nem adtak kellő számot arról, hogy az egyes bizonyítékokat milyen okból fogadták el vagy vetették el, és nem fejtették ki kellő részletességgel azt sem, hogy a felperes gazdasági közösségben való részvételére vonatkozó következtetéseiket milyen konkrét tényekre és milyen logikai összefüggésekre alapozták. Álláspontja szerint az indokolás hiányosságai miatt a döntések érdemi indokai nem ismerhetők meg kellő mélységben, ami sérti az indokolt bírói döntéshez való jogot. Az indítványozó érvelése e körben kapcsolódik az Alkotmánybíróság azon gyakorlatához, amely szerint a tisztességes bírói eljárás követelményei körében a bizonyítékok mérlegelése csak kivételes esetben – így különösen nyilvánvaló önkényesség vagy kirívó okszerűtlenség fennállása esetén – vet fel alkotmányossági kérdést, valamint amely szerint az indokolási kötelezettség a döntés érdemi indokainak megismerhetőségét követeli meg. Az indítványozó az önkényes bírói jogértelmezés kapcsán hivatkozott a 23/2018. (XII. 28.) AB határozat indokolásának [28] bekezdésére is.
- [25] Az indítványozó a jogorvoslathoz való jog sérelmét abban látja, hogy a rendelkezésére álló jogorvoslati fórumok nem biztosítottak számára tényleges és hatékony felülvizsgálatot. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság nem végzett érdemi, a teljes tényállásra kiterjedő felülvizsgálatot, hanem az elsőfokú döntés hiányosságait fenntartotta, míg a Kúria a felülvizsgálati eljárásban nem korrigálta a jogerős ítéletben rejlő hibákat, és azt lényegében változatlan tartalommal hagyta helyben. Az indítványozó ebből arra következtet, hogy a jogorvoslat a konkrét ügyben formálissá vált, és nem biztosította a döntés érdemi felülvizsgálatának lehetőségét, ami álláspontja szerint ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglaltakkal.
- [26] Az indítványozó a jogorvoslat kapcsán hivatkozott a 10/2017. (V. 5.) AB határozat indokolásának [68], valamint a 25/2018. (XII. 28.) AB határozat indokolásának [17] bekezdéseire is.
- [27] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról dönt.
- [28] 3.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján alaptörvényellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírói eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek tekinthető, ugyanis az alkotmányjogi panasz alapját képező bírói eljárás I. rendű alperese volt. A támadott közbenső kúriai ítélettel szemben az indítványozó számára további jogorvoslat nem volt biztosított, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.
- [29] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozó a határidőben előterjesztett panaszában (a Kúria támadott ítéletét az indítványozó jogi képviselője 2025. június 5-én vette át, az alkotmányjogi panaszt 2025. augusztus 4-én nyújtotta be) a bírói eljárást befejező, rendes jogorvoslattal nem támadható jogerős, illetve a Kúria felülvizsgálati ítéletét támadta. Az indítványozó jogi képviselője az Alkotmánybíróság eljárására kiterjedő meghatalmazását csatolta.
- [30] Tekintettel arra, hogy a Kúria a felülvizsgálati eljárás során határozatot hozott (amelyben a másodfokú, jogerős döntést hatályában fenntartotta), a jelen alkotmányjogi panasz megítélése szempontjából az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az alapügy érdemében hozott döntésnek a kúriai ítélet tekinthető. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a másodfokú, jogerős ítéletet is támadta, azonban a fentiekre tekintettel a másodfokú ítélet tekintetében az alkotmányjogi panasz elkésettnek tekintendő.
- [31] 3.2. Az Alkotmánybíróságnak mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz eleget tesz-e az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt határozott kérelem követelményeinek. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, az 52. § (1b) bekezdése pedig meghatározza, mikor tekinthető a kérelem határozottnak. E rendelkezésnek megfelelően a kérelem többek között akkor határozott, ha tartalmazza az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* pont]; továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, vagy bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e)* pont]. Az Alkotmánybí-

róság megállapította, hogy az indítványban megsértettként megjelölt alaptörvényi rendelkezések tekintetében, így az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése és a XXVIII. cikk (7) bekezdése tekintetében is tartalmaz indoklást az indítvány [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont].

- [32] 3.3. Az Alkotmánybíróság a továbbiakban azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-ában foglalt tartalmi feltételeknek megfelel-e. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja.
- [33] 3.3.1. Az Alkotmánybíróság elsőként az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés fennállását mérlegelte.
- [34] Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlattal rendelkezik mind a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal {lásd például: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [23]–[34]; 3/2021. (I. 7.) AB határozat, Indokolás [62]–[67]}, mind pedig a jogorvoslathoz való joggal {lásd például: 22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [95]; 3020/2018. (I. 26.) AB határozat, Indokolás [37]} kapcsolatban. Mindezekhez képest a jelen ügy nem vetett fel olyan új alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely megalapozta volna az alkotmányjogi panasz befogadását.
- [35] 3.3.2. Ezt követően az Alkotmánybíróság azt vizsgálta, hogy az indítványozó ügyében felmerül-e a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye.
- [36] E tekintetben az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy „következetes, az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésére visszavezethető gyakorlata szerint az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna” {lásd: 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}.
- [37] Az Alkotmánybíróság gyakorlata abban is következetes, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, illetve a jogszabályok értelmezése a bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta „szuperbíróságként”, a meglévők melletti újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el {lásd például: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; 3011/2017. (II. 1.) AB végzés, Indokolás [8]; 3500/2021. (XI. 30.) AB végzés, Indokolás [16]; 3067/2025. (III. 7.) AB végzés, Indokolás [10]}.
- [38] Az indítványozó e körben lényegében azt sérelmezi, hogy a bíróság a felperes gazdasági közösségben való részvételét alátámasztó körülményeknek – így különösen a gazdasági jellegű közreműködésének, képzéseken való részvételének, valamint a közös gazdálkodásra utaló elemeknek – az általa indokoltnál nagyobb jelentőséget tulajdonított, míg az általa hangsúlyozott, a felek vagyoni elkülönülésére és gazdálkodásának különállására utaló bizonyítékokat nem vette kellő súllyal figyelembe. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az ilyen tartalmú kifogások a bizonyítékok súlyának újraértékelésére, valamint a bíróságok által levont következtetések felülmérlegelésére irányulnak. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint azonban a bizonyítékok értékelése körében csak kivételesen, akkor merül fel alkotmányossági kérdés, ha a bíróság mérlegelése nyilvánvalóan önkényes vagy kirívóan okszerűtlen {vö. 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [72]; 3539/2023. (XII. 21.) AB határozat, Indokolás [37]}. Az indítvány ezzel szemben nem tár fel olyan körülményt, amely a bírói mérlegelés ilyen szintű alkotmányossági hiányosságát, önkényességét alátámasztaná.
- [39] Az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jog körében az indokolási kötelezettség sérelmét is állítja, arra hivatkozással, hogy a bíróság nem adott megfelelően számot az egyes bizonyítékok – különösen a tanúvallomások – értékelésének szempontjairól, és nem reagált részletesen az általa előterjesztett érvekre. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben emlékeztet az arra vonatkozó gyakorlatára, miszerint „[a] bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Jelen ügyben azonban a támadott bírói döntés kifejezetten számot ad arról, hogy a felek közötti gazdasági közösség fennállását milyen konkrét körülményekre – így különösen a felperes hosszabb időn át fennálló, a családi gazdaság működéséhez kapcsolódó tevékenységére, képzéseire, valamint a közös gazdasági célokra – alapította, és ezekből milyen logikai lépések mentén jutott a jogi következtetésre. A támadott bírói döntés indokolása – az indítványozó állításával szemben – tehát tartalmazza azokat a lényeges érveket és szempontokat, amelyek alapján az eljáró bíróság a bizonyítékokat mérlegelte és a

- jogi következtetéseit levonta. Az, hogy az indítványozó az egyes bizonyítékok eltérő értékelését tartaná helyesnek, vagy más következtetésre jutna, nem teszi a bíróság mérlegelését alkotmányosan kifogásolhatóvá.
- [40] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy az ilyen típusú kifogások – amelyek a bizonyítékok súlyának újraértékelésére és a bíróság által levont következtetések felülmérlegelésére irányulnak – nem lépik át az alkotmányossági vizsgálat küszöbét, hanem a rendes bíróságok hatáskörébe tartozó törvényességi kontroll körében maradnak.
- [41] Az indítványban foglalt érvek nem mutatnak túl a bírói jogértelmezési kérdések körén, és nem vetnek fel olyan alkotmányjogi összefüggést, amely az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében az Alkotmánybíróság érdemi beavatkozását indokolná.
- [42] Az indítványozó szerint a XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített jogorvoslati joga azért sérült, mert nem volt biztosított számára a tényleges és hatékony bírói jogvédelem. A Kúria a felülvizsgálati eljárásban nem korrigálta a jogerős ítéletben rejlő hibákat, és azt lényegében változatlan tartalommal hagyta helyben. Az indítványozó véleménye szerint a jogorvoslat a konkrét ügyben formálissá vált, és nem biztosította a döntés érdemi felülvizsgálatának lehetőségét.
- [43] Az Alkotmánybíróság kiemeli: „Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az érdemi, ügydöntő döntések tekintetében követelmény a más szervhez vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségének biztosítása {35/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [16]}. [...] További követelményként határozta meg az Alkotmánybíróság a jogorvoslat ténylegességét, vagyis azt, hogy a jogorvoslati fórum képes legyen a jogsérelem orvoslására, amelynek értelmében egyrészt követelmény, hogy a jogorvoslati fórumrendszer igénybevitelét ne gátolják jogszabályi előírások, másrészt, hogy milyen a jogorvoslat terjedelme, azaz teljeskörűsége, illetve korlátozottsága {2/2013. (I. 23.) AB határozat, Indokolás [35], [37]; 22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [82]}” {3304/2020. (VII. 24.) AB határozat, Indokolás [38]–[39]}.
- [44] A jelen ügyben az indítványozó számára a jogorvoslat igénybevitelének lehetősége biztosított volt, az eljáró bíróság az indítványozó jogorvoslati kérelmét érdemben elbírálta. Az a körülmény, hogy a támadott bírói ítélet nem osztotta az indítványozó álláspontját, illetve nem találta megalapozottnak az indítványozó által felhozott kifogásokat, nem jelenti a jogorvoslat kiüresedését vagy formálissá válását.
- [45] A fentiek alapján az Abtv. 29. §-a szerinti, bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye a jogorvoslathoz való jog tekintetében sem merült fel.
- [46] 3.3.3. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jog és a jogorvoslathoz való jog sérelmére hivatkozással valójában a bíróságok jogértelmezését és jogalkalmazását vitatja. Az indítványban foglalt érvek nem mutatnak túl a bírói jogértelmezési kérdések körén, és nem vetnek fel olyan alkotmányjogi összefüggést, amely az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései tekintetében az Alkotmánybíróság érdemi beavatkozását indokolná.
- [47] Az Alkotmánybíróság az indítványozó alkotmányjogi panaszában előadottak kapcsán végezetül utal még az arra vonatkozó gyakorlatára is, miszerint „önmagában az, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]; 3351/2024. (XI. 23.) AB végzés, Indokolás [32]}.
- [48] Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem fogalmaz meg, sem pedig a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét nem veti fel, ezért az alkotmányjogi panasz nem teljesíti az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadhatósági feltételek egyikét sem.
- [49] 4. Mindezen szempontokra figyelemmel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – az alkotmányjogi panasz befogadását az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és d) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. június 2.

*Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró*

*Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Kozma Ákos s. k.,
előadó alkotmánybíró*

*Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró*

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2125/2025.

Az Alkotmánybíróság Határozatai az Alkotmánybíróság hivatalos lapja, mely elektronikus formában, időszakosan jelenik meg.

A kiadvány az Alkotmánybíróság döntéseinek gondozott, anonimizált változatú szövegét tartalmazza.

Az Alkotmánybíróság Határozatainak egyes számai bárki számára, személyazonosítás nélkül, korlátozástól mentesen, díjmentesen hozzáférhetőek az Alkotmánybíróság honlapján: www.alkotmanybirosag.hu

A szerkesztésért felel: dr. Szabó Attila, az Alkotmánybíróság főtítkára

layout: www.escom.hu

Kiadja az Alkotmánybíróság Hivatala, 1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Felelős kiadó: dr. Szabó Attila, az Alkotmánybíróság főtítkára

Internet: www.alkotmanybirosag.hu • E-mail: tajekoztatas@mkab.hu

HU ISSN 2062-9273